ÁRA: 19 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1992. SZEPTEMBER 9. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 48. ÉVFOLYAM, 37. SZÁM

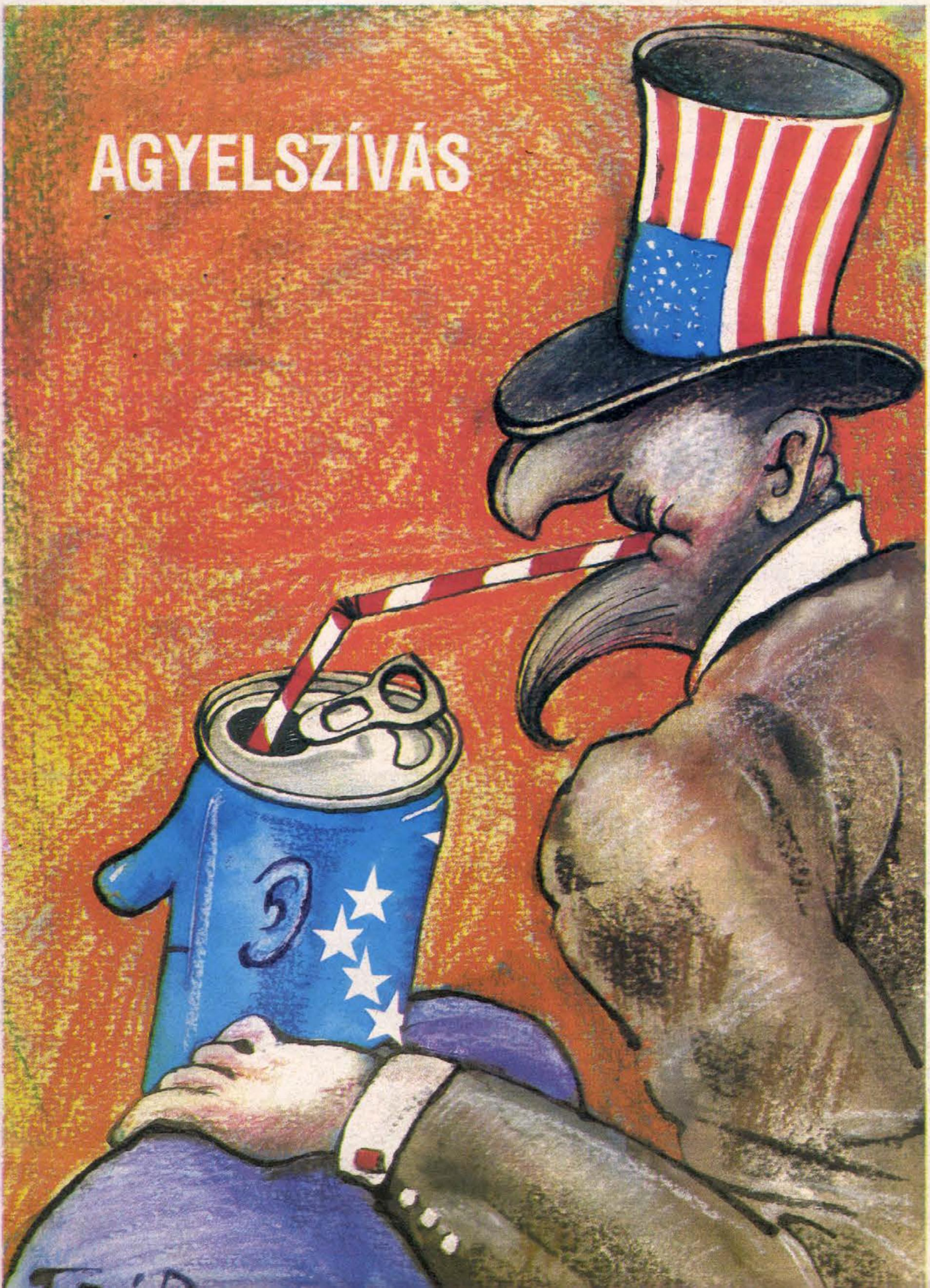

AGYELSZÍVÁS

TARNOCZY/ZOLTAN RA

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Bodnár Gyula
Csizmadia Mihály
Galambos Szilveszter
G. Szabó Judit
Héger László
Iszlai Zoltán
Kibédi Ervin
Kiss György Mihály
S. Nagy István
Showder duó
Szuhay Balázs
Walter Béla
Zsila Ákos

és rajzolói:

Antal József
Balogh Lajos
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Lehoczki Károly
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Dr. Tarnóczy Zoltán

WALTER BÉLA:

PARAPOLITIKA

(Szerkesztőségünk természetfeletti képességekkel megáldott munkatársai egy kis szeánszra invitáltak néhány politikust. Amolyan családias kerekasztaltáncoltatásra, nulladik típusú beszélgetésre…)

LUDAS MATYI: Elsőnek a Kisgazdapárt frontemberétől kérdezzük, látja-e már, hogy mit fog hozni a jövőnk?

TORGYÁN JÓZSEF: Én, mint a legutóbbi nagyválasztmányon elsöprő többséggel megválasztott parafenomén, kristálytisztán látom a jövőmet. Amely előttem áll. Én pedig mögötte állok. Ám egyre közelebb hozzá! A jelent is tisztán látom. A múltamat viszont a többiek látják. Homályosnak. Hogy mit fog hozni a jövő? Hát mi vagyok én kérem, népjóléti miniszter?

LUDAS MATYI: Tessék parancsolni, Surján miniszter úr…

SURJÁN LÁSZLÓ: Bízom a jövőben, ha a költségvetés is megsegít… Csak a tárcáinkat veszíthetjük! Kinek milyen van. Egyébiránt melegen ajánlom a vegetáriánus hidegkonyhát. Fogyasszunk zöld növényeket, sétáljunk sokat a zöldövezetekben. Így koleszterin-szintünk lecsökken, és egyensúlyba kerül az életszínvonalunkkal. És még valamit. Mosakodjunk gyakran, hiszen a tisztaság fél egészség!

LUDAS MATYI: És vajon e bölcs életvitel megtanítható-é, tudakoljuk Andrásfalvy Bertalantól?

ANDRÁSFALVY BERTALAN: Ha hiszik, ha nem, a sorozatos tanügyi reformok ellenére mindent meg lehet tanítani. Idő kérdése csupán. Például a leghülyébb kisgyerek is képes elsajátítani az egyszeregyet, cirka 150-200 esztendő alatt…

LUDAS MATYI: Azannyát! Bocsánat… Milyen módszerrel?

ANDRÁSFALVY BERTALAN: A két varázsszó: testkontroll és agykontroll! Szinte kivétel nélkül mindenkinek van teste vagy agya. A kontrollról a minisztérium gondoskodik…

LUDAS MATYI: Hihetetlen! Egészen álomszerű…

SZABAD GYÖRGY: Szabad legyen megjegyeznem, hogy az álomfejtés a mindenkori házelnök vámszabadterülete! Amikor a plenáris üléseken a tisztelt képviselők lemennek alfába, vagyis elbóbiskolnak, akkor igenis nekem kell a napirendi pontok előtti delta-hullámok görbéit… Ne nézzenek rám ilyen görbén! Mindig az ébren lévőkkel gyűlik meg a bajom!

LUDAS MATYI: Orbán Viktor nem álomszuszék?

ORBÁN VIKTOR: Éppen ellenkezőleg! Mi, fiatal demokraták egyesek szemében talán azért vagyunk tenyérbemászóak, mert nem csipegetünk a felénk nyújtott tenyerekből, hanem azt tenyérjósoljuk, hogy a koalíció néhány tenyerestalpas kötéltáncosa tenyérnyi területen próbál…

LUDAS MATYI: Elnézést, hogy beletenyerelünk a mondat közepébe, de ne vegyük el Tölgyessy Péter tenyerét… Kenyerét!

TÖLGYESSY PÉTER: Annál is inkább, mivel Viktor barátom, régi tenyerespajtásom nagyon jól tudja, hogy gyengélkedő pártomat éppen én igyekeztem kézrátétellel meggyógyítani, s a kezemet teszem rá, hogy ma már úgy röpködünk valamennyien, mint megannyi szabad madár.

LUDAS MATYI: Horváth Balázs tárcanélküli ufológus kér szót…

HORVÁTH BALÁZS: Ki látott ufót?, kérdezem én. Ki látott csészén aljat?, kérdezem én. Ki látta a szemüvegemet?, kérdezem én. Ja, itt vagy, te kis lógós… Tudják, milyen ufó közlekedik a vízen? Az úfődaru.

LUDAS MATYI: Köfönjük fépen… Megosztva kapjuk majd a Kazinczy-díjat.

KULIN FERENC: Az ám! Ezt nyugodt erővel megjósolhatom néktek, mégpedig kávézaccból, amely szép magyar népnemzeti nyelven annyit tesz: kávéüledék. Hogy mely kávé üledéke, nem árulhatom el néktek, mert azt könnyen reklámnak minősítenék az ellenzéki erők. Így, mint a kulturális bizottság elnöke annyit mondhatok csupán: az a bizonyos kávé nem a legolcsóbb, de talán a legdrágább…

LUDAS MATYI: Jaj, be kedvesen kompackázik a nyelvérzékünkkel! Hohó! Pozsgay Imre hipnotizál minket szomorú szép szemeivel…

POZSGAY IMRE: Látnoki képességeimről, szókimondó bátorságomról legendák keringenek itt, a Duna-medencében. S hogyne keringenének, mikor jómagam terjesztem azokat! S nem én voltam-é a minap, ki a legelső hajnali kakasszóra fehér lepedőbe burkolóztam, s könnyedén szökellve kerestem legott Lakitelek szellemét? Mutassanak akár egyetlen szellemet is e honban, amely mellett még nem kísértettem…

LUDAS MATYI: Kísértessék, mindörökké… Köszönjük a beszélgetést.

POLITIKA

SZERB MUNKAERKÖLCS

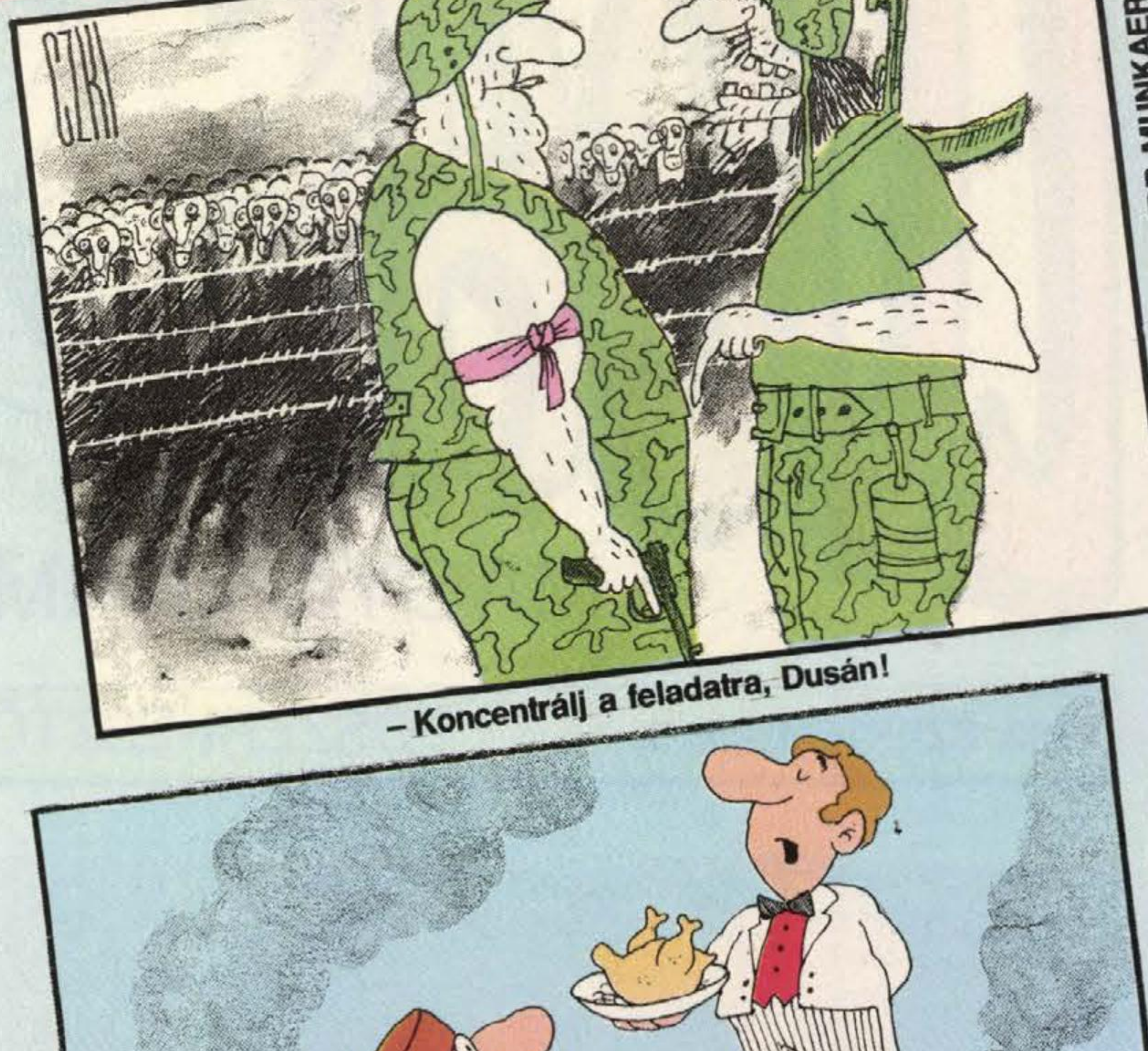

– Koncentrálj a feladatra, Dusán!

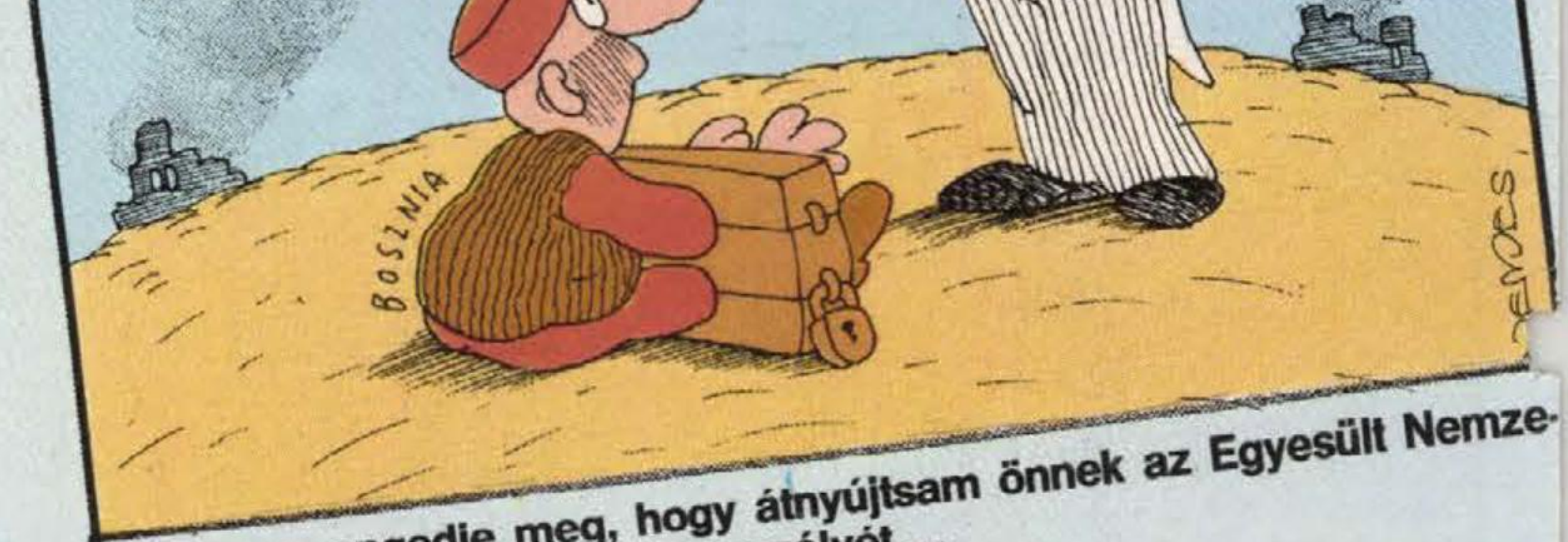

– Uram, engedje meg, hogy átnyújtsam önnek az Egyesült Nemzetek Szervezetének élelmiszersegélyét…

BÁTORSÁG

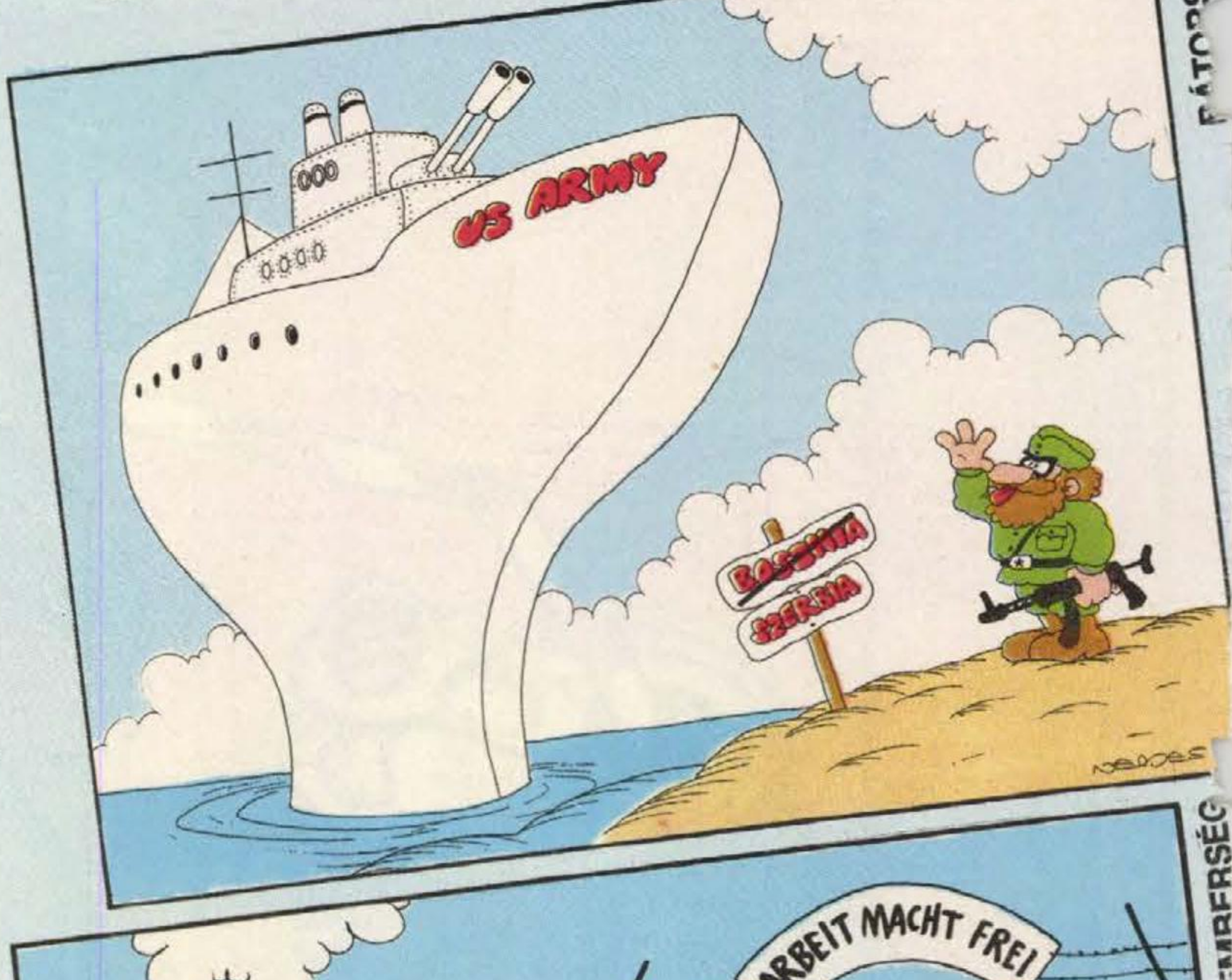

EMBERSÉG

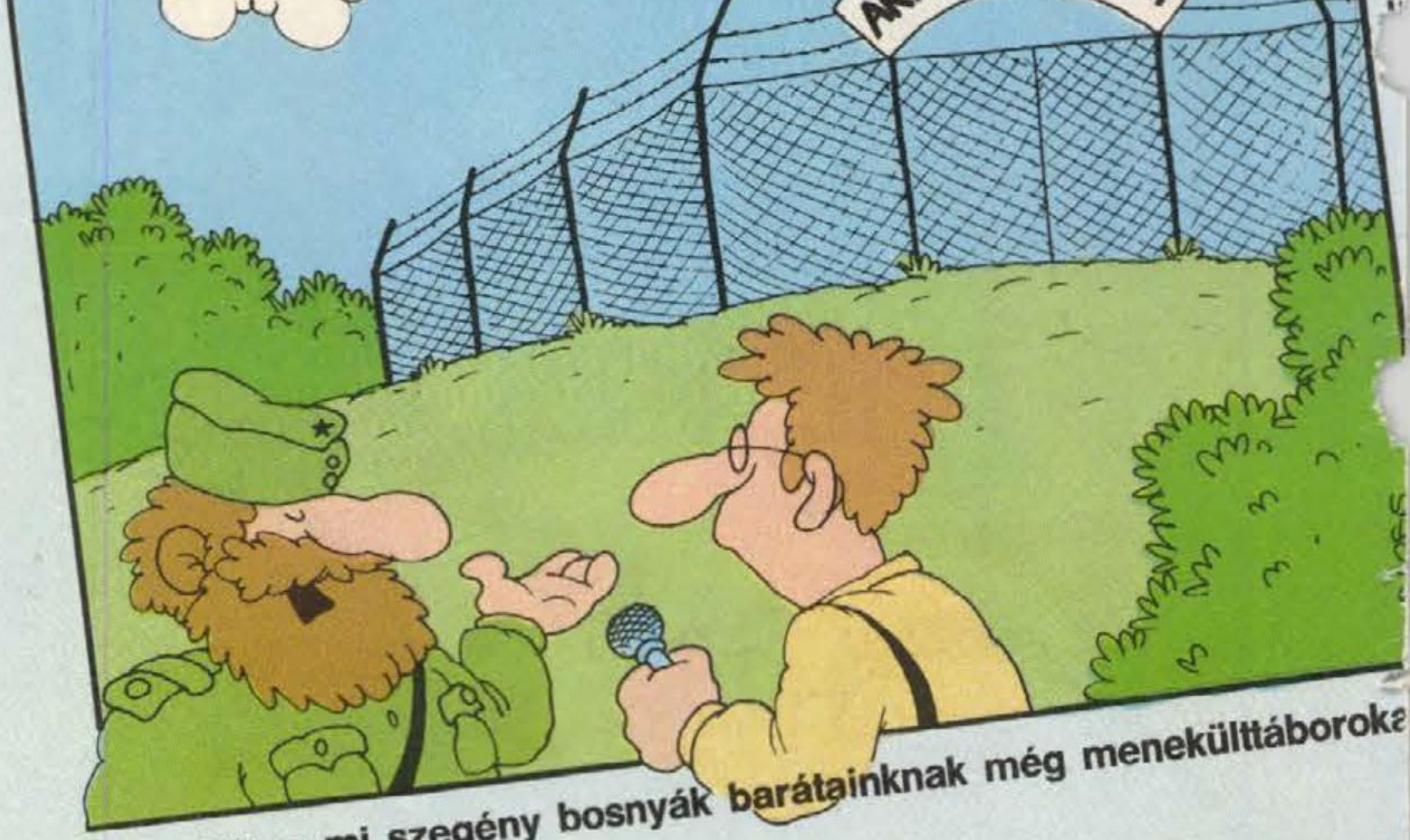

– Sőt, a mi szegény bosnyák barátainknak még menekülttáboroka is építettünk

POLITIKA

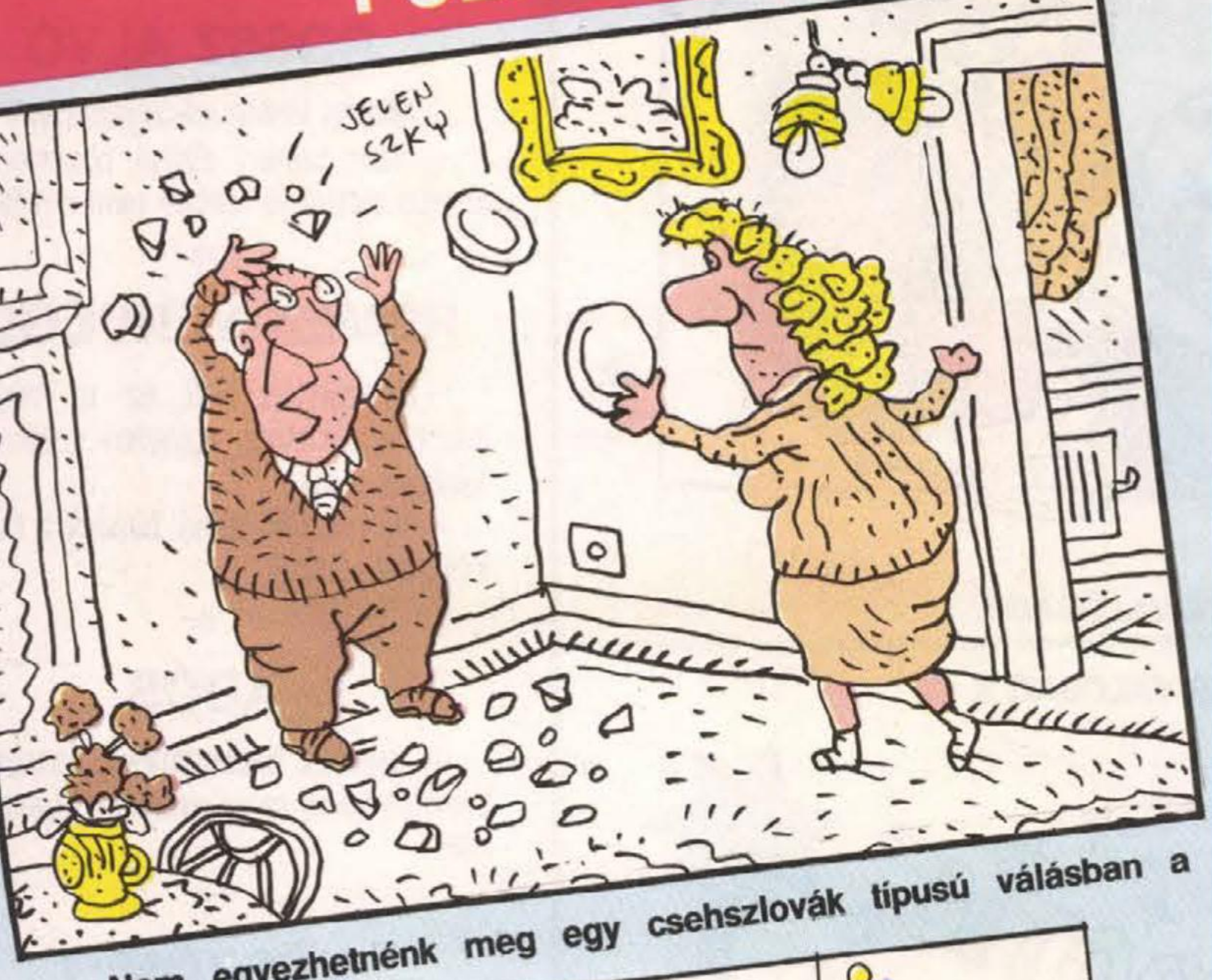

–Nem egyezhetnénk meg egy csehszlovák típusú válásban a jugoszláv helyett!

TITKOS ADU

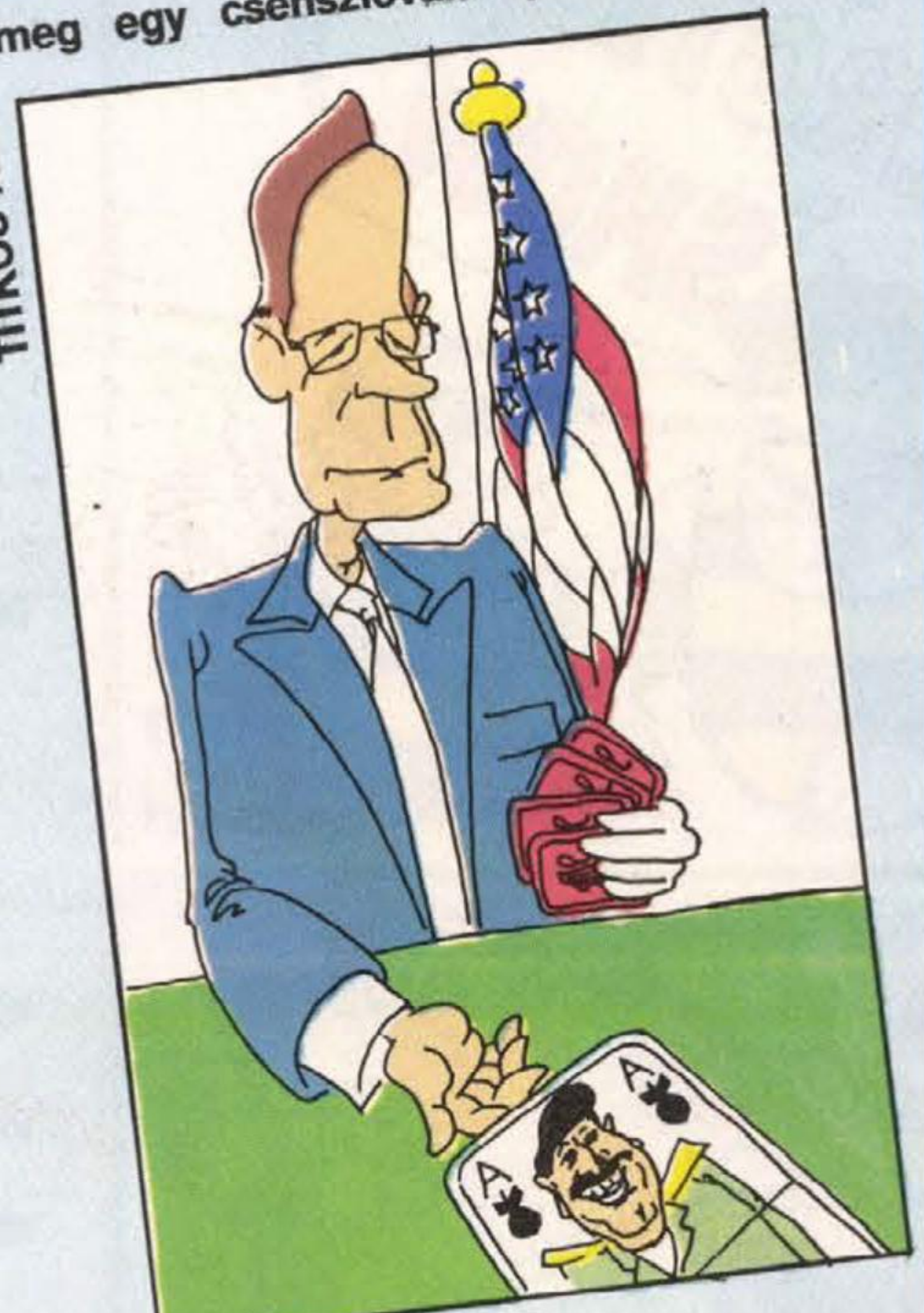

Újra indul
a Dunán
a Médiahajó
CSAK AZTÁN
NEHOGY A
ZAGYVÁN
KÖSSENEK
KI!

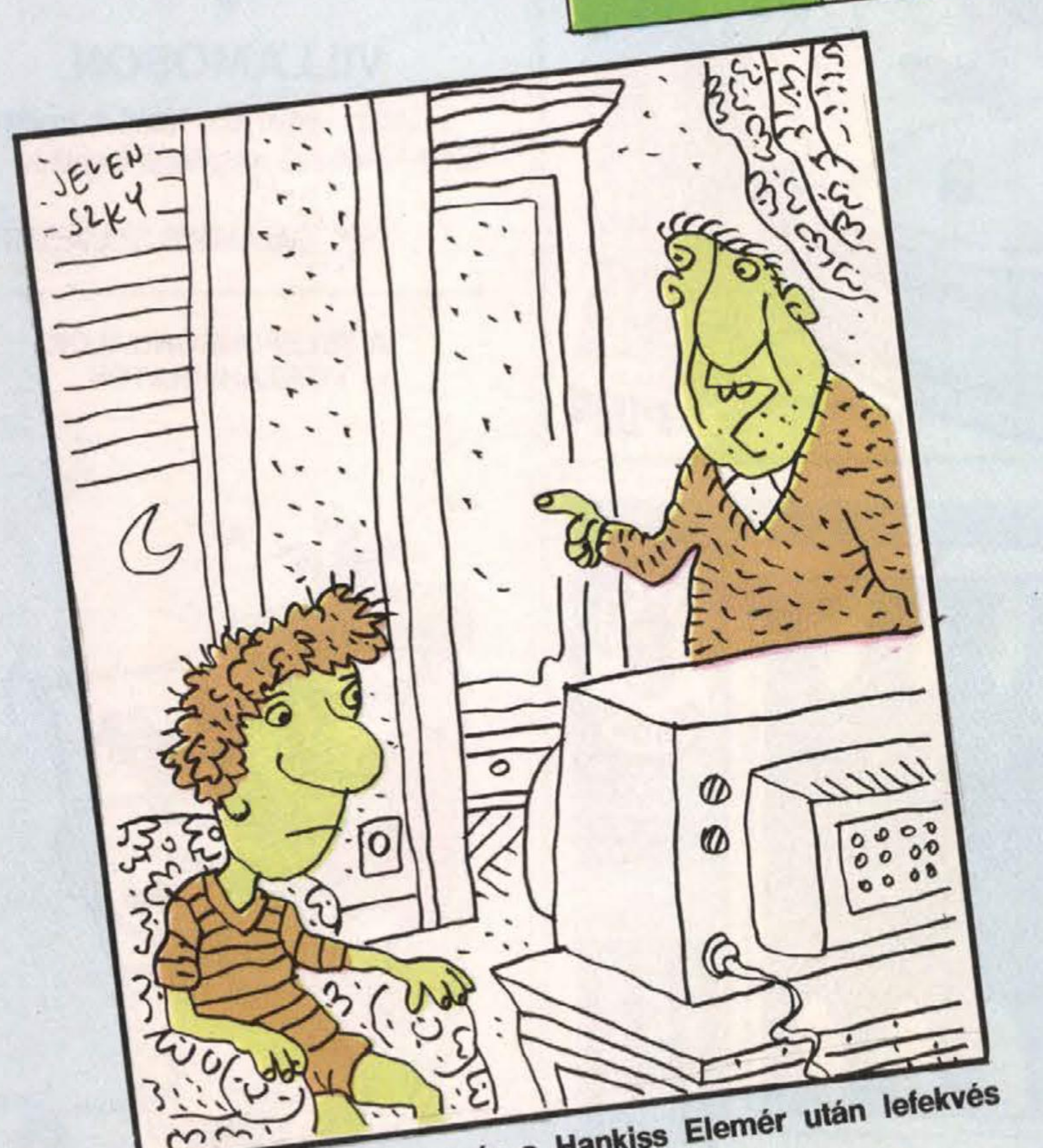

–De nekem most már a Hankiss Elemér után lefekvés legyen!

VEZÉRCIKI

Őszinte örömmel olvasom a különböző közvéleménykutatási eredményeket. Elégedetten tapasztalom, hogy kormányunk népszerűsége valahol a béka segítségével határozható csak meg.

Ez kifejezetten biztató, megnyugtató jel.

Határozottan emlékszem ugyanis századunk népszerű és népszerűtlen politikusaira.

Kezdjük a sort rögtön a drága és feledhetetlen Joszif Visszárionovics Dzsugasvilivel, aki Sztálin fedőnéven vonult be a történelembe, hogy ne hozzon szégyent a családjára. Ő népszerűség tekintetében kifejezetten sztahanovistának tekinthető, ugyanis száz megkérdezett közül ötszáznegyven vallotta őt kedvencének. Még azok is, akiket ő volt szíves kivégeztetni, merő jóindulatból, ugyanis másképp nem tudta őket jó útra téríteni. Őt éltette, akit felakasztottak (ha volt kötél), akit főbelőttek (ha volt golyó), vagy egyéb úton tettek el láb alól (ha volt ötlet).

Alig maradt le mögötte egy bizonyos Adolf Schickelgruber, aki az előbbi úrnál már részletezett okból Hitler néven szerepelt. Őt is csak zömmel utólag kezdték el utálni, a korabeli híradók tanúsága szerint akkoriban szépszámú rajongóra tett szert. Igaz, eredményei elmaradtak némileg Sztáliné mögött, de hát neki szegénykének kevesebb idő állt rendelkezésére. Korabeli népszerűségét azonban senki sem merte megkérdőjelezni, legalábbis nem tudunk ilyenről (aki életben maradt volna).

De lássunk egy-két ellenpéldát is!

Ott volt például a Winston Spencer Churchill névre hallgató angol öregúr. Miniszterelnökségét rögtön felelőtlen ígérgetésekkel kezdte: „nem ígérhetek csak vért, verítéket és könnyeket" – ami az ellenzék véleménye szerint a lakosság félrevezetése volt, mert igenis sokan akadtak, akiket öröm is ért. Például nem akármilyen sikerélményt jelentett, ha valaki túlélt egy jelentős légitámadást. Churchill rá is fizetett könnyelmű ígérgetéseire: amint megnyerte a háborút, választói azonnal elfordultak tőle. Bár abban, hogy ennyire népszerűtlen volt, komoly része volt annak, hogy mértéktelen életet élt: drága szivarokat füstölt, szinte vedelte a whiskyt, sőt, pityókás hangulatában kezének mutató- és középső ujjával a győzelem V betűjét formálta. (A győzelem ugyanis angolul Pobjeda.) Ez végképp idegen volt az angol nép lelkivilágától, elvégre az ilyesmi kelet-európai, például horváth szokás.

Ha nem is rögtön a háború után, de néhány évvel később hasonlóan pórul járt a francia Charles de Gaulle tábornok is, aki egymaga annyi róla elnevezett gaullet (gólt) lőtt az ellenfél hálójába, hogy győztes nagyhatalommá emelte hazáját, és világhírűvé tette azt a francia ellenállást, melynek részletezésétől csak a diplomáciai bonyodalmak elkerülése végett tartózkodom. Egy biztos: a háború alatt a világhírű meteorológus, Vichy, a tábornok druszája, borúsabb időket jósolt a franciáknak... És mi lett a hála? De Gaulle sem maradhatott életfogytiglan az elnöki székben, mint korábban említett, népszerű kollégái...

Nos, ha ezekre a példákra gondolok, bizony őszinte öröm tölt el, hogy Magyarországnak ma olyan népszerűtlen kormánya van, hogy egyesek szerint a kormány még saját működésével sincs megelégedve. Ez nagyon jó jel!

Remélem, 1994-ben – bár addig még sok szenny folyik le a Dunán – a választók ismét a „középmezőnyt" választják majd.

És addig? Addig nincs megnyugvás. Addig még szépen elveszekszünk. Lesz itt még annyi vita, hogy Torgyánt lehet vele rekeszteni.

Csak aztán nehogy végleg ittrekedjen nekünk...

Sz. B.

GAZDÁLKODJ OKOSAN!

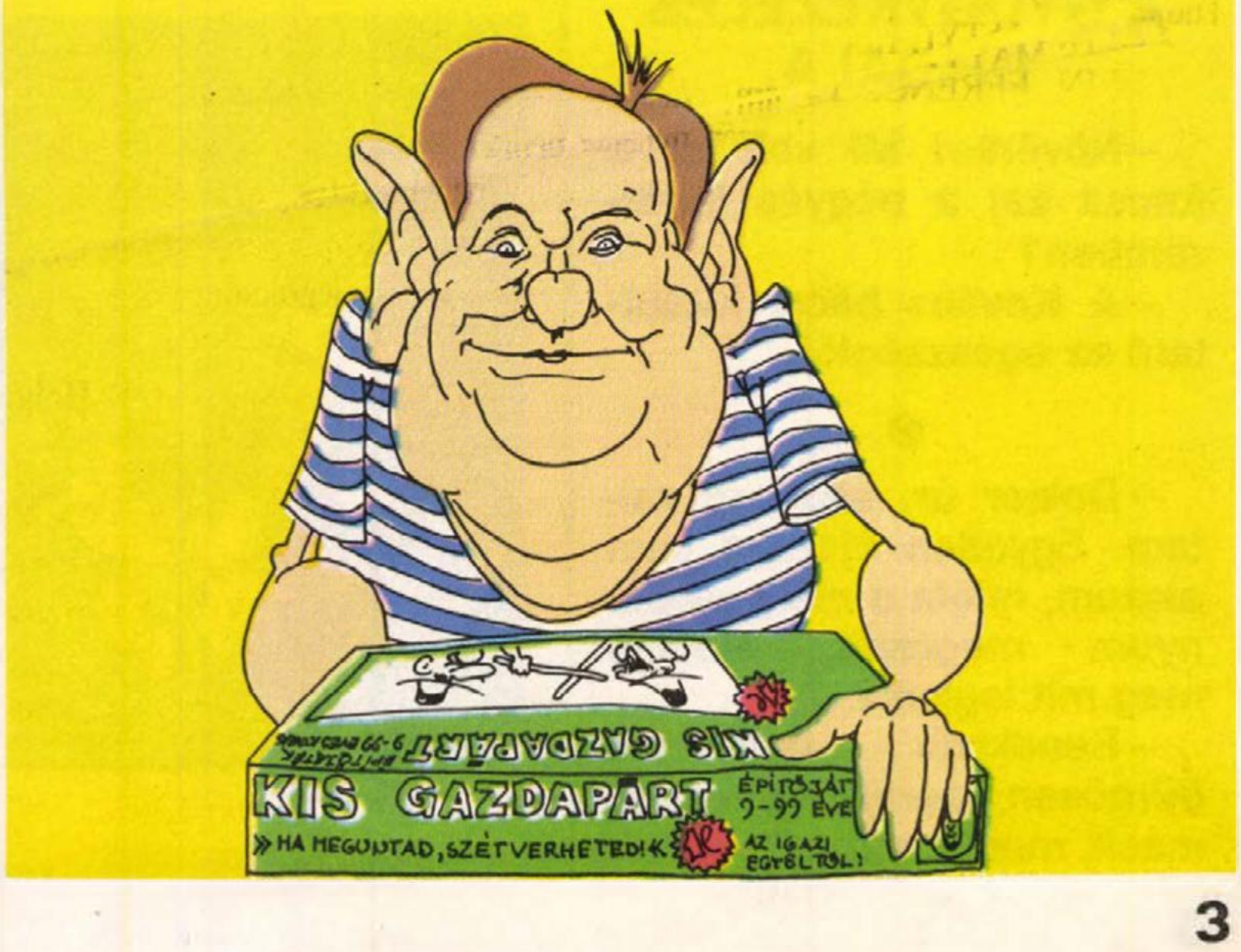

ZSILA ÁKOS:

A nagy meglepetés

A nagy meglepetést a Helikon Kiadó emlegeti féloldalas újsághirdetéseken.

A könyv, amit kínál, Shakespeare valamennyi munkája, egyetlen, díszpompás kötetben, arany élmetszéssel. Az ajánlat nagyon csábító. Ez az egykötetes magyar összes (arany élmetszéssel) üdítő színfolt a 38, 10 és 4 kötetes Shakespeare életmű-monstrumok után. Ellenben véget ér egy szép hagyomány, az „egyke", minden további tömörítést lehetetlenné tesz. Az olvasóban viszont felmerülhet a gondolat: hoppá, lehet-e egyáltalán ennek a nagyszerű drámaírónak azt a rengeteg művét egyetlen kötetbe (arany élmetszéssel) összezsugorítani, s ha lehet miként? A hirdetés erre is megadja a választ. A nyomás ugyanis nem a megszokott vastag papírfajtára történt, hanem zizegő selyempapírra, amit a szakmai zsargon bibliapapírnak nevez. Ennek az a legjellemzőbb tulajdonsága, hogy ha az ember egyet lapoz, tizenkét oldallal odébb tart a műben. Az egyik fő meglepetés bizonyára a könyv ára, amit már csak azért sem ismertetnék, mivel mellőzni szeretném a reklámnak még a gyanúját is, annyit mindenesetre örömmel közölhetek, hogy háromezerkilencszáz forintnál egy fillérrel sem több. Gyanítom a borsos árnak és az arany élmetszés egymásra gyakorolt kölcsönös hatását, de bizonyítékok híján vádat nem emelhetek.

A kalandos csak az lesz, mikor az első őszi irodalomórák után a nagymamák Rómeó és Júlia, valamint Hamlet – kötelező olvasmány – vadászatra indulnak a könyvesboltokba. A kereskedő ekkor hátramegy a raktárba, matat valamit, majd előcipeli a selyempapírköteget és a kuncsaft kezébe nyomja. A nagymama tanácstalanul forgatni fogja a díszkötésest, zizeg kicsit, megszemléli, hogyan néz ki a félhavi nyugdíja egyetlen kötetben (arany élmetszésssel). Aztán majd lődörög a boltban, s mikor a kereskedő tekintetét nem érzi magán, az öreg Shakespeare-t bevágja a szakácskönyvek közé és kimenekül erről a roppant veszélyes helyről.

A kiadók viszont nemsokára talán megjelentetik Jókai Mór és Krúdy Gyula összes műveit is egy-egy kötetben. Esetleg mindkettejükét egyetlenben, arany élmetszéssel.

Mi pedig szép lassan elkezdjük leszerelni könyvespolcainkat.

A GYÓGYKEZELÉS DIADALA

– Nővérke! Mi volt ez a furcsa zaj a négyes kórteremben?

– A Kovács bácsi kicsattant az egészségtől…

●

– Doktor úr, segítsen rajtam. Egyetlen éjszaka sem alszom, mióta a menyasszonyom megcsalt. Mondja meg mit tegyek?

– Rendkívül egyszerű! Sürgősen szerezzen be egy másik menyasszonyt…

REKLÁRMA

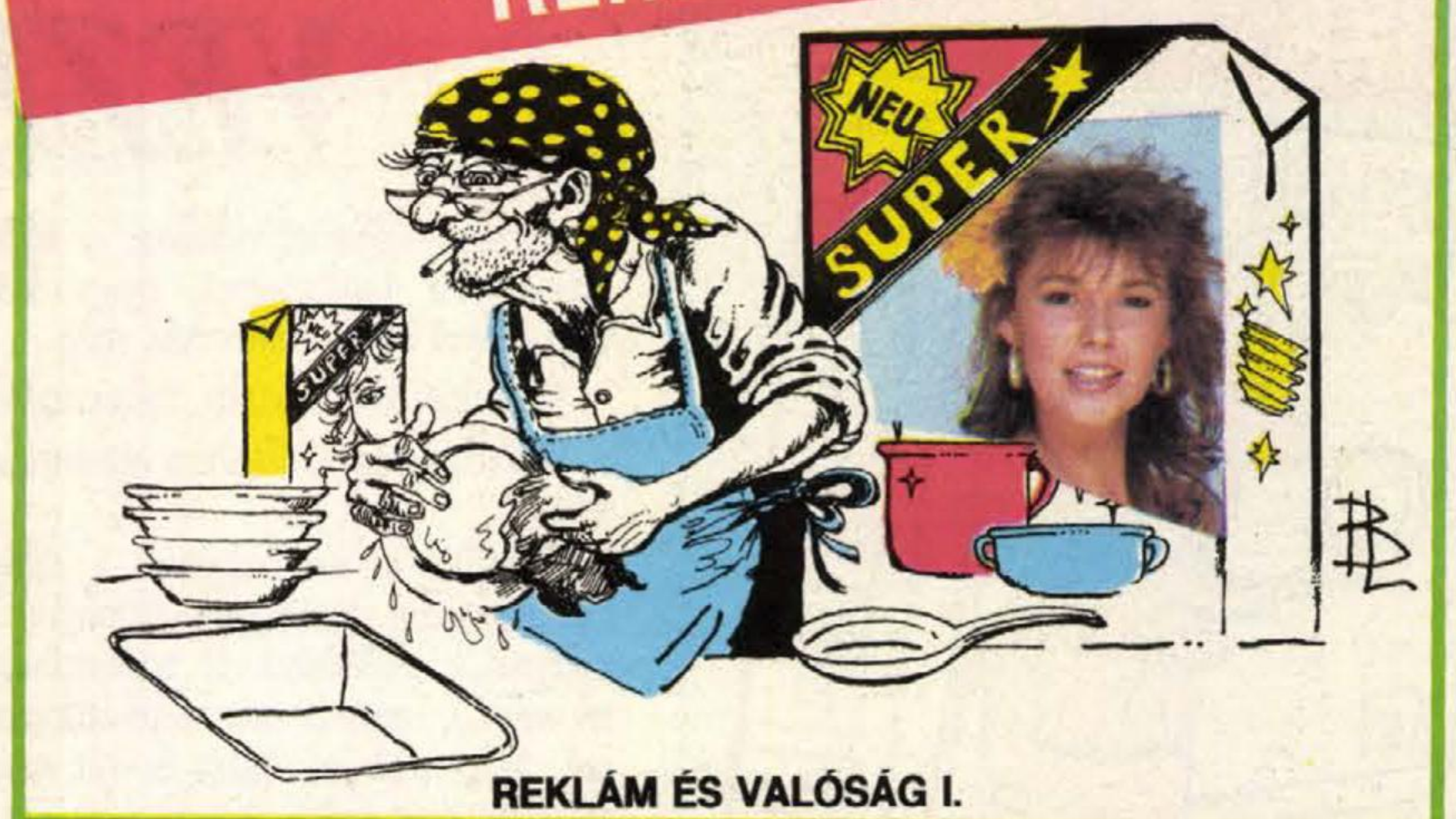

REKLÁM ÉS VALÓSÁG I.

REKLÁM ÉS VALÓSÁG II.

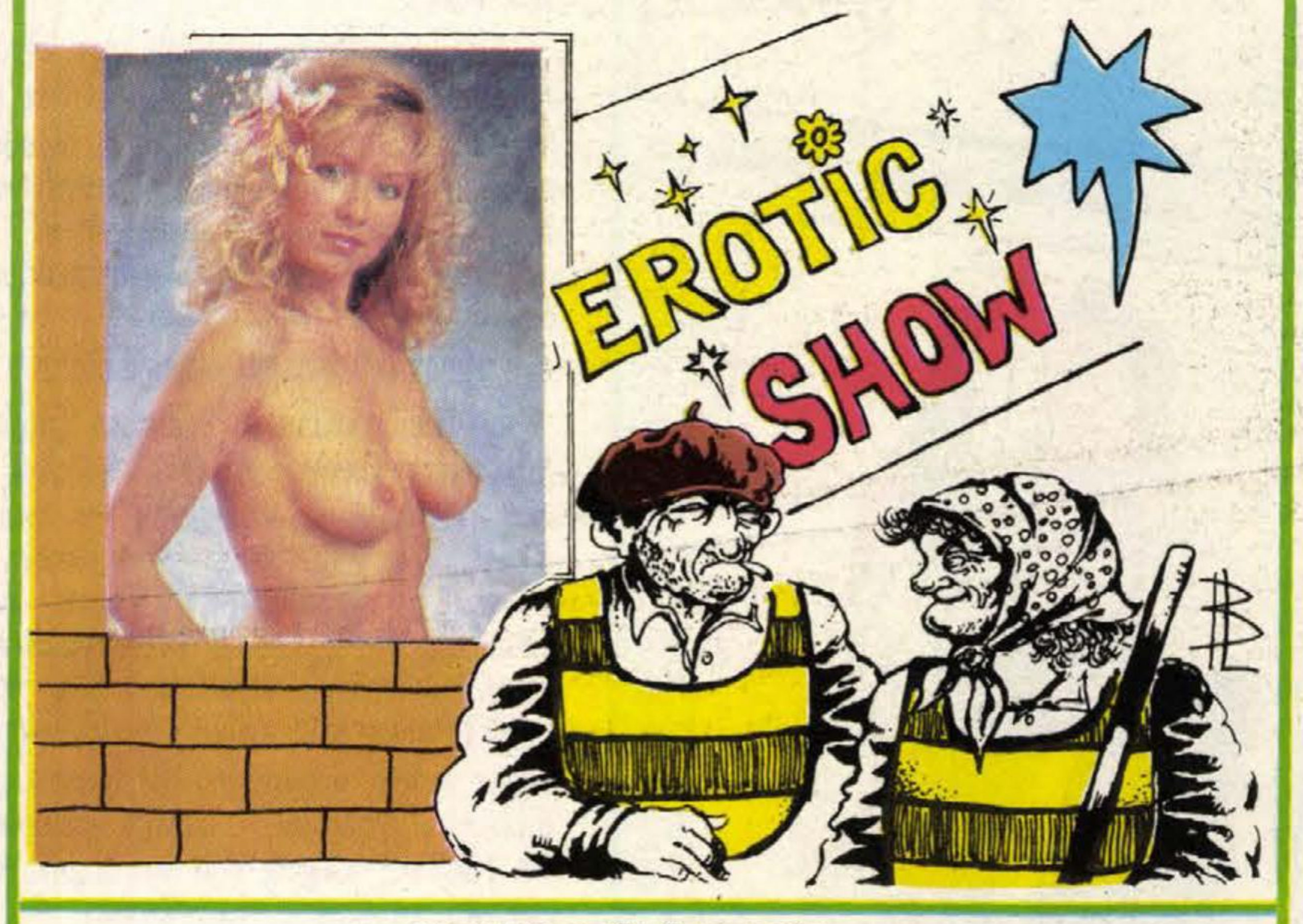

GYENGE SZŐLŐTERMÉS

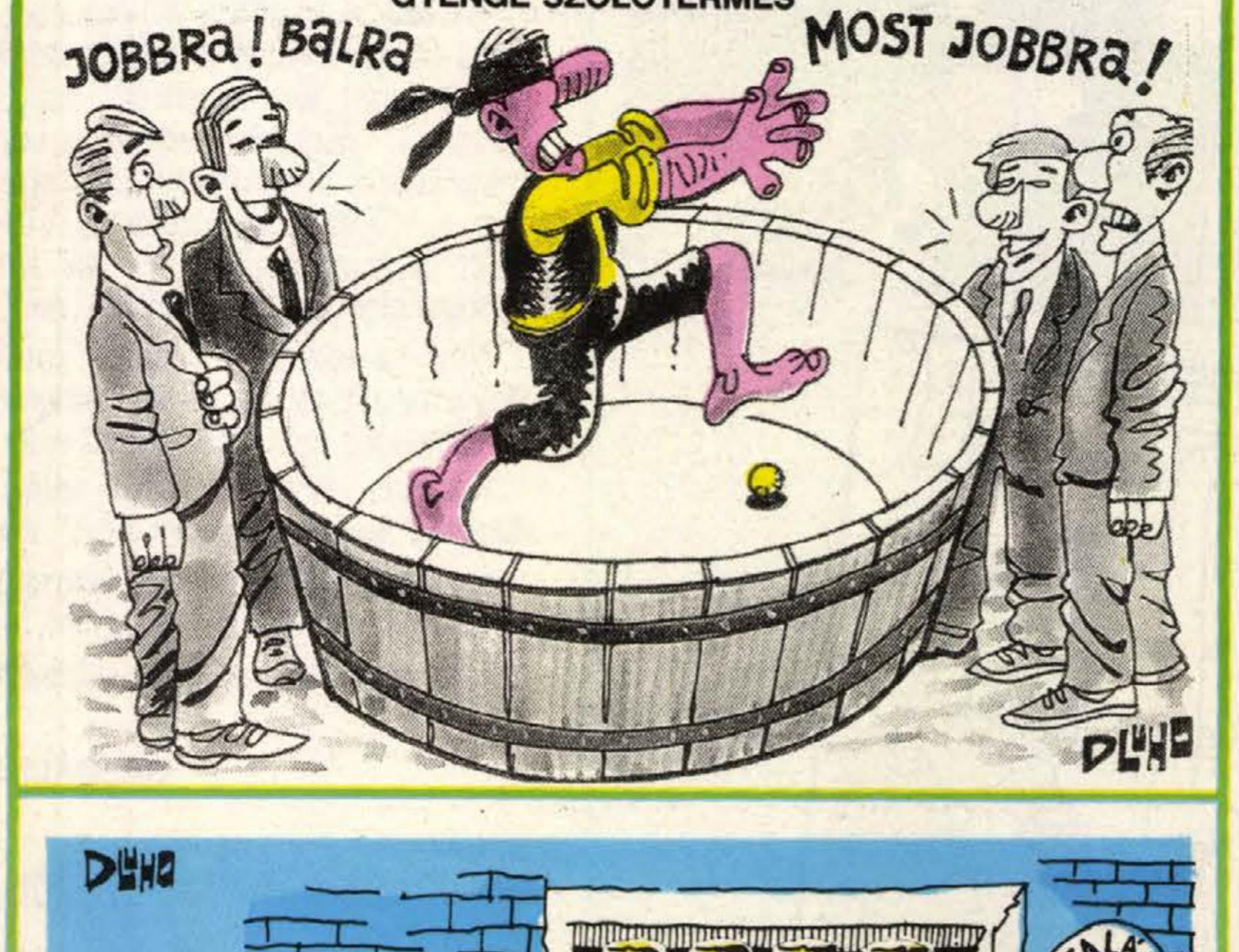

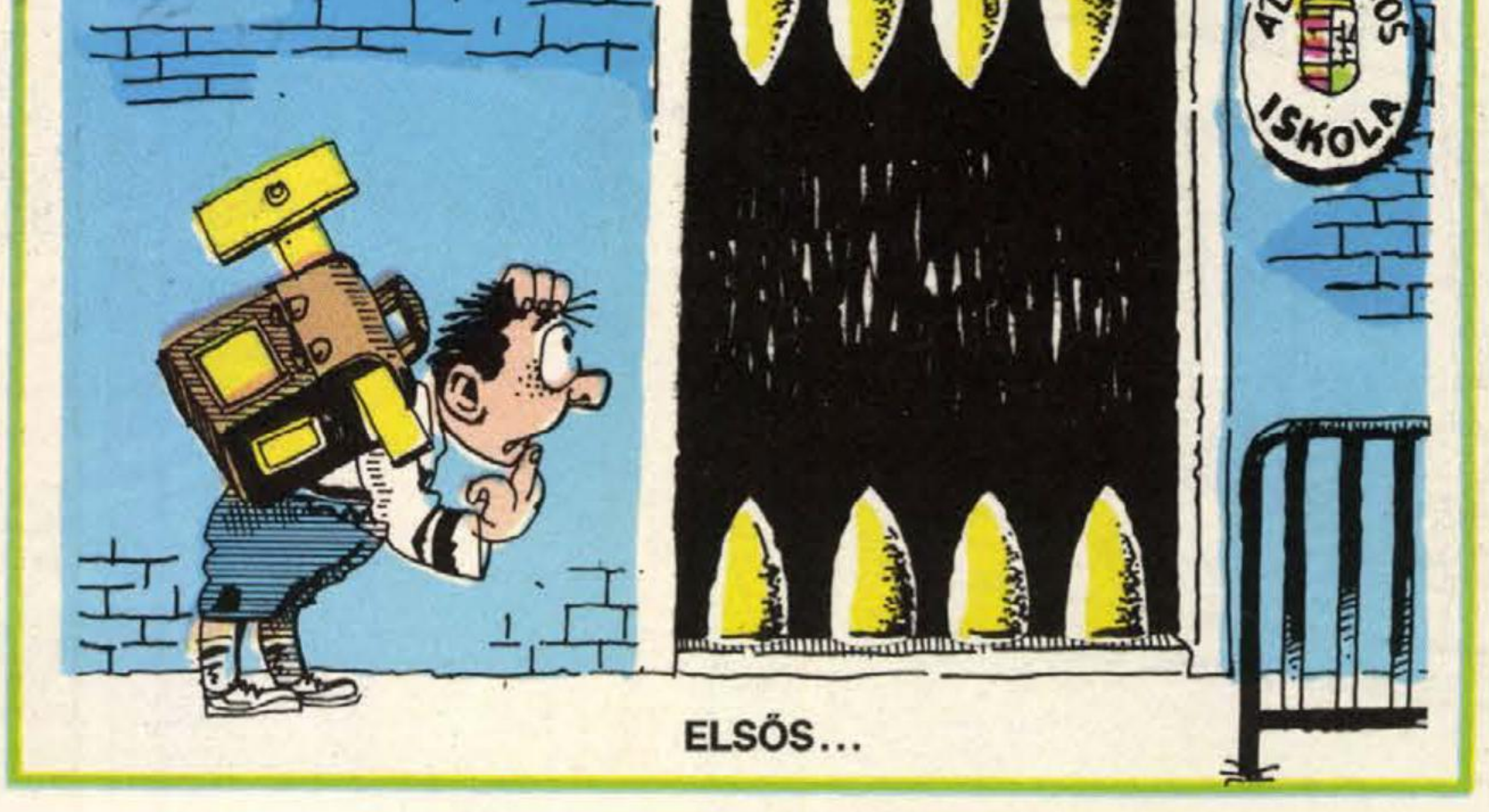

ELSŐS…

SZILÁNKOK

ROSSZ ALVÓ

– Milyen volt a nászéjszakád?

– Nem tudom. Előtte bevettem egy jó erős altatót. A többire nem emlékszem.

*

REMEK VENDÉGLŐ

– Csodálatos volt ez a magyaros halászlé. Érdekes, egyetlen szálkát sem találtam benne.

– Ne csodálkozzon. Nálunk a halászlé lóhúsból készül.

*

ADÓS

– Tizenkét hitelezőmnek tartozom. A temetésemen majd ennyien fognak elsiratni.

*

KÖSZÖNET

– Drága, Editkém! Szívből köszönöm az elmúlt ötven évet, amit nélküled tölthettem el. Bezzeg ha annak idején igent mondasz…

*

FOGADALOM

– Ez a kisfröccs az utolsó az életemben.

– Antialkoholista leszel?

– Dehogy. Átállok a nagyfröccsre.

*

TEJBEGRÍZ

– Sietek haza. Tejbegrízt készítek a kisfiamnak.

– Biztos még csak két-három hónapos a kicsi és nincs foga.

– Dehogy. Harmincegy éves és már nincs foga.

*

VILLAMOSON

– Uram, vegye ki a kezét a zsebemből a következő megállónál leszállok.

GALAMBOS SZILVESZTER

A TELEFONRONGÁLÓK VISSZAHÍVHATÓK

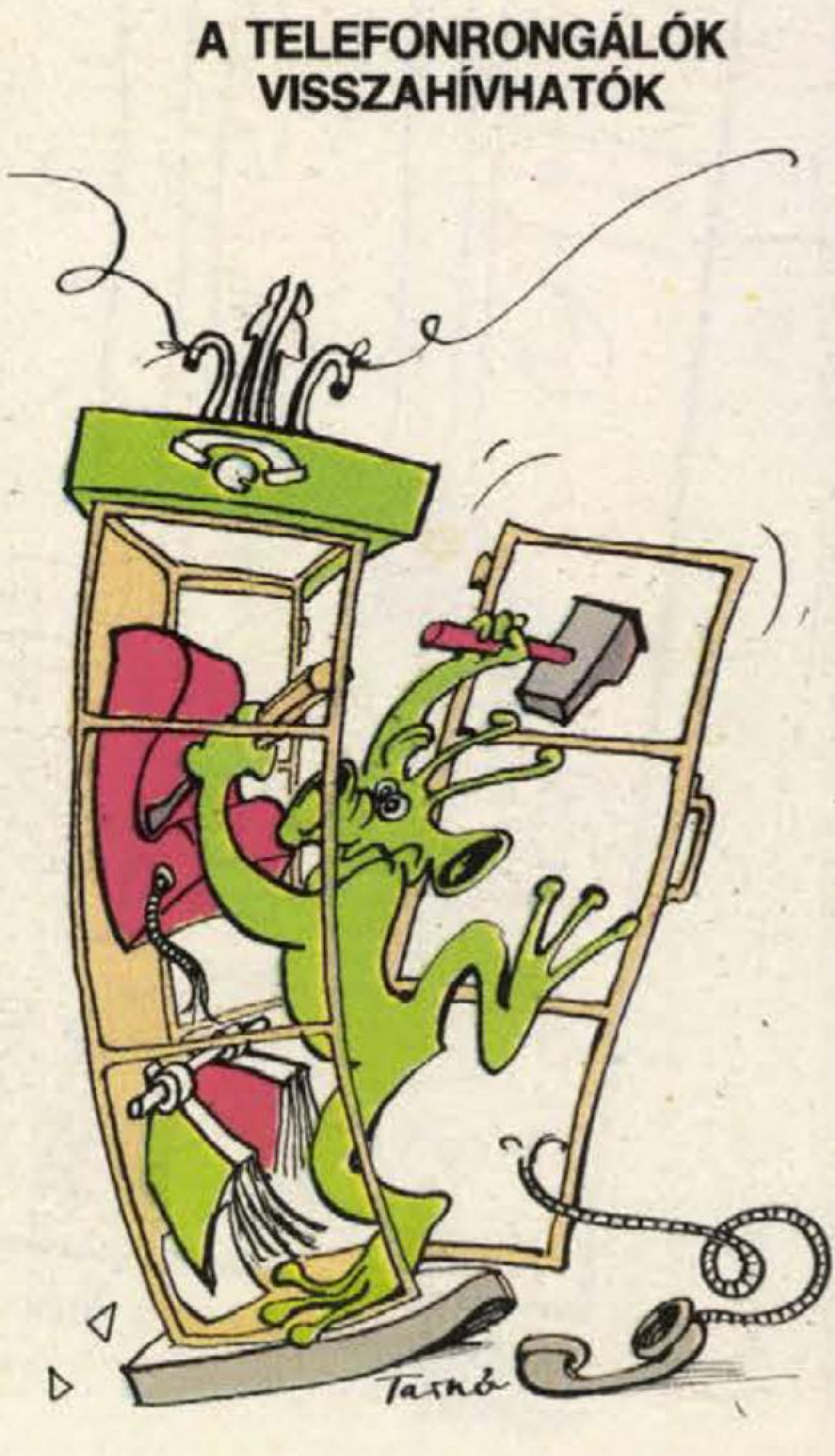

FOHÁSZ

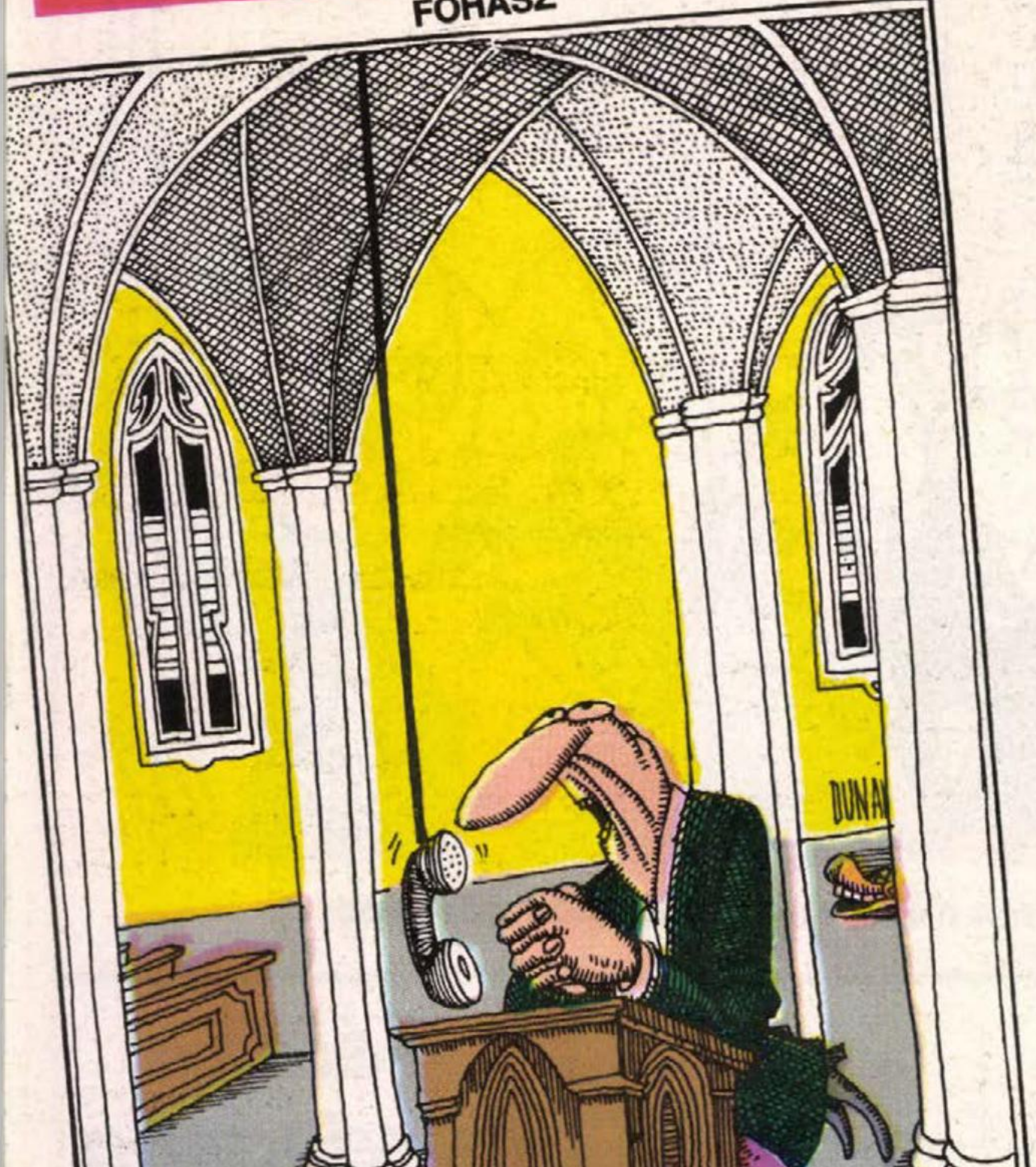

– Istenem! Lehetne egyszer, hogy úgy írjanak le valamit, ahogy mondtam?

SZUHAY BALÁZS:

MEGHÍVÁS

Régi szokás, hogy ha valakit elküldenek valahova, az illető megsértődik.

Újabb, de már bevett szokás az is, ha valakit nem hívnak meg valahova, sértődés a vége.

A legújabb szokás viszont az, hogy valaki megsértődik azon, hogy nem hívták meg, holott meghívták.

A naiv ember azt hihetné, ezzel ki is merült a meghívással kapcsolatos sértődések lehetősége. Tévedés.

A Magyarok Világtalálkozója alkalmával felröppent a hír, miszerint Demszky Gábor főpolgármestert nem hívták meg. Bevallom, ez őszintén meglepett. Legjobb tudomásom szerint ugyanis a világtalálkozó azt jelenti, hogy arra hivatalos minden magyar, éljen a földteke bármely pontján. Vagyis Budapest vendégül látta a világ magyarjait. Ennek megfelelően a világra szóló rendezvény fővédnöke ki más is lehetett volna, mint fővárosunk főpolgármestere – vagyis a házigazda.

Igaz ugyan, hogy Demszky Gábor a sors kifürkészhetetlen akaratából mindössze kétmillió magyar főpolgármestere, mégis az ő fővárosa látta vendégül a tizenötmillió küldötteit, Teller Edétől Tőkés Lászlóig. És jöttek a hívó szóra a magyarok Kárpátaljáról és Dél-Afrikából, Kanadából és Ausztráliából.

Csak a fővédnök maradt távol.

Erről eszembe jut egy történet.

1987-ben az Egyesült Államokban és Kanadában turnéztunk. Az egyik előadásunk egy kanadai kisvárosban, Brantfordban volt. A városkának két nevezetessége van: az egyik, hogy Bell ott találta fel a telefont, a másik, hogy sok magyar lakja. Amikor megérkeztünk, magyar vendéglátóink idegesen fogadtak: gyorsan öltözzünk át, mert már várnak ránk a városházán. Elcsodálkoztunk. Mi dolgunk van nekünk a brantfordi városházán? Ám töprengésre nem maradt időnk. Puccba vágtuk magunkat s már indultunk is.

A városháza kapujában már várt minket a polgármester asszony. Díszöltözékben, a nyakában vastag aranyláncon függő város-pecséttel. Körülötte valóságos kis fogadóbizottság. Tolmács segítségével elmondta, hogy mivel Brantford adófizető polgárainak jelentős része magyar, ő megtiszteltetésnek tekinti, hogy fogadást adhat az ideérkezett magyar művészek tiszteletére; elvégre mi azért jöttünk, hogy örömet szerezzünk a brantfordi magyaroknak. Ezután koccintás következett, majd a díszteremben kis beszámoló a városka életéről, végül mindnyájan kaptunk egy kis jelképes ajándékot tartalmazó csomagocskát. Búcsúzóul elnézésünket kérte, hogy nem jön el az előadásunkra, de sajnos nem beszéli nyelvünket, így egy szót sem értene belőle.

Azóta tudom, hogy Brantford és Budapest között két különbség van. Az egyik: ott minden magyarnak van telefonja. A másik: ott pontosan tudják, kinek kit illik meghívnia.

Meggyőződésem, hogy mire Pesten is minden magyarnak lesz telefonja, a meghívások rendje is tisztázódik.

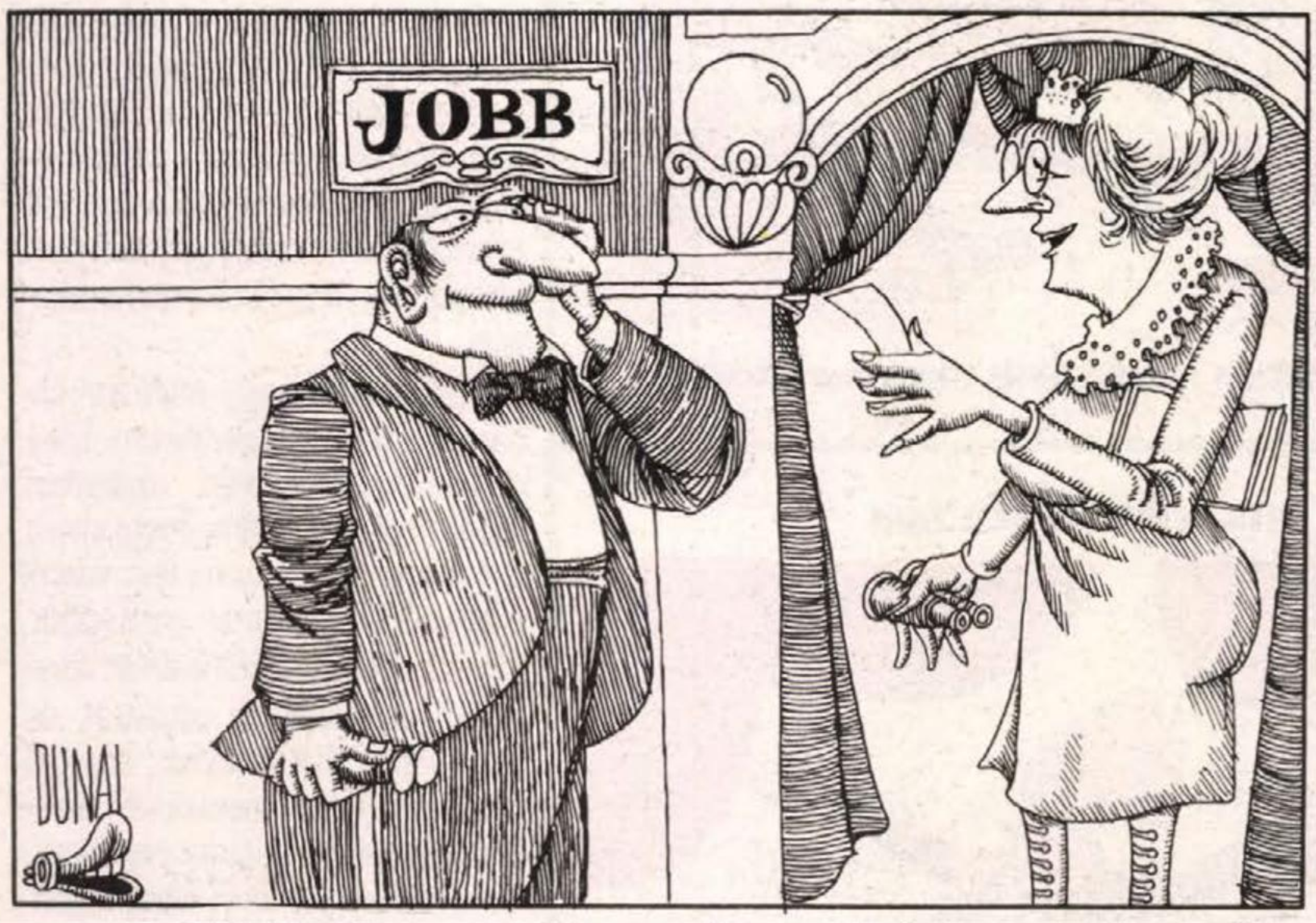

– Szélsőjobb? Uram, azt hiszem, akkor az ön jegye a Jurtába szól!

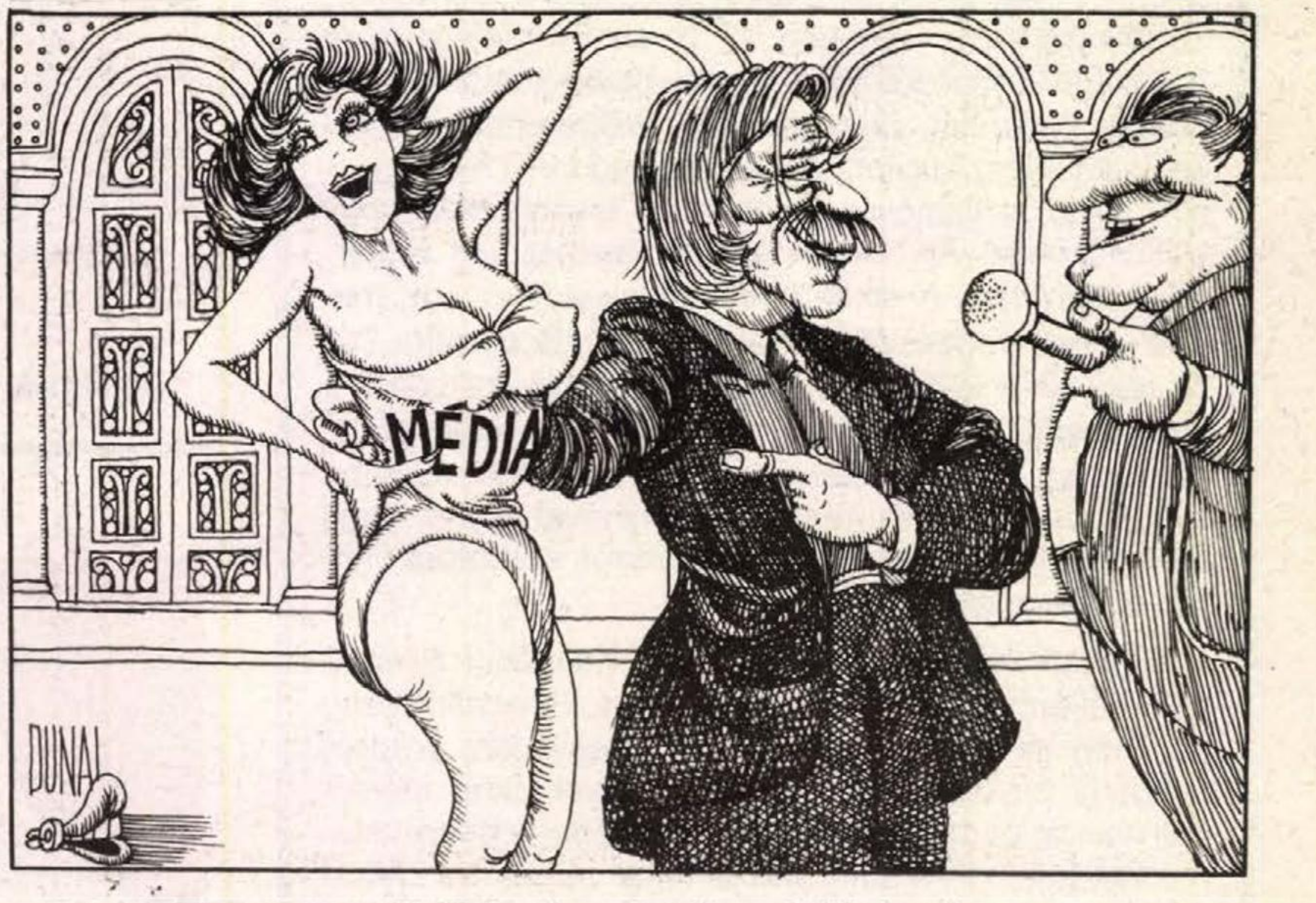

– Ezt a kis huncutot próbáljuk elfogadtatni az elnök úrral!

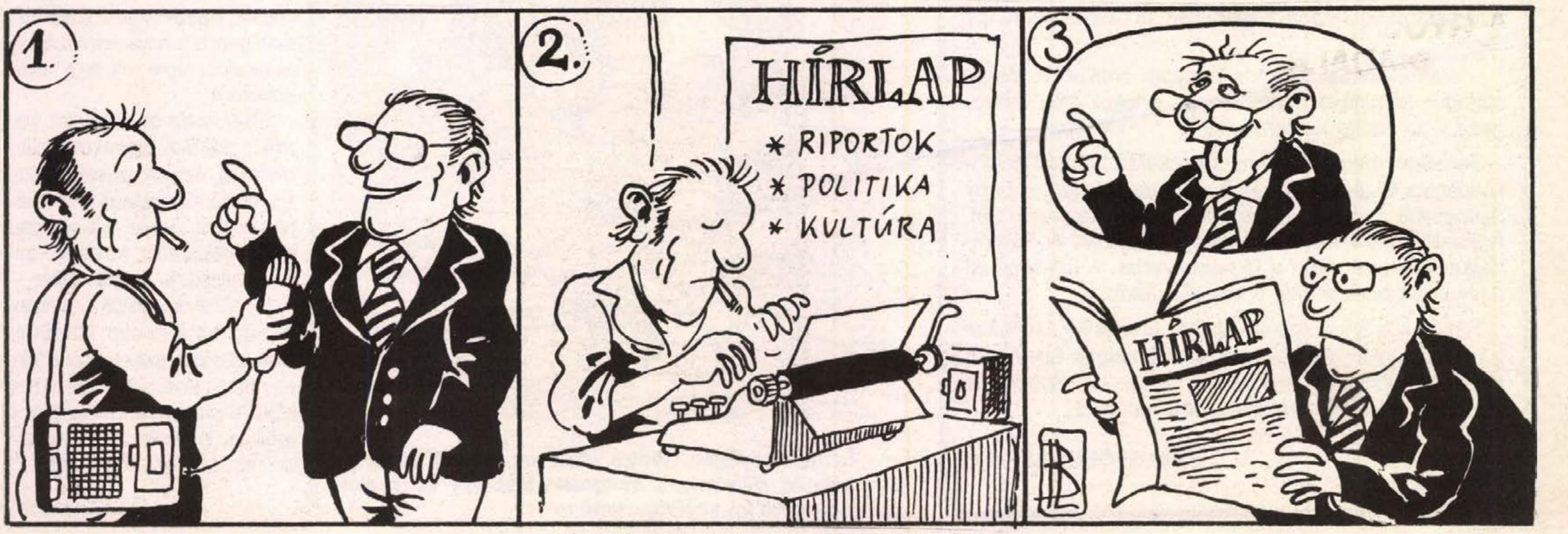

FÉLREÉRTELMEZETT SAJTÓSZABADSÁG

Munkafénykép készül rólunk

Szepetneki Szilárd szociológus egy szép napon betelepedett az irodánkba, hogy rólam és kollégámról, Bogyiszlói Dodóról felmérést, divatos szóval mondva munkafényképet készítsen, vagyis feljegyezze, mérje, mit csinálunk munkaidőben. Ugye, most mindenütt elkezdődtek a leépítések, a felesleges munkaerőt lapátra teszik. Gondolom, hogy Szepetneki urat is ezért küldték hozzánk.

– Te, ez a pasas mindent felír! – panaszkodott Dodó másnap az ebédlőben. – Még azt is, hogy mikor hova, milyen céllal megyek ki az irodából, kinek telefonálok.

– Nem kell begyulladni, ez a dolga – vigasztaltam Dodót.

Persze biztonsági okokból harmadnap már virágnyelven beszéltem szeretteimmel telefonon. Amikor a feleségem közölte velem, hogy a Radius Kft.-nek küldjek 300 liter dúsított koncentrátumot, 150 kilogramm kónuszosan huzagolt gömbvasat és adjuk vissza üzemképes állapotban a kölcsön kért földgyalut, tudtam, hogy hazafelé menet tejet, kenyeret kell vennem és a szerelőhöz is be kell ugranom a megjavított porszívóért.

– Apóca, baj van. Lassan elfogy a munkám – suttogta egy hét múlva Bogyiszlói Dodó kollégám. – Az elmúlt öt napban többet dolgoztam, mint máskor két hónap alatt. Melót kell szerezni, mert ha kiszagolják a tétlenséget, lapátra tesznek.

Nem volt más választásunk, fokozni kellett a munkatempót. Bár vállalatunk gépipari alkatrészeket gyártott, én profilbővítés címén egy szanálásra ítélt termelőszövetkezetnek eladtam 12 baromfikeltető-gépsort. A vállalat irodaépületének generáltatarozásához rendeltem cementet, ikersejttéglát, tetőgerendát, cserepet, s az egész cuccot, mintegy tíz vagonnyi mennyiséget ötven százalékos haszonnal továbbadtam egy vállalkozónak. Aki húsfeldolgozó üzemet épít Kistarcsa határában. A siker láttán megkezdtem egy magyar–albán vegyesvállalat alapozását. Bogyiszlói Dodó sem tétlenkedett: külföldi énekkart szerződtetett a kemenesaljai Mihály-napi búcsúba. Dél-koreai pénzembereknek bérbe adta az egykori pártirodát továbbá az igazgatói tanácstermet a teakonyhával együtt. Majd a vállalatnál esedékes csótányirtásról szerződést kötött egy kisiparossal.

Valóban rengeteget dolgoztunk. Ráadásul Szepetneki Szilárd egy elnyűhetetlen pasas. Reggeltől estig ott liheg az ember mellett, figyel, jegyzetel, kérdez. Szegény anyósomnak is felment a vércukra, idegkimerülésről panaszkodott, mert az utóbbi időben valamennyi telefonhívásunk hozzá futott be, és mindenre ő válaszolt. Az intenzív munkatempó miatt már-már mi is az idegösszeroppanás határán jártunk, amikor egy csütörtöki napon Szepetneki úr kedélyesen így szólt:

– Uraim, holnap nyugton hagyom önöket. A főszociológus kollégával egész napos értekezleten összegezzük az eddigi felméréseket.

Pénteken megtudtuk – miután csütörtökön a telefonközpontos Gizike kihallgatott egy beszélgetést –, hogy Szepetneki barátunk nincs jelen az értekezleten. Sőt, értekezlet sincs. Mese az egész. Szepetneki úr háromnapos vikendre ment a Dunakanyarba. A feleségével telefonon beszélte meg a túra részleteit.

Hétfőn könnyű dolgunk volt. Mit mondjak? Mellőzve a formaságokat, percek alatt szót értettünk Szepetnekivel. Így aztán a munkanélküliség, az elbocsátás réme egy darabig nem fenyeget bennünket.

KISS GYÖRGY MIHÁLY

ÜZEMLÁTOGATÁS

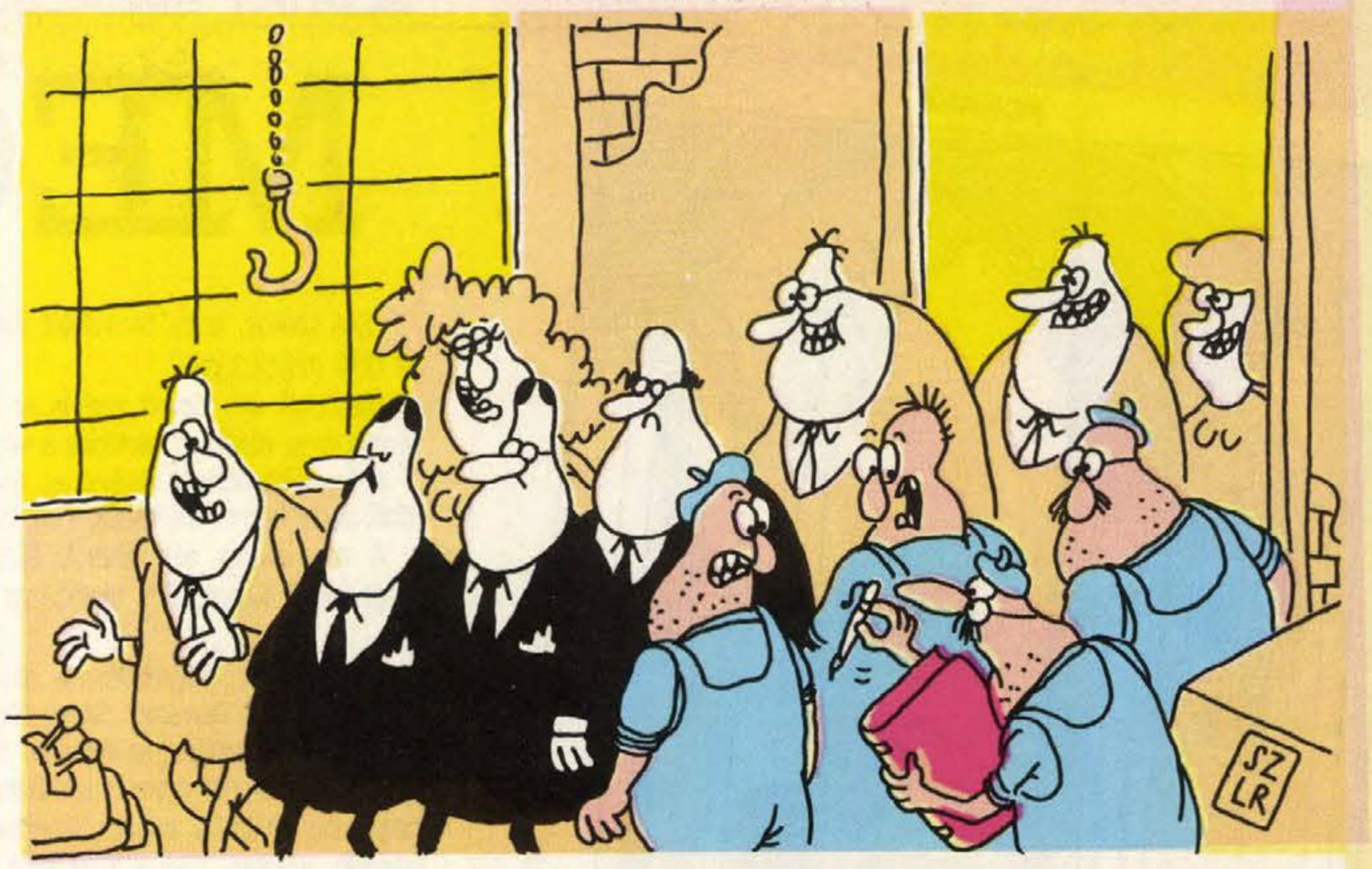

– Lajos bácsi! Tegye le rögtön azt a szocialistabrigád-naplót!...

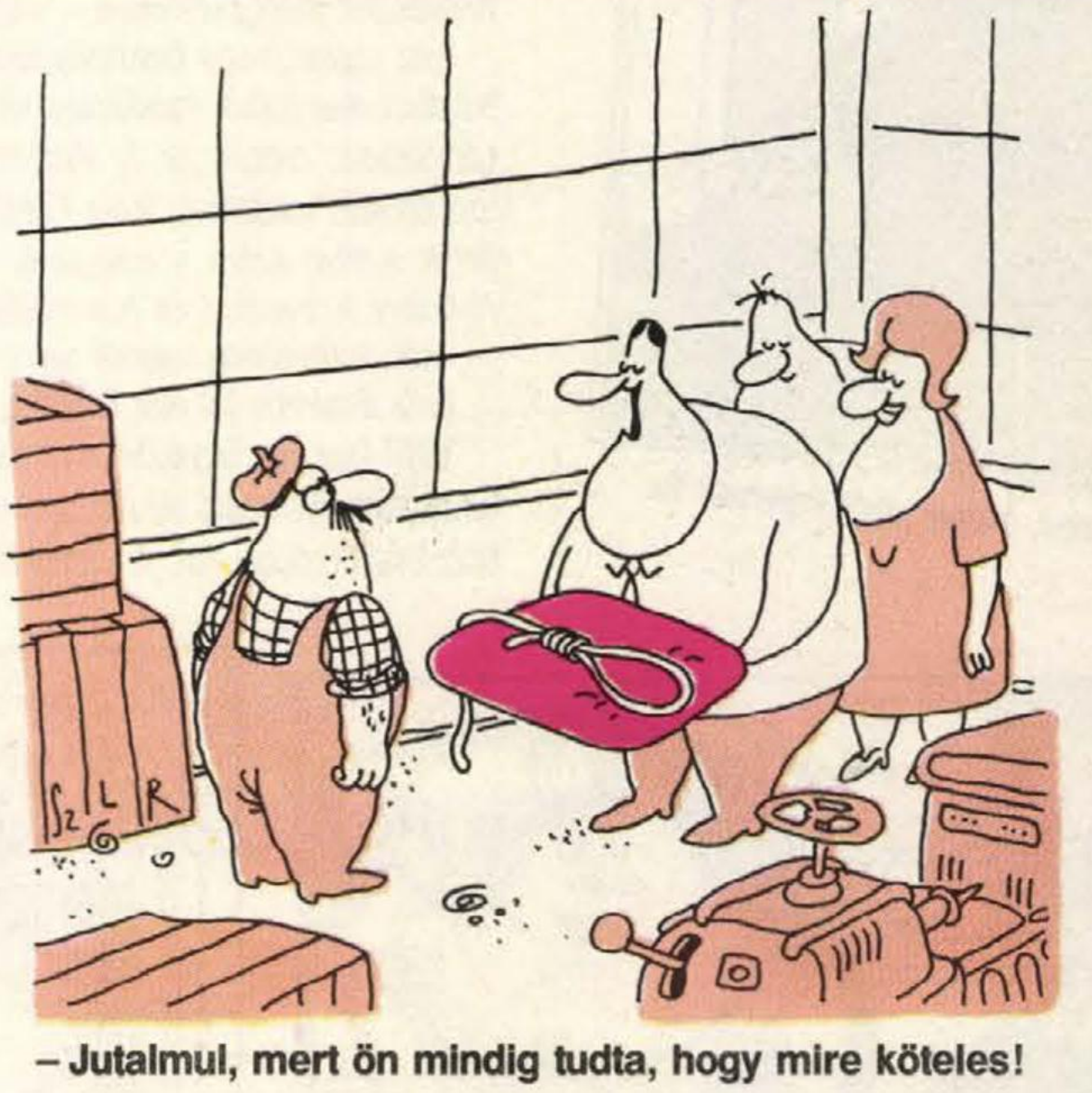

– Jutalmul, mert ön mindig tudta, hogy mire köteles!

TÚLÉLÉSI TANFOLYAM

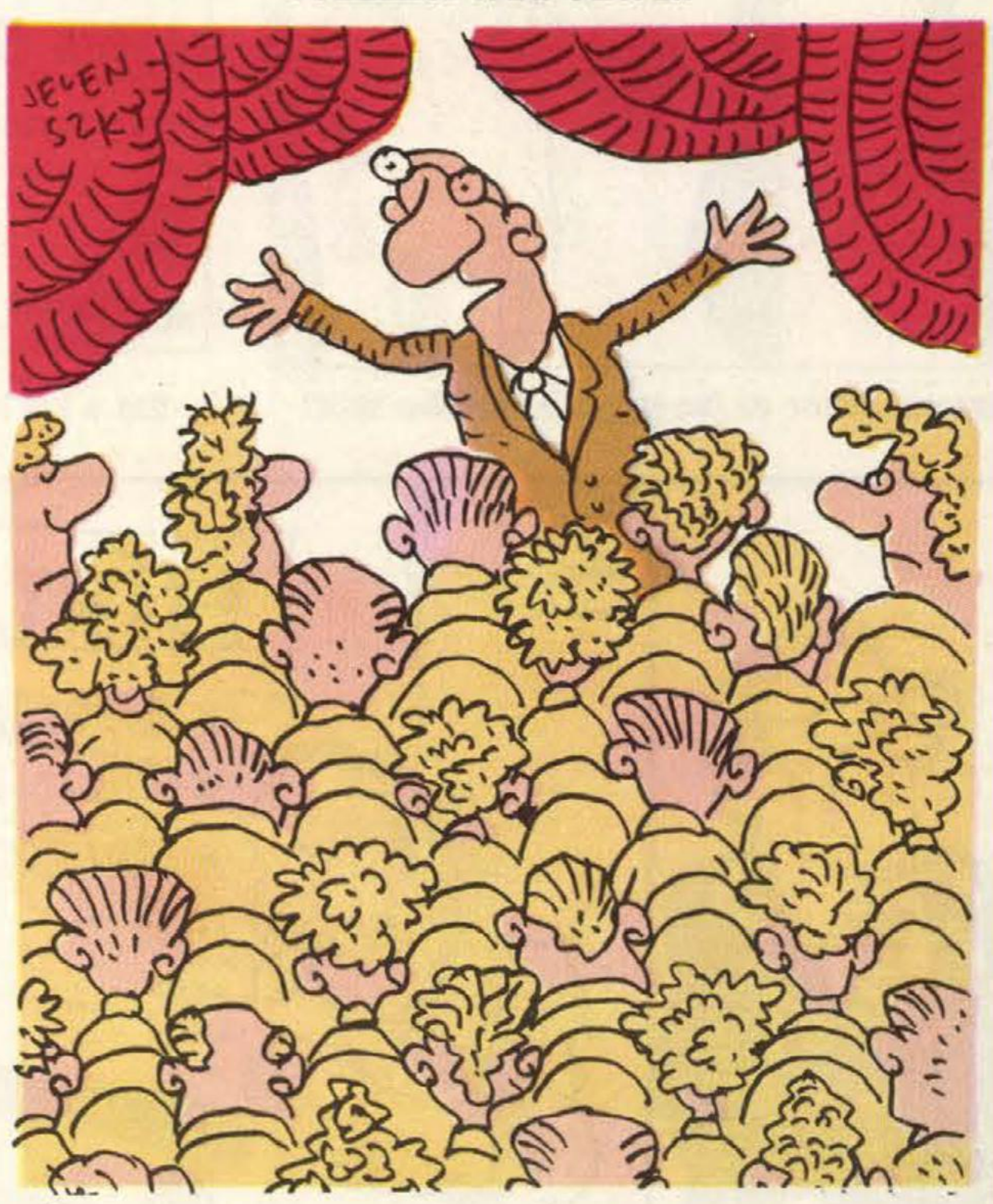

– És ha meglátják Gébics elvtársat, a volt párttitkárt frakkban és cilinderben, hangosan többször ismételjék: vezérigazgató úr, vezérigazgató úr...

Téma-gazdagság

Szíves engedelmükkel bemutatkozom: egyszerű, de hozzáértő, nem nagyképű, de magabiztos, középfiatal-korú, témagazdag humorista vagyok. Nevem: Tuti Ede. Születtem. Ezzel minden lényegesebbet el is mondtam hovatartozásomról. Feladatom: témáim gazdag tárházából érzékkel kiválasztani a senki által észre nem vett jelenségeket, szakavatott tollal papírra vetni azokat, hogy betűim olvasásakor dolgzó népünk apraja-nagyja szellemi javakkal gyarapodjék és épüljön-derüljön nem várt témáim még váratlanabb csattanóin.

Panaszkodás vagy munkám túlbecsülése nélkül kijelenthetem, hogy agyam minden sejtjét, szellemem minden sziporkáját arra összpontosítom, hogy mindig valami újat, valami érdekeset, nem vártat produkáljak. Kínosan kerülöm a közhelyeket, tévedésből sem írnék le banalitást, és holmi Közért-beli sorállás, buszbeli tolakodás vagy urambocsá' holmi Fikség eszembe se jutna. Ha véletlenül – más humoristák írásaira gondolva elém libbenne csábítóan egy házmester téma – pofon vágnám magam. Egyszer valami ehhez hasonló miatt le is hülyéztem magamat, de az olyan régen volt, hogy azóta kibékültünk.

Szóval ilyen mély, megfontolt, filozofikus pillérekre támaszkodik munkásságom, melynek gyümölcsét aztán bőkezűen osztogatom a rászorultak körében. Milyen rátermettség, milyen fantasztikus koncepció, milyen szuggesztív átérzés kellett – hogy egyebet ne mondjak – az alábbi látszólag kis karcolatom témájának kiválasztásához, melyet a szent ihlet pillanatában érző szívvel, de biztos kézzel emeltem ki a szürkeségből, s amely így kezdődik: „És Vanek kartárs nem lépett be a Közért ajtaján..."

S. NAGY ISTVÁN

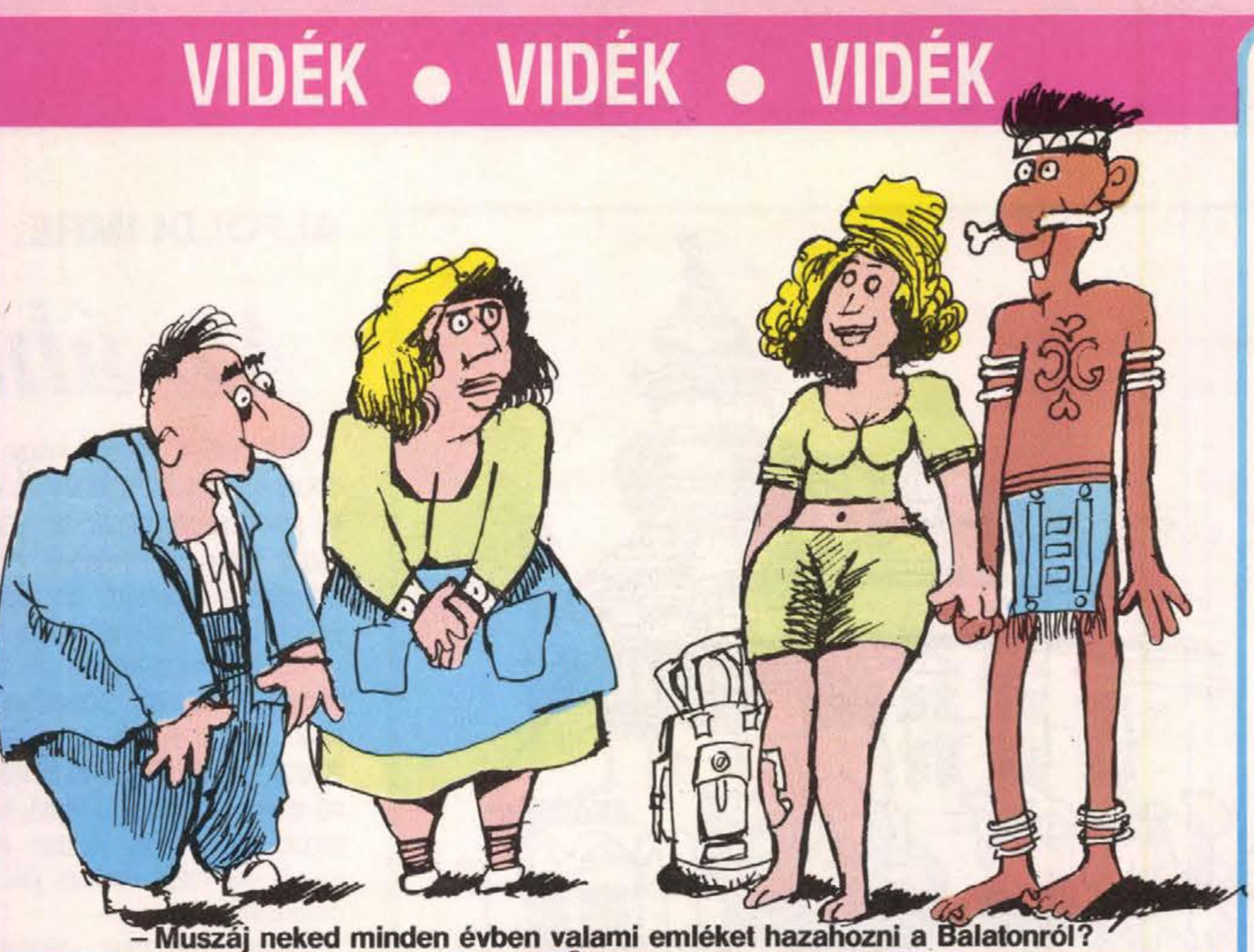

– Muszáj neked minden évben valami emléket hazahozni a Balatonról?

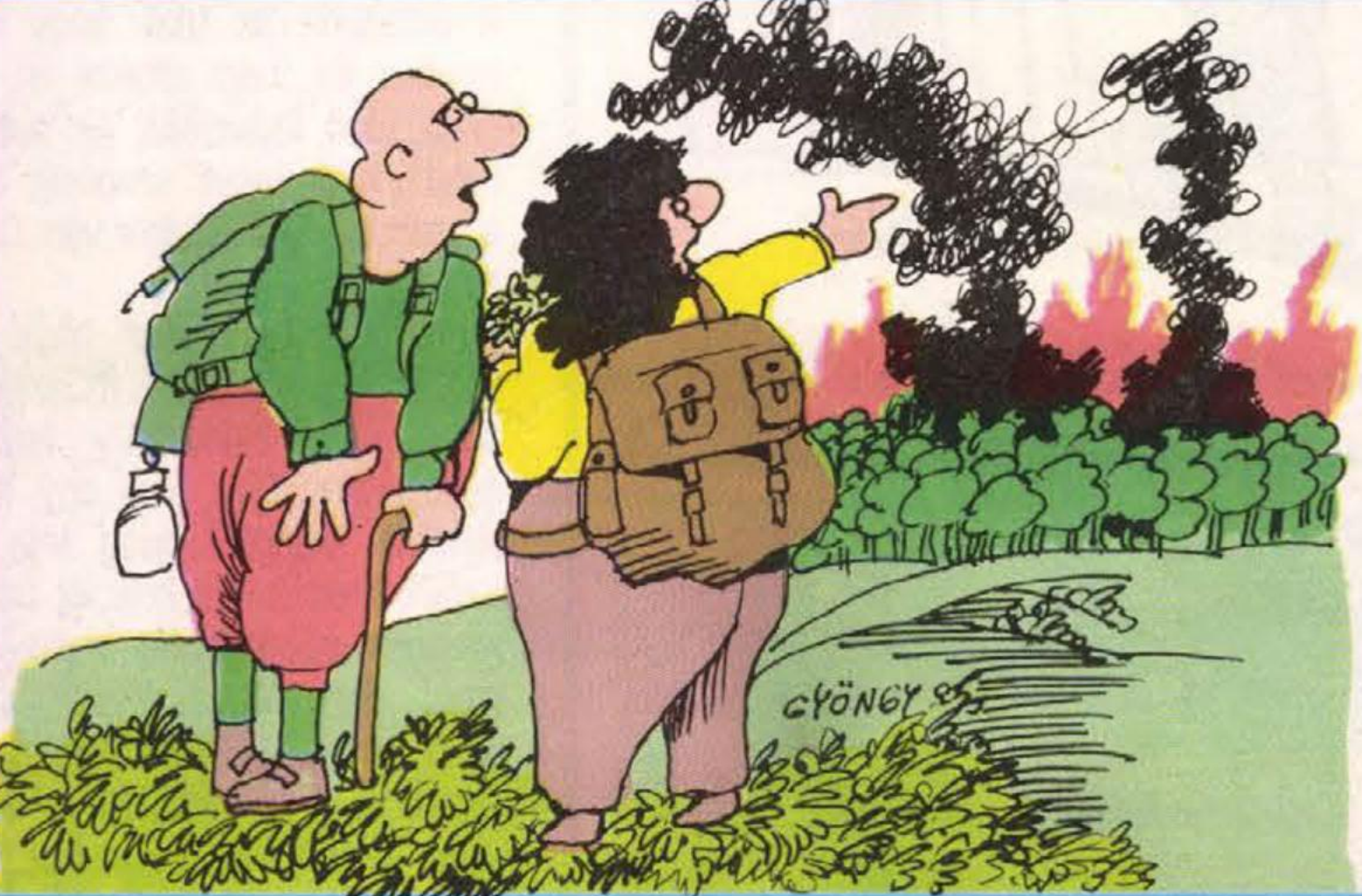

– Azért 20 deka szalonna pirításához sok a 120 hektár erdő...

FÖLD ÉS PRIVATIZÁCIÓ

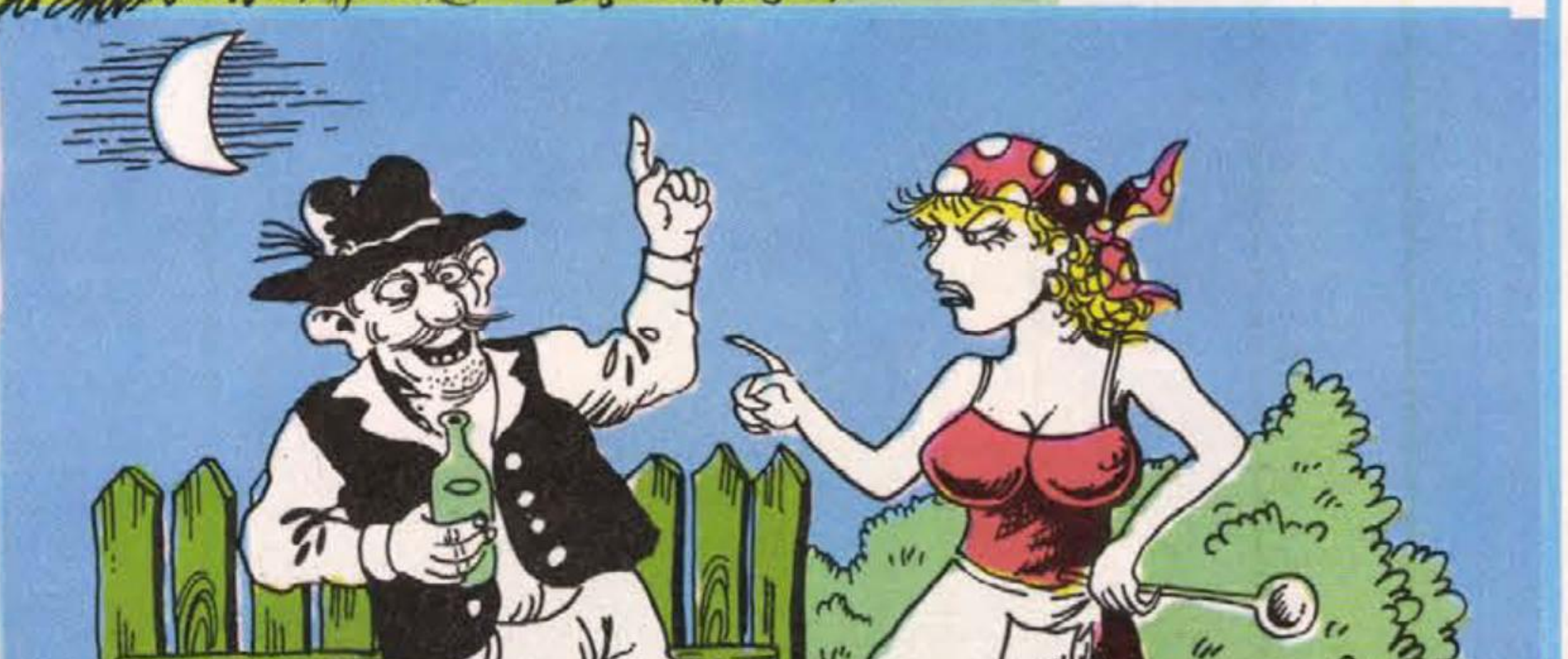

– Úgy látom, kend legszívesebben a kocsma alatti földterületet privatizálná a rajta lévő intézménnyel!

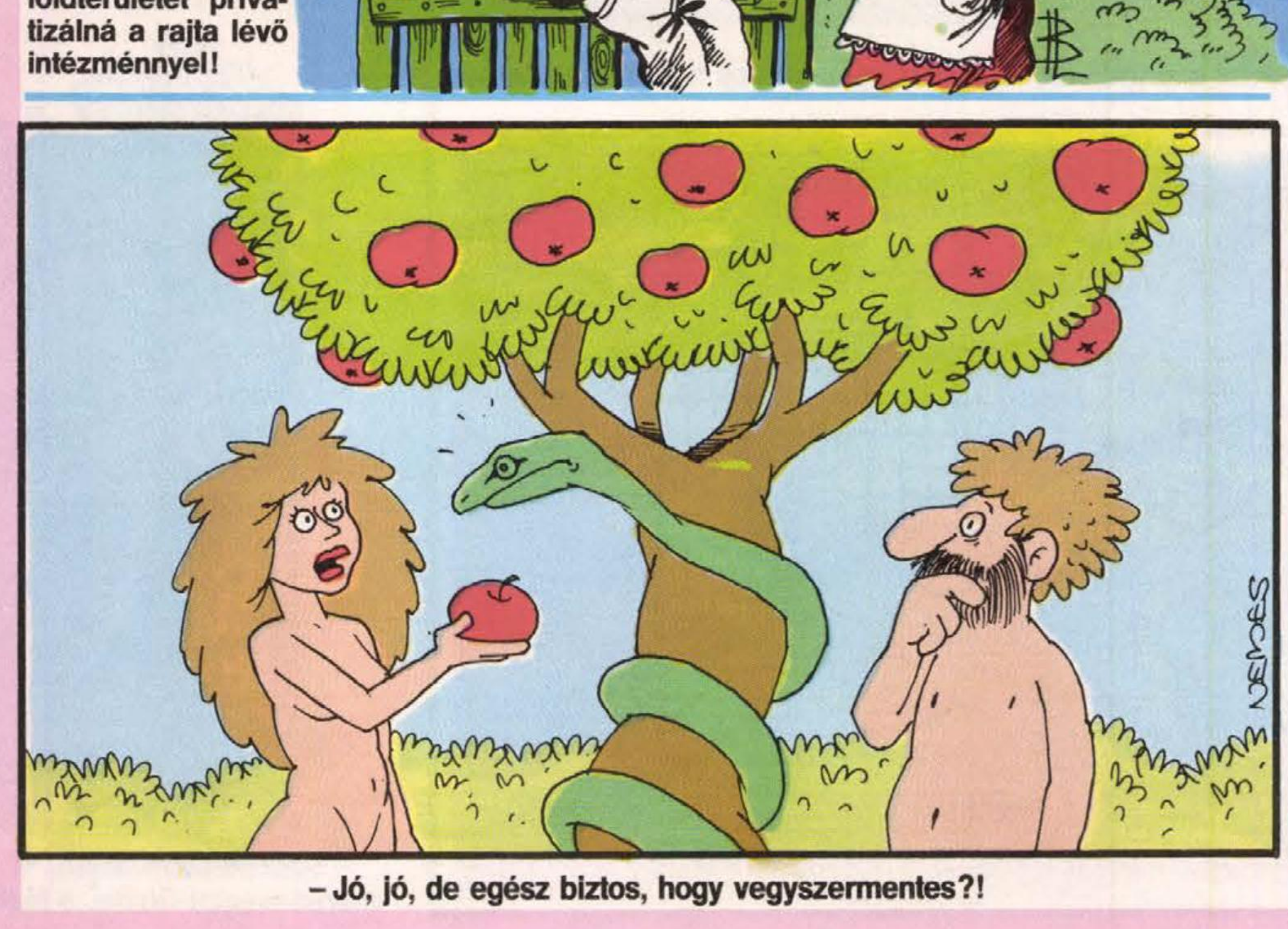

– Jó, jó, de egész biztos, hogy vegyszermentes?!

KI ARAT A VÉGÉN?

Még mielőtt a tárgyra térnék, szeretnék egy dolgot tisztázni. Alattomos és kifejezetten sanda szándék által vezérelt szóbeszéd az, hogy szerkesztőségünket nem érdekli a magyar mezőgazdaság helyzete. Ezt kérem, olyan határozottsággal utasítjuk vissza, mint a szerb szabadcsapatok a fegyverszüneti megállapodásokat. Nekünk sem mindegy, hogy milyen lesz a termés, ergo; mivel fognak „etetni" bennünket. Élesszemű riporterünk – frissen kiképzett vakvezető kutyájától irányítottan – a gyanú eloszlatása végett indult országjáró körútra a Nagymező utcában. Itt bukkant rá egy eszpresszó hűvösében a történelmi borvidékeken termelt nagyüzemi vinkók szerelmesére, a téesz feloszlása miatt jelenleg állástalan Betli Egon vörösdiplomás agronómusra.

– Kedves Egon, ön ugyebár ősi szántóvető családból származik?

– Igen. Egyik ősöm írta a szövegét a „Felszántom a császár udvarát..." kezdetű agrárproletáriátusi őshimnusznak, dédanyám pedig vármegye szerte elismert kártyavető volt.

– Szóval ön tőrőlmetszett szaktekintély. A nehéz ősz, a még nehezebb tavasz és az aszály miatt kilátástalan nyár vége felé milyen esélyeket lát a betakarításra?

– Most az a legfontosabb, hogy a strandokon napozó Jucikákat, Zsuzsókákat, meg a többieket időben betakarjuk, nehogy leégjenek, mint a katasztrofálisan rossz termést jósoló „szakember" kollégáim.

– Félreértette a kérdésemet. Én a betakarítás és nem a betakarás felől érdeklődtem.

– Félrértés kizárt! Betakarításban nem kell tanácsot adni, az minden földből élőnek a vérében van. Úgy is mondhatnám, hogy ösztönös. Csak a magánbirtokokkal van gond. Gépek kellenének, meg olcsó üzemanyag. No de ha nincs, ott a kasza.

– Ezek szerint a még meglévő „szocialista mezőgazdaság" problémamentes?

– Természetesen! Ez a dolgok marxi-lenini dialektikájából fakad.

– Ezek szerint oda nem kellenek gépek?

– Meg fog lepődni; nem kellenek!

– Üzemanyag sem kell?

– Az sem kell!

– No és a felvásárlási árak?

– Huszadrangú téma. Úgymond; nem képezheti kérdés fennforgását.

– Akkor ugye, ott ezek a feltételek mind megvannak?

– Dehogy vannak meg! De nincs rájuk szükség. Ami a fő, az a szervezés, az pedig osztályon felüli. Méghozzá a szocialista ideológia alapján kifejlesztett agrárkultúra szintjén.

– Ez mit jelent magyarra fordítva?

– Azt, hogy mire mindent úgy összeszerveznek, ahogy az a micsurini „nagykönyvben" meg vagyon írva, addigra már rég be is takarították a termést.

– A tagok?

– Egy frászt a tagok! ...Az ürgék, meg a hörcsögök!

BODNÁR GYULA

FEJBE-RIZSA

Göröngyös atlétika

– Az esélyesek majd minden számban elestek.

*

Ólomsúlyú öttusa

– Fábián lovának elöl is, hátul is lógott a lába.

*

Legújabb kór

PATTINTOTT DEMOKRÁCIA

*

Egy tag az ellenkormányból

MINUSZTER

*

Abszolút privatizáció

„Isten egyszemélyes vállalkozás"

(Viktor Paszkov közlése)

*

Szobrászati tevékenység

KŐVETKEZTETÉS

*

Magyar hentesüzletben

– Erősen várunk a nyelvre.

*

Népszerű pikantéria

POPLES

*

Kombinált foglalkozás

GÉGÉSZMÉRNÖK

*

Hitvesi logika

– Kimostam a szőnyeget, meg se csókolsz?

*

Arabus nyavaja

SEJKBURJÁNZÁS

*

Őrült részvét

– Meg vagyok hatva, jével.

IZÉ

HÚSÁREMELÉS

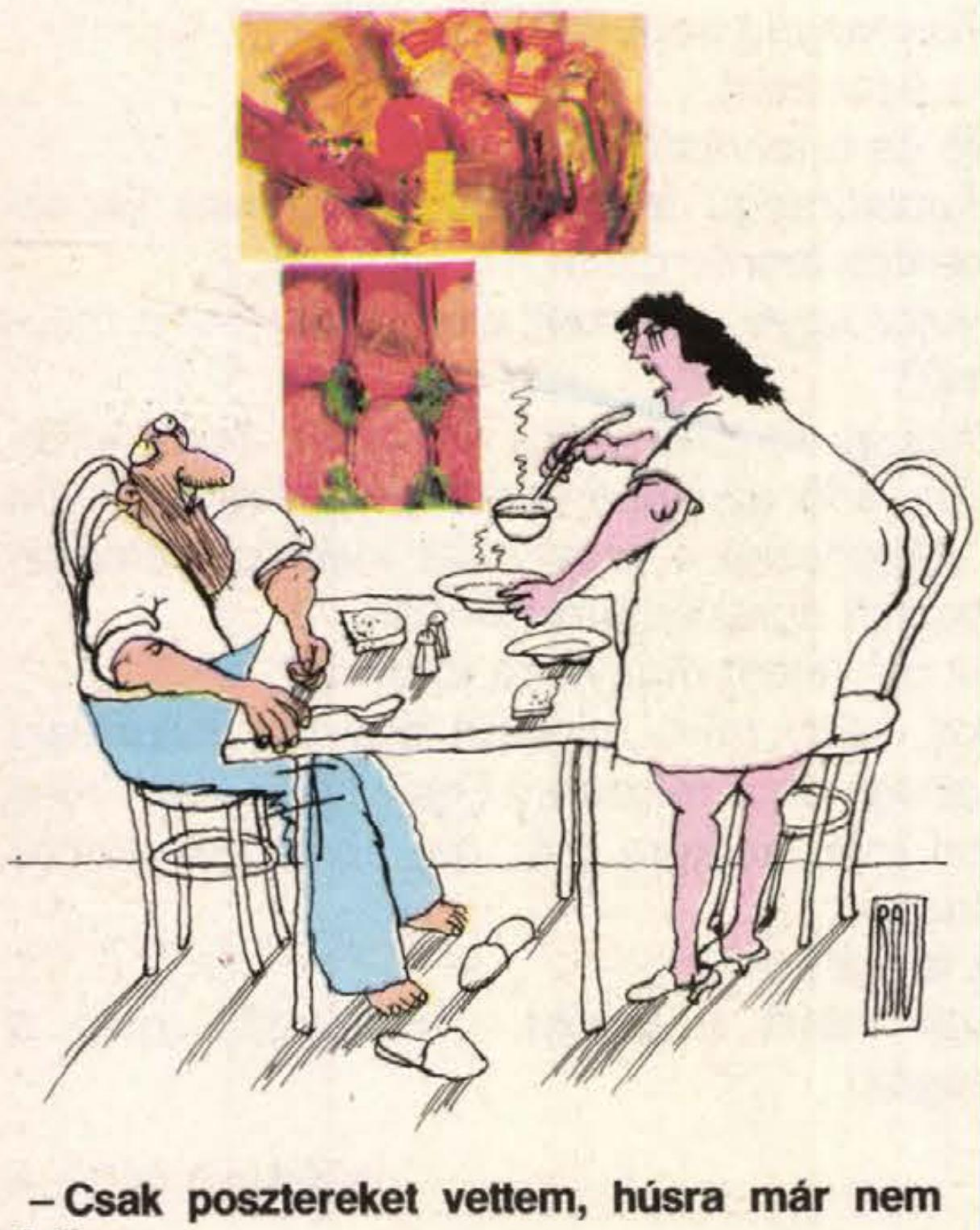

– Csak posztereket vettem, húsra már nem futotta...

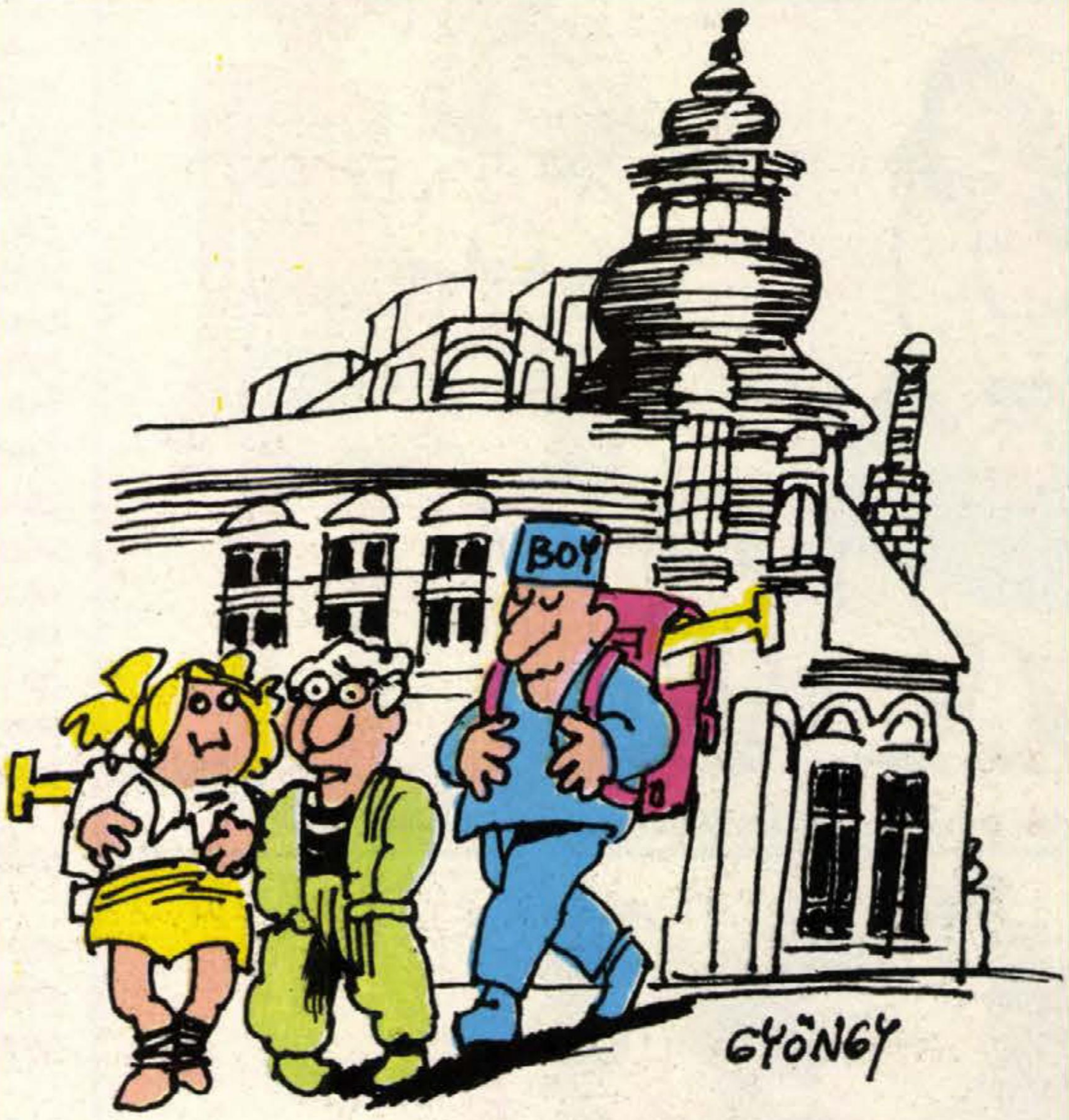

– Amióta zsebpénzt kapok, megtehetem...

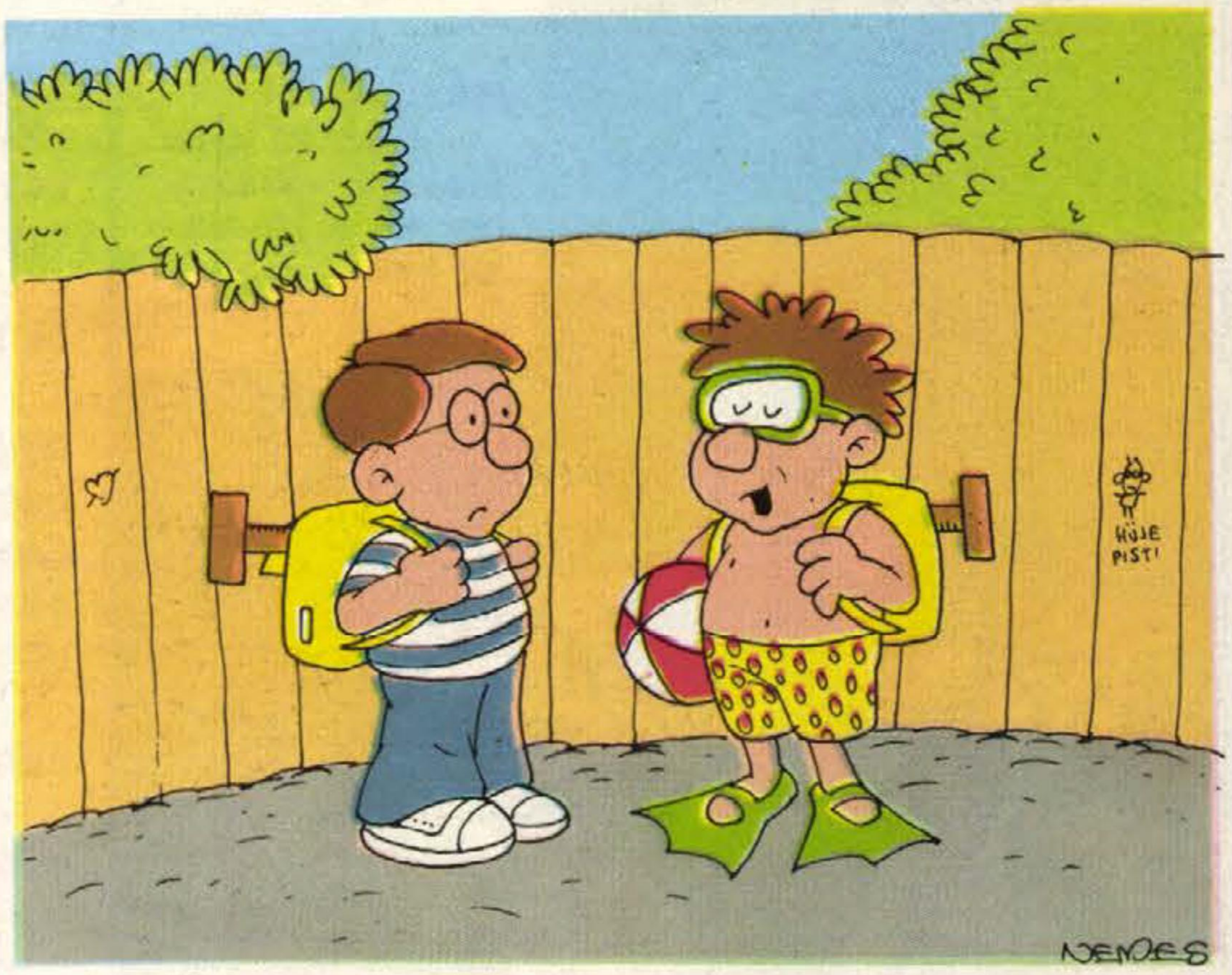

– A szüleim szerint jobb, ha fokozatosan szokok hozzá az iskolához

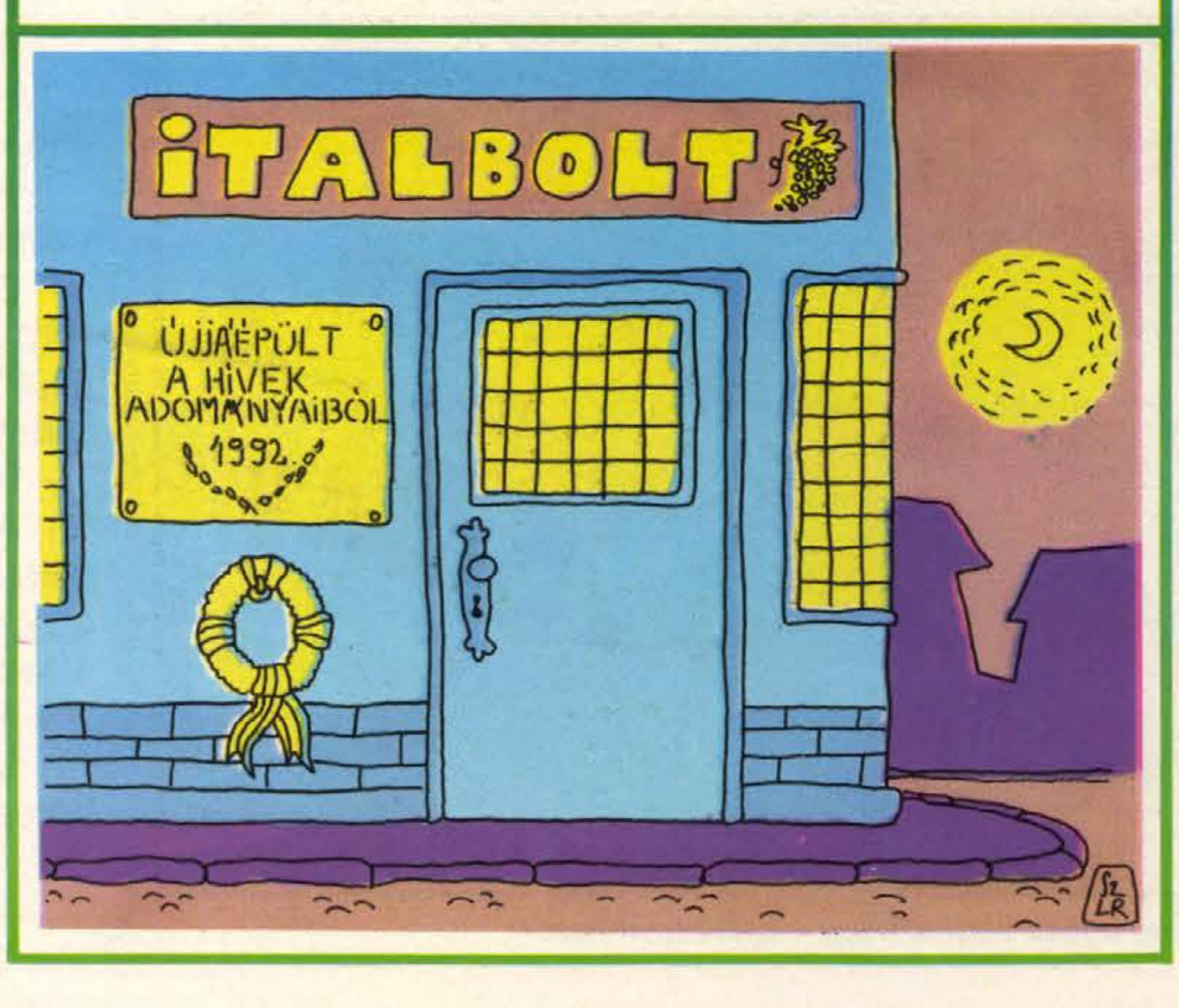

ALFÖLDI IMRE:

Az áhít

Rég feltűnt nekem, hogy ahová a célból teszem be a lábamat, utaltatom be pihenőre magamat, hogy meghatározott ideig a szükséges csöndet és nyugalmat élvezzem, ott mindig van valami terven felül előállított zaj.

Ha sétálni megyek a forgalmas útvonaltól félreeső, pompásan zöldell park útjain, netán a városkörnyék zöldbe, akkor fültépően berregő masinával éppen nyírják a füvet, hogy még szebb legyen, és jobban érezhesse magát, aki majd utánam jön. Mert én menekülök.

Légkompresszoros géppel lapítják a sétányon az utat, hogy aki majd máskor jön, nem amikor én, kellemes sima úton lépkedjen, ne bukjon orra mert akkor jajgat szegény, és fölver a csendet. Ami máskor van. Csak mos nincs.

A patkagyömörkei hegyi üdülőbe fizetek be, két hétre. Itt aztán semm sincs, csak madárfütty, erdősusogás és ózondús ájer. Meg egy fűrészgép amelyik reggeltől estig írtja az erdő szélét, mert kell a hely az üdülő most létesülő sportpályája számára. Aho majd döngetik a labdát, hangosan röhögnek a délutáni pihenő idején a pancser kosárlabdások egymáson „Nem találsz bele, Jocó! Hol a szemed Jocó?" Méghogy a Jocó szeme, de hol itt a drágán megfizetett csend?

Itthon éjszaka kitárom az ablako nyár van, ilyenkor csend borul a vilá városra, meg egy rakás fémláda mellékutcának a járdájára, mert rossz

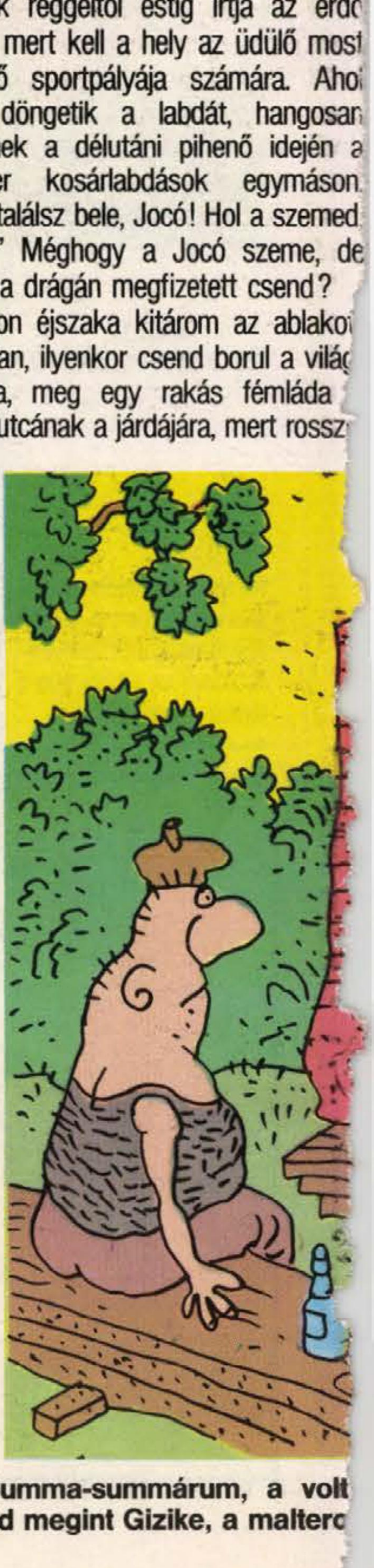

– Summa-summárum, a volt marad megint Gizike, a malterc

ott csönd

rükvercelt egy mazsola. Dobálják a ládákat, hajnali kettőkor, egymás szüleit emlegetik fortissimo, ha a láda nem talál célba. Gépkocsik ajtajait vagdossák be, ajtónkint háromszor-négyszer, hogy biztosan be legyen vágva. Jajveszékel két másik kocsi riasztója, gazdája nyugodtan alszik, én kínlódom miatta. Mikor végre csend lenne, akkor végig dalolja hazatérőben az utcát egy borissza nótakedvelő, dús repertoárral. Fölterjesztik a „Pro Decibel"-díj III. fokozatára.

Hajlamos vagyok azt hinni mérgemben, hogy ahová beteszem a lábam, ott rögvest zaj keletkezik. Erről szó sincs! Lényegében véve mindenütt, minden órában, minden évszakban, városon és falun, kopogás, koccanás, reccsenés, szegelés, fűrészelés, falszétverés, bödönhajigálás, szirénázás, dudálás, nyikorgás: fakopács az ország egész népe, természetesen engemet kivéve, aki csak parkettát csiszoltatok, hifitornyot bömböltetek, a nagy zajtól üvegezett szekrényajtókat verek szét mérgemben...

Egy ideje a háztetőről, ahol lakom, a tetőjavítók a rozsdaette tetőszerkezeteket, csatornadarabokat dobálják le naphosszat a kövezett udvar közepére. Emiatt csak látom, hogy verem az írógépet, de nem hallom. Íme a megoldás! Olyan hatalmas zajokat kelteni, amitől eltűnnek a kis, bosszantó zajok!

Csodás fölfedezés! Ide nekem a Nobel-díjat! „Csak csöndesen, ne hallja senki sem..."

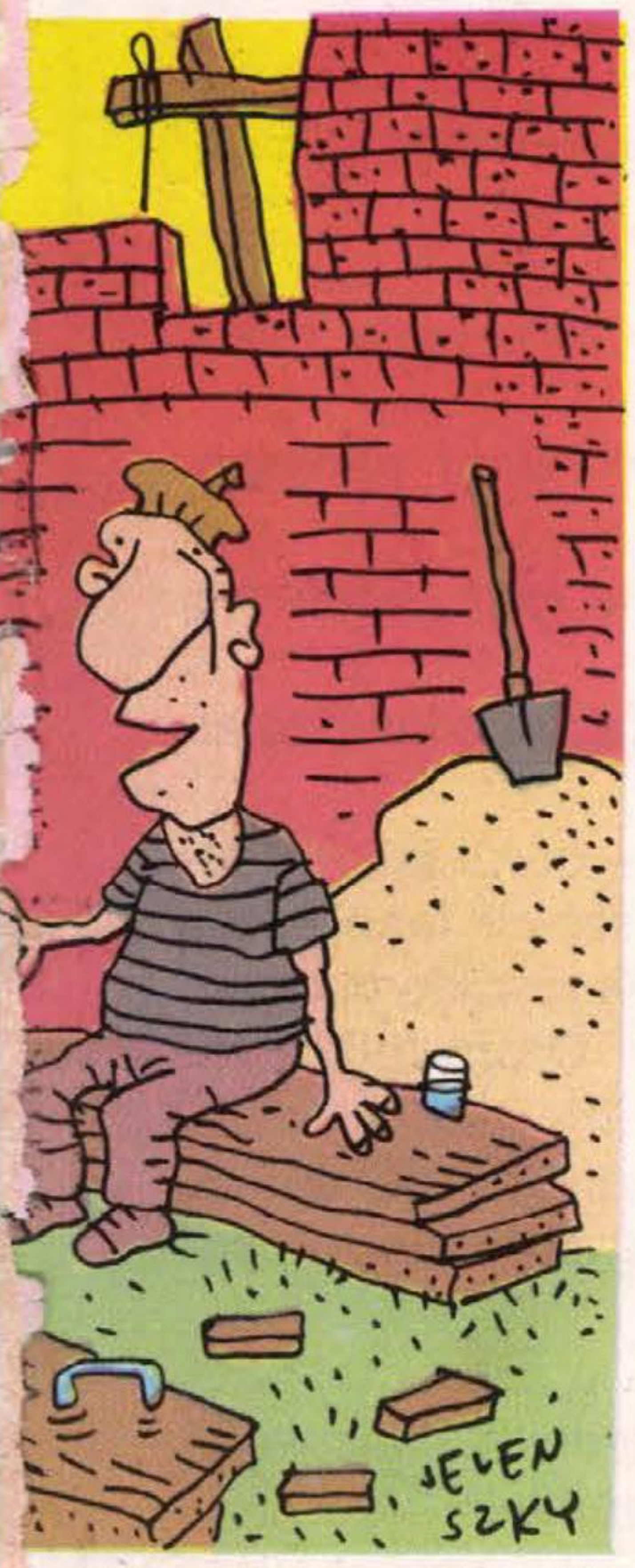

nököt ezután se dönthetjük meg,
ny

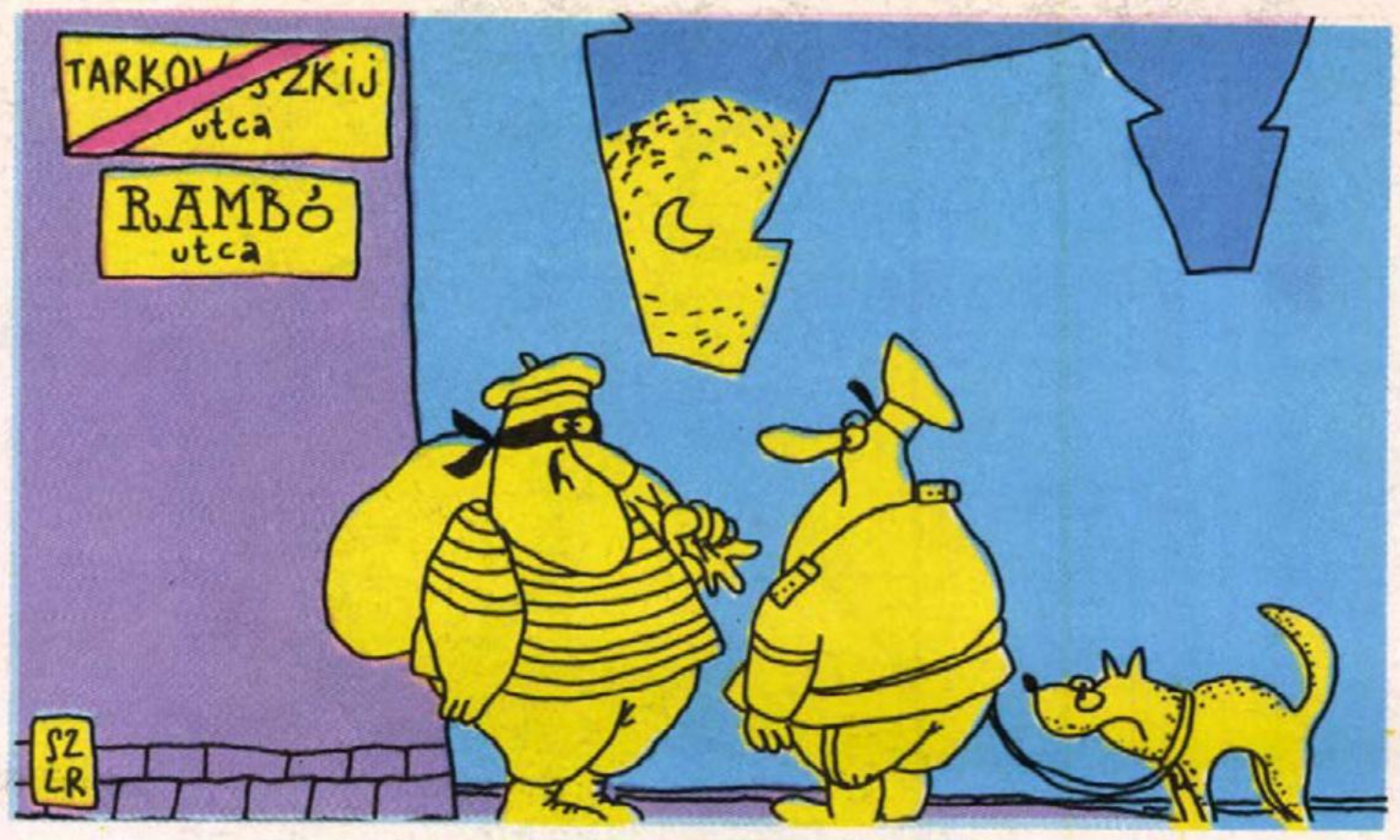

– Ne értse félre az öltözékemet, főtörzs... Én csak így védekezem, nehogy engem raboljanak ki éjjel az utcán...

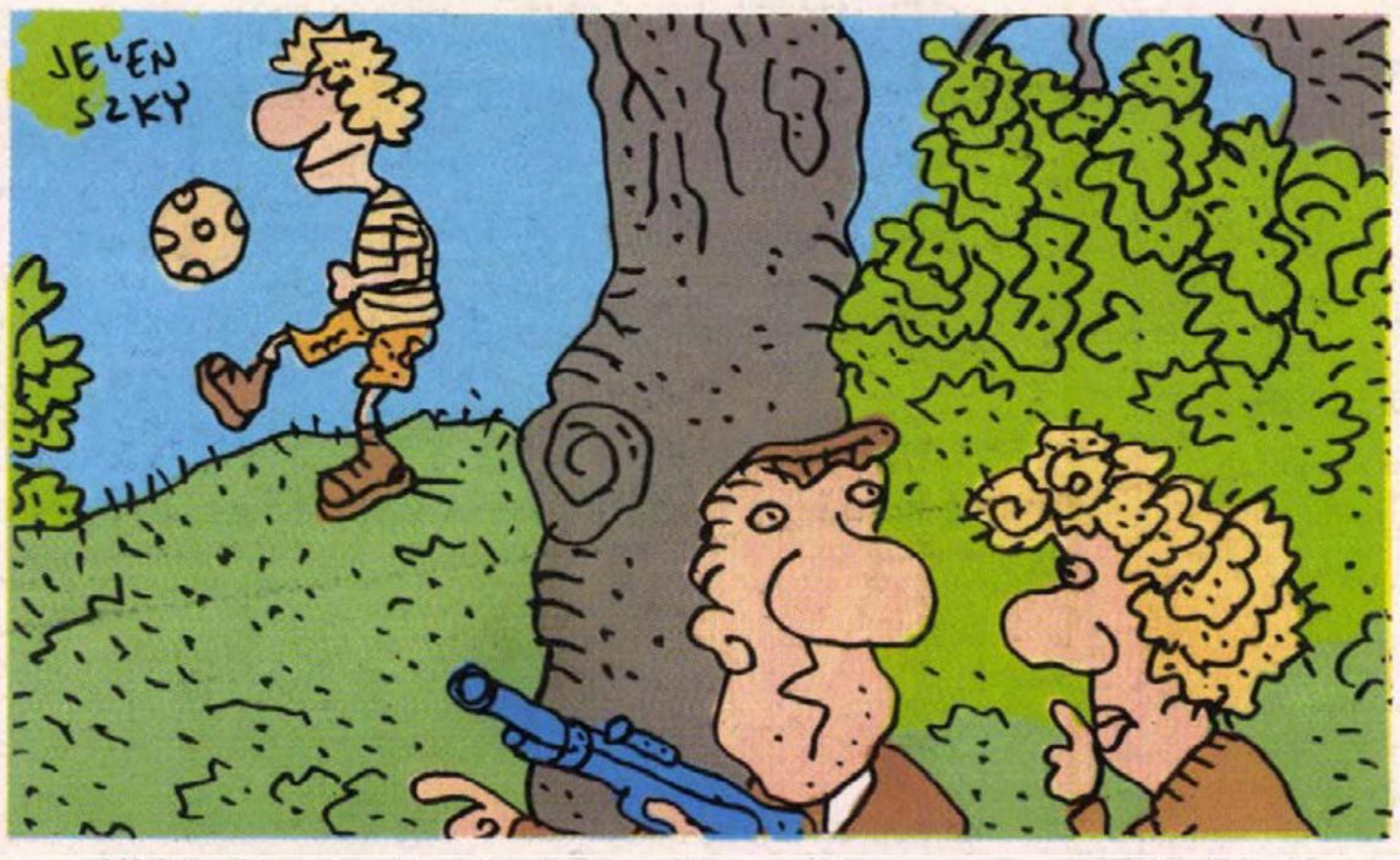

– Hidd el, ez a legkíméletesebb módszer, egy altatóinjekció és a suliban ébred fel

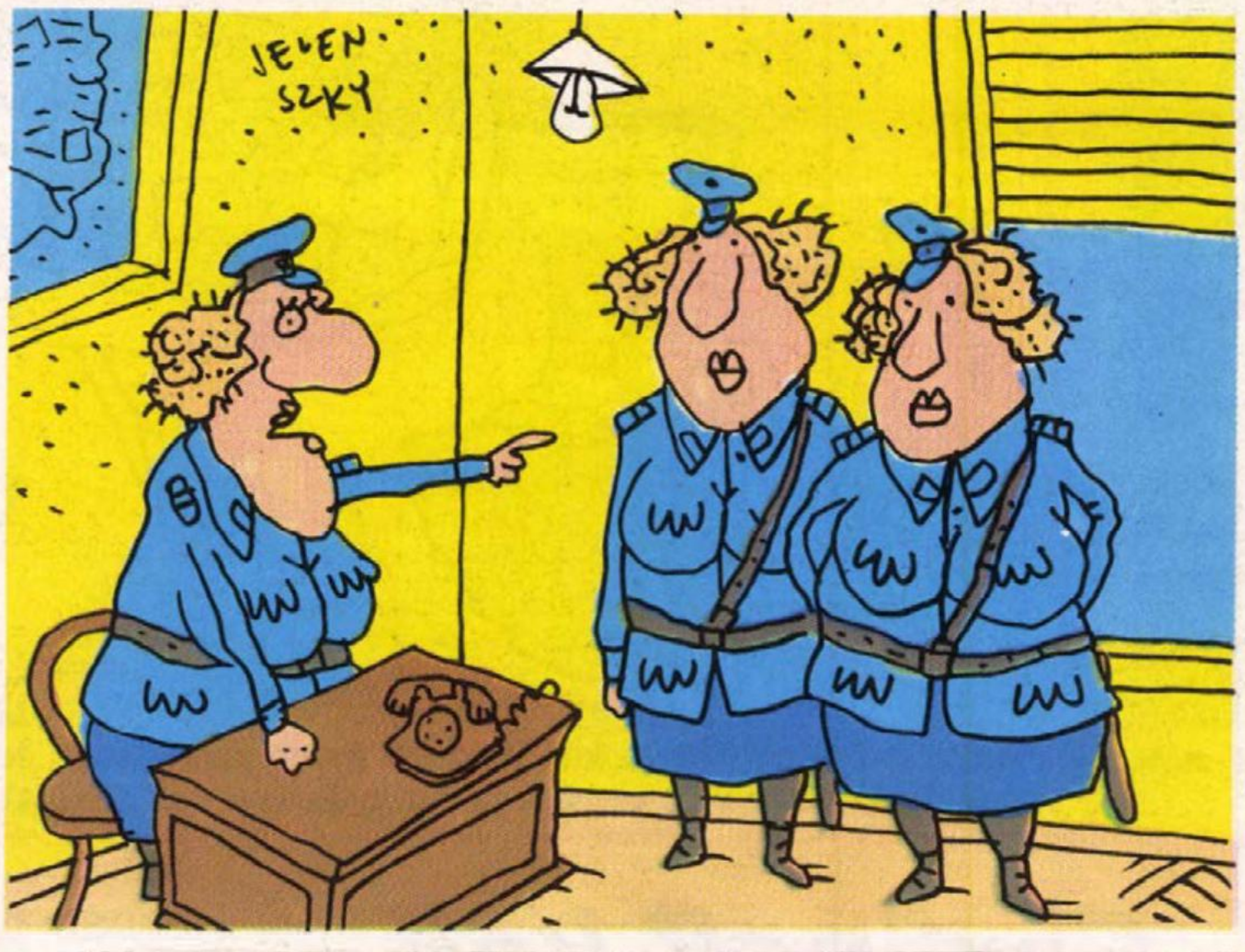

– Az önök szakaszát dicséretben részesítem, mivel az elvált apák tüntetésén keményen kézben tartották a rendet!

MÉG KÉR A NÉP...

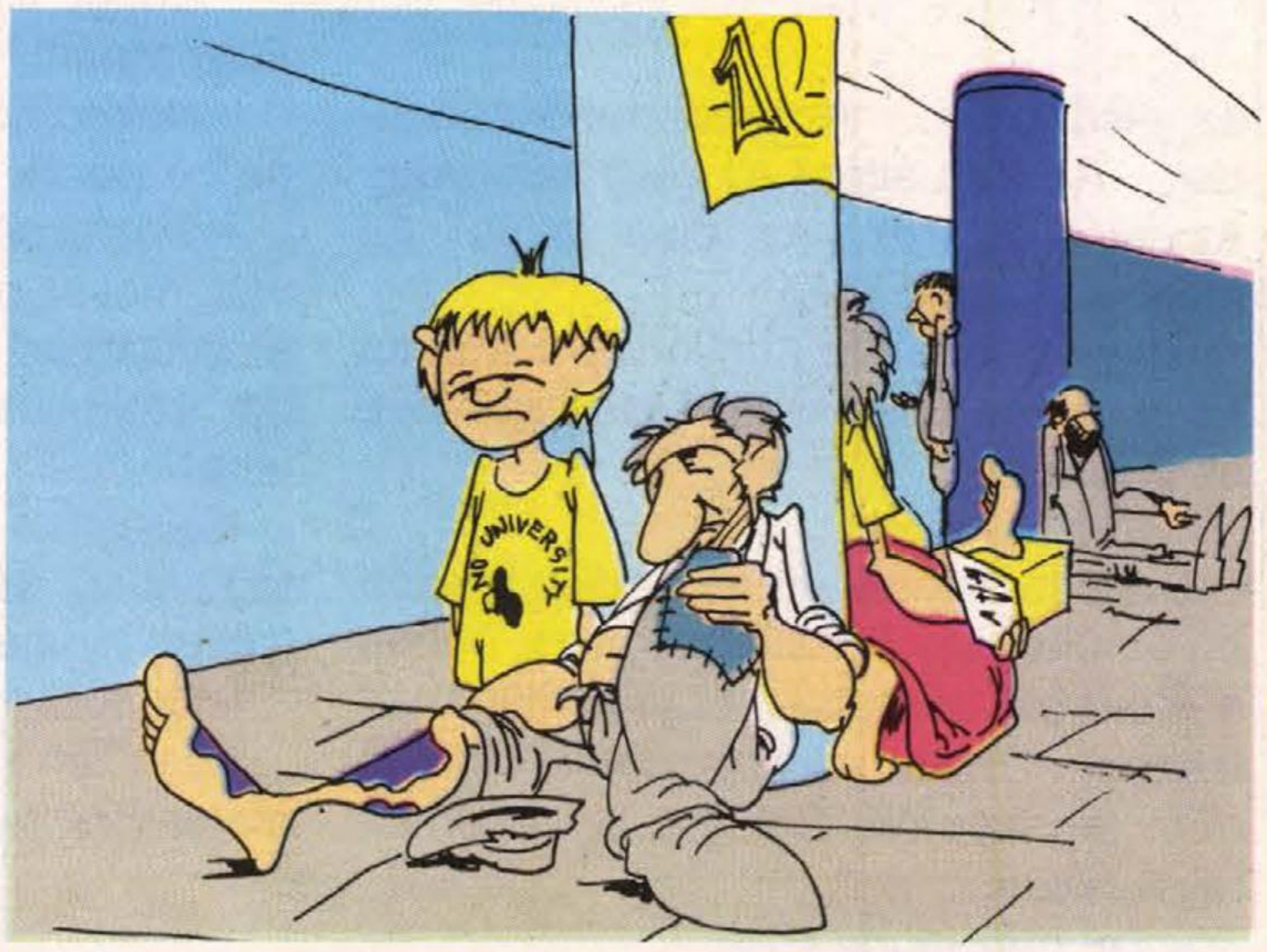

LUDAS MATYI
ÁRA: 19 Ft
A MAGYAR HUMOR HETILAPJA
[illegible] FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS [illegible]

HÍREK

Katona Tamás szerint az ősztől sokkal vidámabb lesz a kormány. Ugyanis egy új törvényjavaslat előírja, hogy a csütörtöki minisztertanácsi ülések előtt minden kormánytag köteles lesz elmondani egy-egy viccet.

*

Az Írók Könyvesboltjában sajtótájékoztató keretében mutatták be a Hogyan veszítettem el? sorozat legújabb kötetét, a Hogyan veszítettem el az emlékezőtehetségemet? című könyvet. A mű érdekesssége, hogy 248 oldalon keresztül egyetlen betű sem található benne, mivel a szerző regényes életútjából már nem emlékszik semmire.

*

Megkezdődött a szarvasbőgés Gemencen. A szokásosnál jóval hamarabb jelentkező szarvasbőgés a hiányos takarmányellátással hozható összefüggésbe.

*

Szökőkutat keres a rendőrség! Kút Béla 29 éves foglalkozásnélküli a vizsgálati fogságból szökött meg.

*

Barcelonai póthír: ma hajnalban a magyar tájékozódásifutó-válogatott célbaérkezésével hivatalosan is véget ért a nyári olimpia.

SHOWDER DUÓ

HA MINDEN KÖTÉL SZAKAD

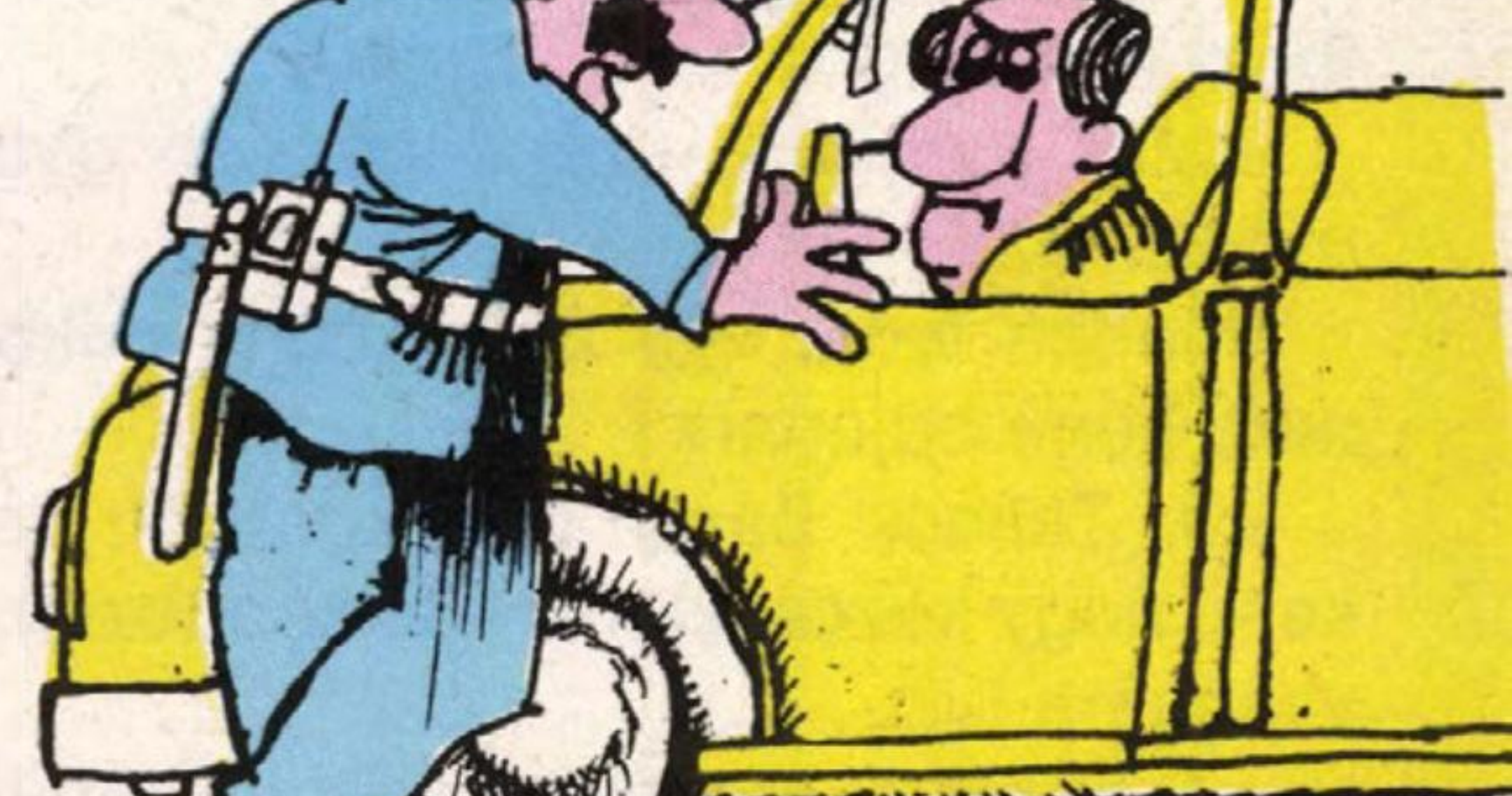

– Na, most tegye a kezét a szívére, és mondja meg! Vette, vagy lopta a kocsit?

HÁTRÁNYOS HELYZETBEN

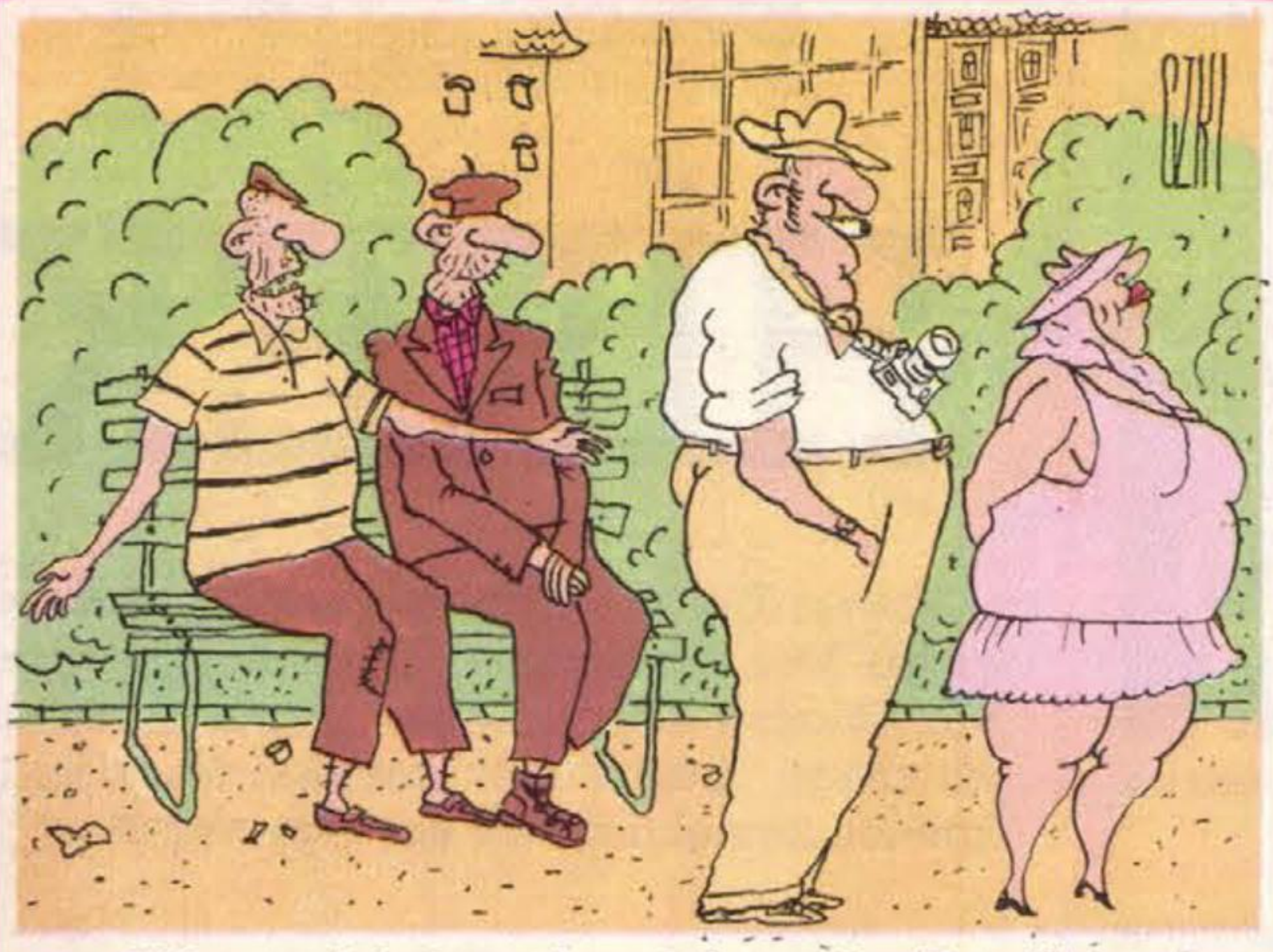

– Mégsem lehet ez olyan tré ország, Dezsőkém, ha ennyi rengeteg ember jön ide, hogy nézegesse!

KIBÉDI ERVIN:

GÓLYA

Féllábon búsul egy gólya a nádasban.
Odaugrik egy kis zöldhátú béka,
s ijedten brekegi:
– Tisztelt uram, melyik csatában
vesztette el a lábát? Netán a trójai?
– Nem! A gólyai – feleli –,
majd rákelepeli:
– Ugorj innen, mert bekaplak,
te kis leveli!

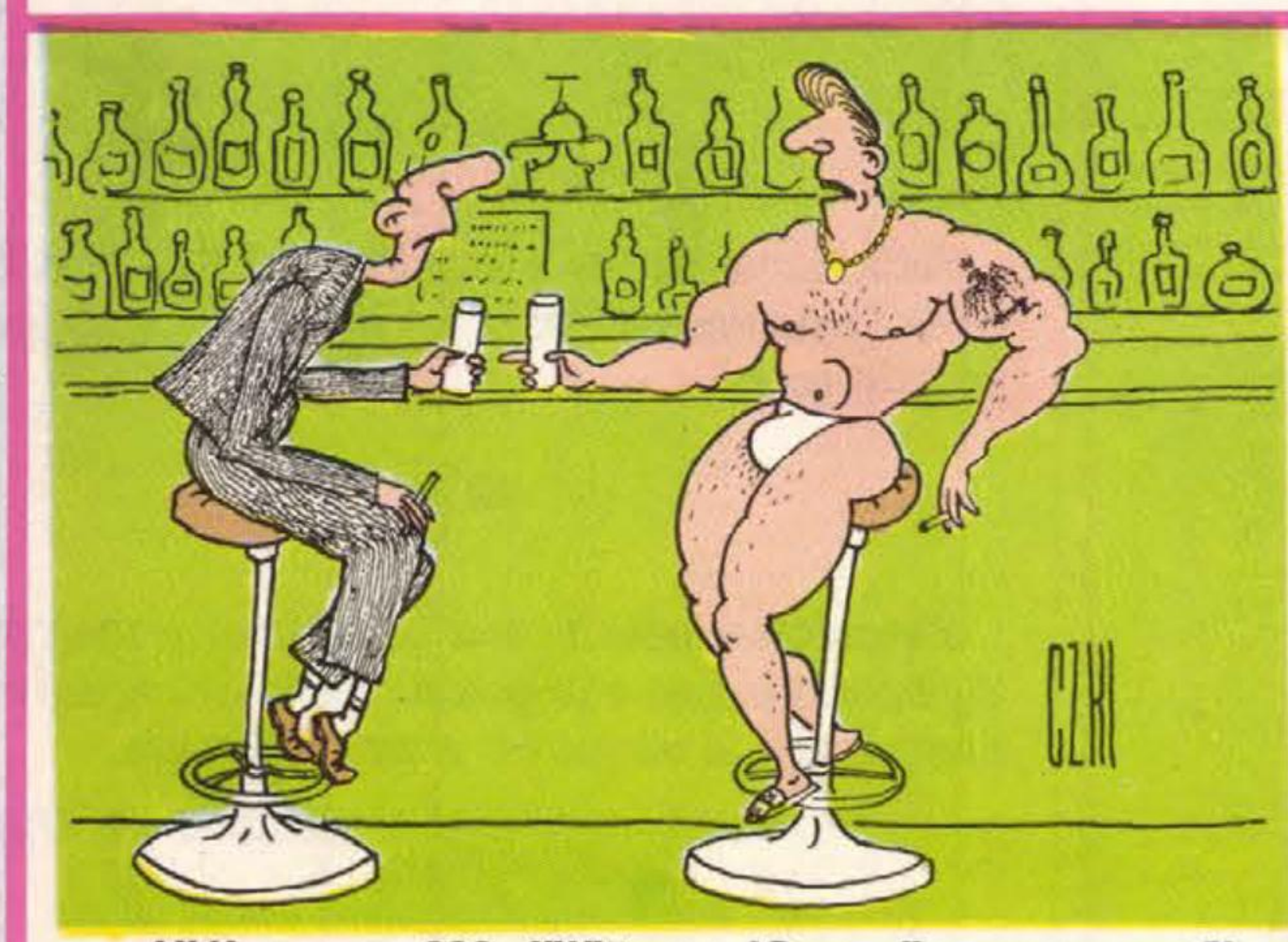

– Hiába van 200 fölött az IQ-m, öregem, a nők egyszerűen csak egy hímet látnak bennem…

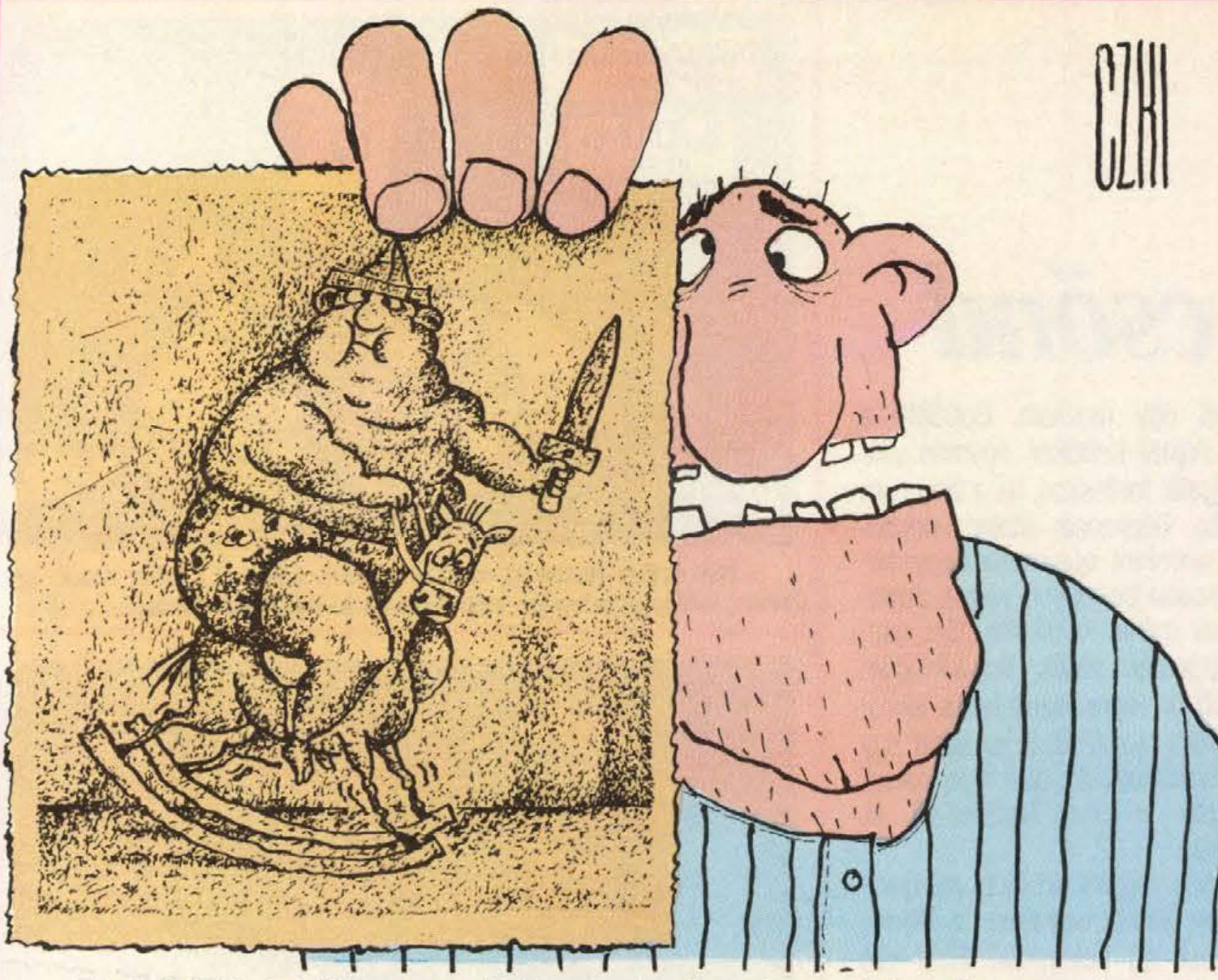

– Tisztelt, bíróság! Kérem vegyék figyelembe, hogy igen nehéz volt a gyerekkorom!

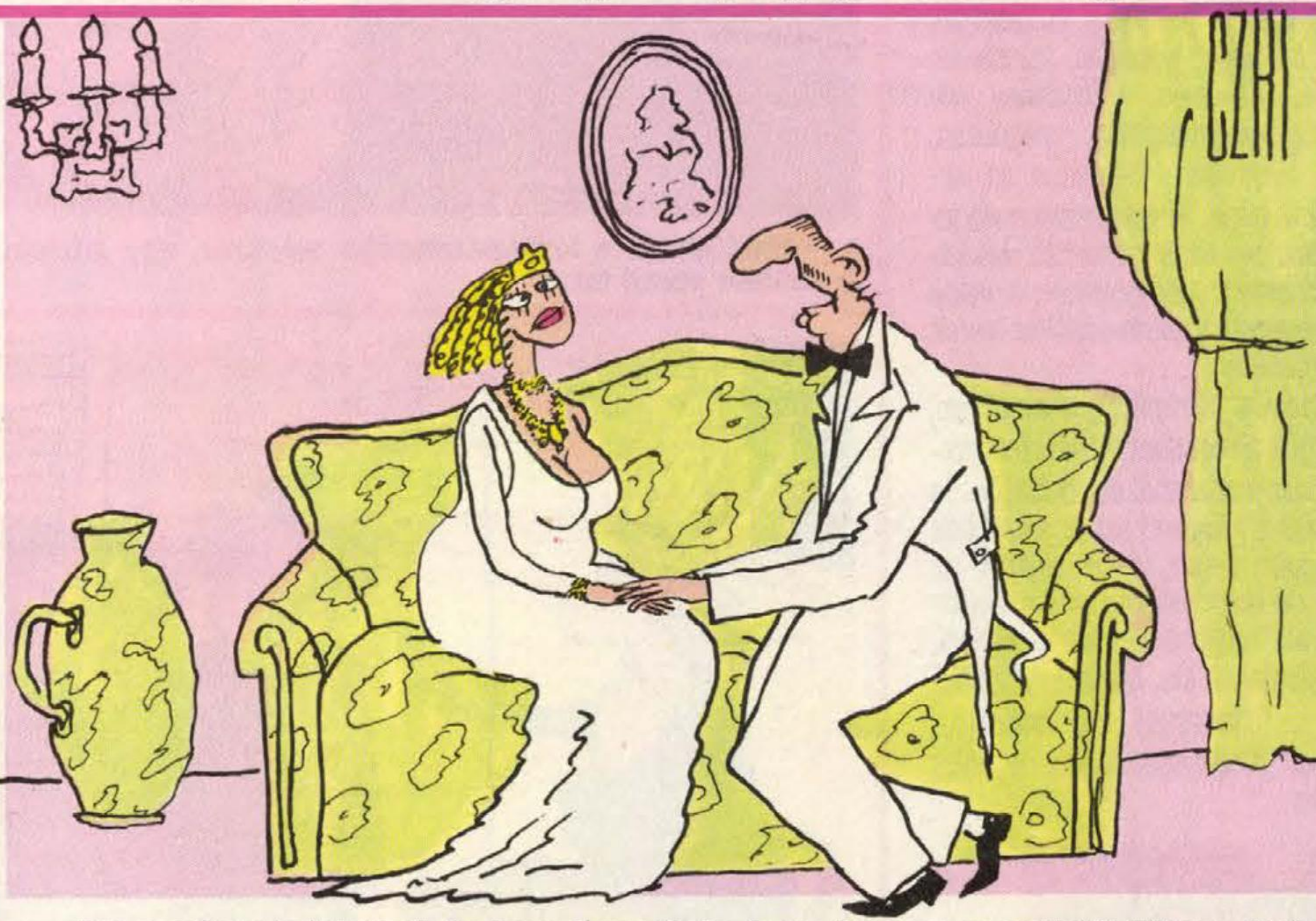

– Azt azonban tudnia kell, kedves Anasztázia, hogy én nagyon mélyről jöttem. Apám megyei párttitkár volt, anyám pedig funkcionárius a Nőtanácsban

Férfinak kell születni!

Lakott az emeletünkön egy szőke, szemüveges férfi, ő köszönt nekem először így: „Kezeit csókolom!". Torkomon akadt a saját „Kezcsóklom" ordításom, nyargaltam haza, a tükörbe bámulni. „Mi változott rajtam?" Úgy láttam, semmi. Bár, ha oldalt hajtott fejjel mosolygok…

– Már megint a szépségedben gyönyörködsz?

Honnan tudja egy anya, hogy mikor nem kéne bejönnie?

– A Takács bácsi úgy köszönt nekem, hogy kezcsóklom! – lelkendeztem világgá a hírt.

– A hülye. – Anyám közelebb lépett a tükörhöz, megadóan nézte ősz haját, ellágyult vonásokkal egyszem kései lányát. – Még tizenöt se vagy – mondta, szinte könyörögve.

Aztán az első tánc, az első találka, az első csók… Az első rendszerváltás… Az első állás! Az első házasság. Az első gyerek. Az első lakás! És mennyi minden még!

Tegnap lépek ki hunyorogva a sötét kapu alól, megismerem a kis Szalainét, és ő üdvözöl:

– Kezicsókolom!

Dühösen nézek utána. Minek köszön nő a nőnek így?! Ballagok haza, otthon a tükörbe bámulok, egyre ritkábban teszem. Olyan vagyok, mint tegnap, mint tegnapelőtt. Sőt, ha így fölemelt fejjel nézek…

– Te, már itthon?

Honnan tudja egy férj, hogy mikor nem kéne jönnie?

– Kezcsóklom – mondom panaszosan.

– Ebből valami írás lesz. Szomorú, vagy vidám?

– Neked hogyan köszön a kis Szalainé? – nézek rá.

– Tisztességesen! – derül fel. – Kedves, mosolyog, hogy tetszik lenni? Ízlik a nyugdíjas élet? Kezcsóklom, igen, így szokott köszönni. Öröm találkozni vele!

Hallgatom derűs hangját, nézem elfogulatlan képét, irigylem kiegyensúlyozott nyugalmát.

– Gondolod?

Csak el ne felejtsek a következő életemben férfinak születni!

G. SZABÓ JUDIT

ZÁR A NYÁR

AZ UTOLSÓ SZALMASZÁL

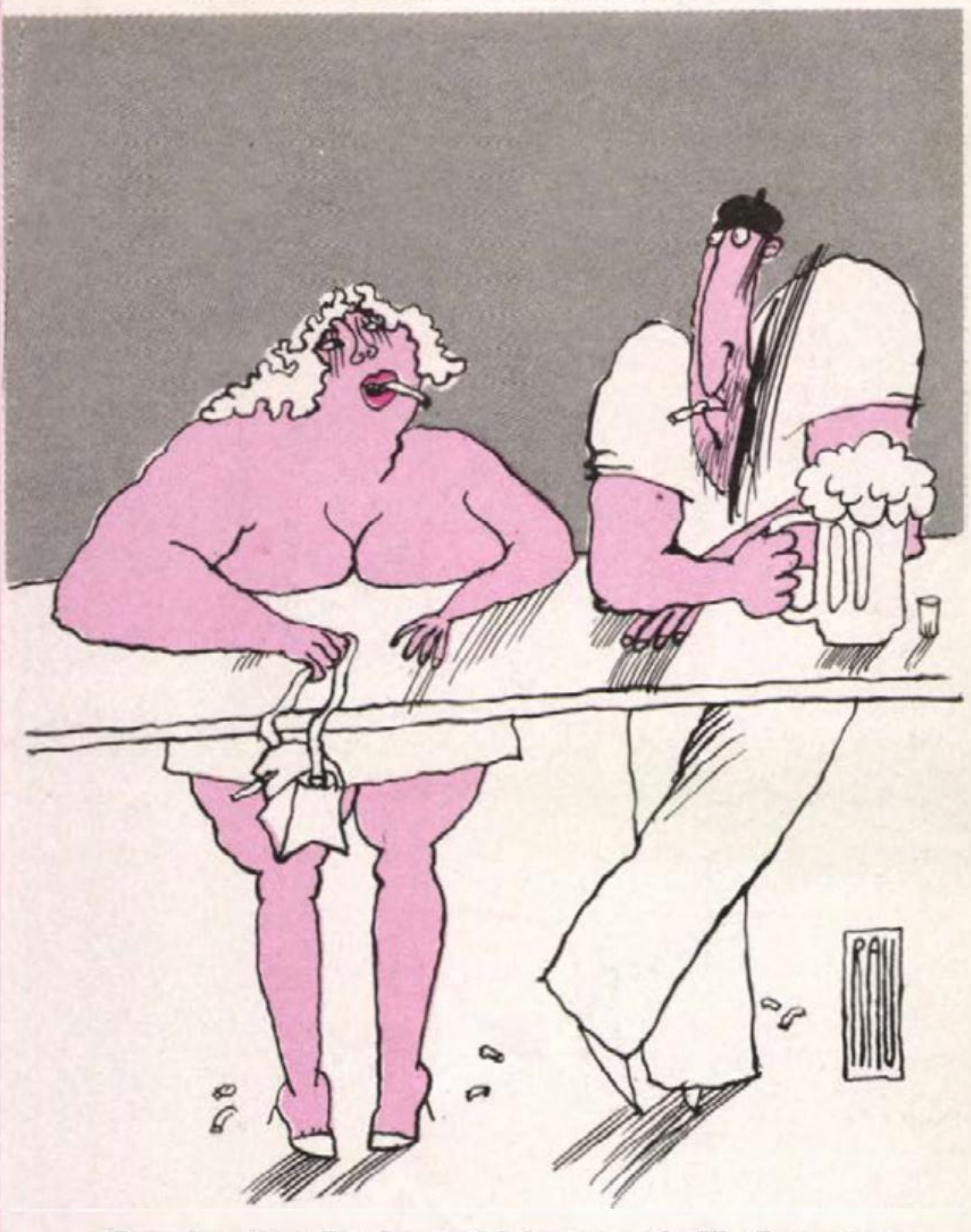

– Egy korty sör és a tiéd vagyok jövő augusztusig, szép hercegem…

„FÁJRONT”

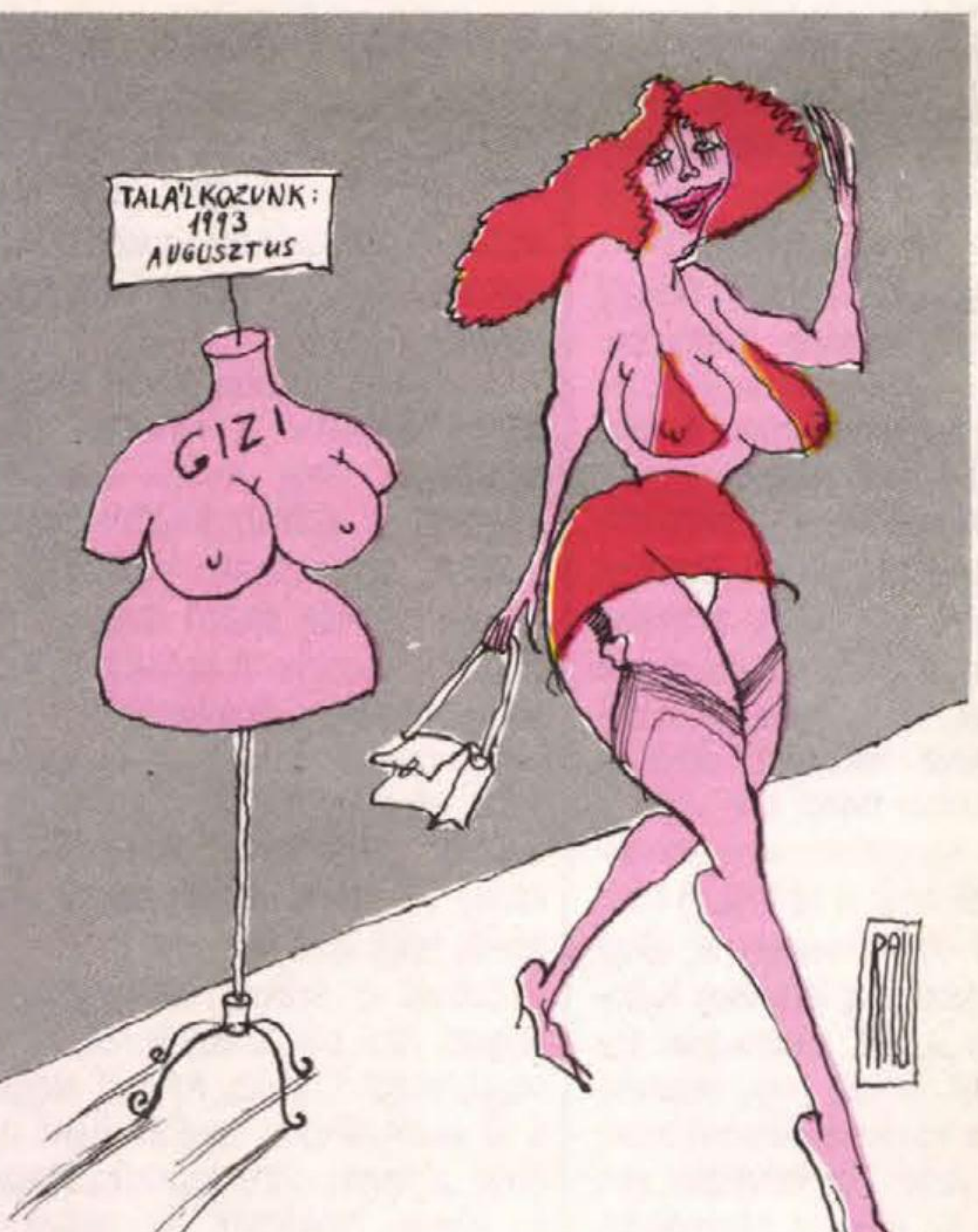

FALUSI TURIZMUS

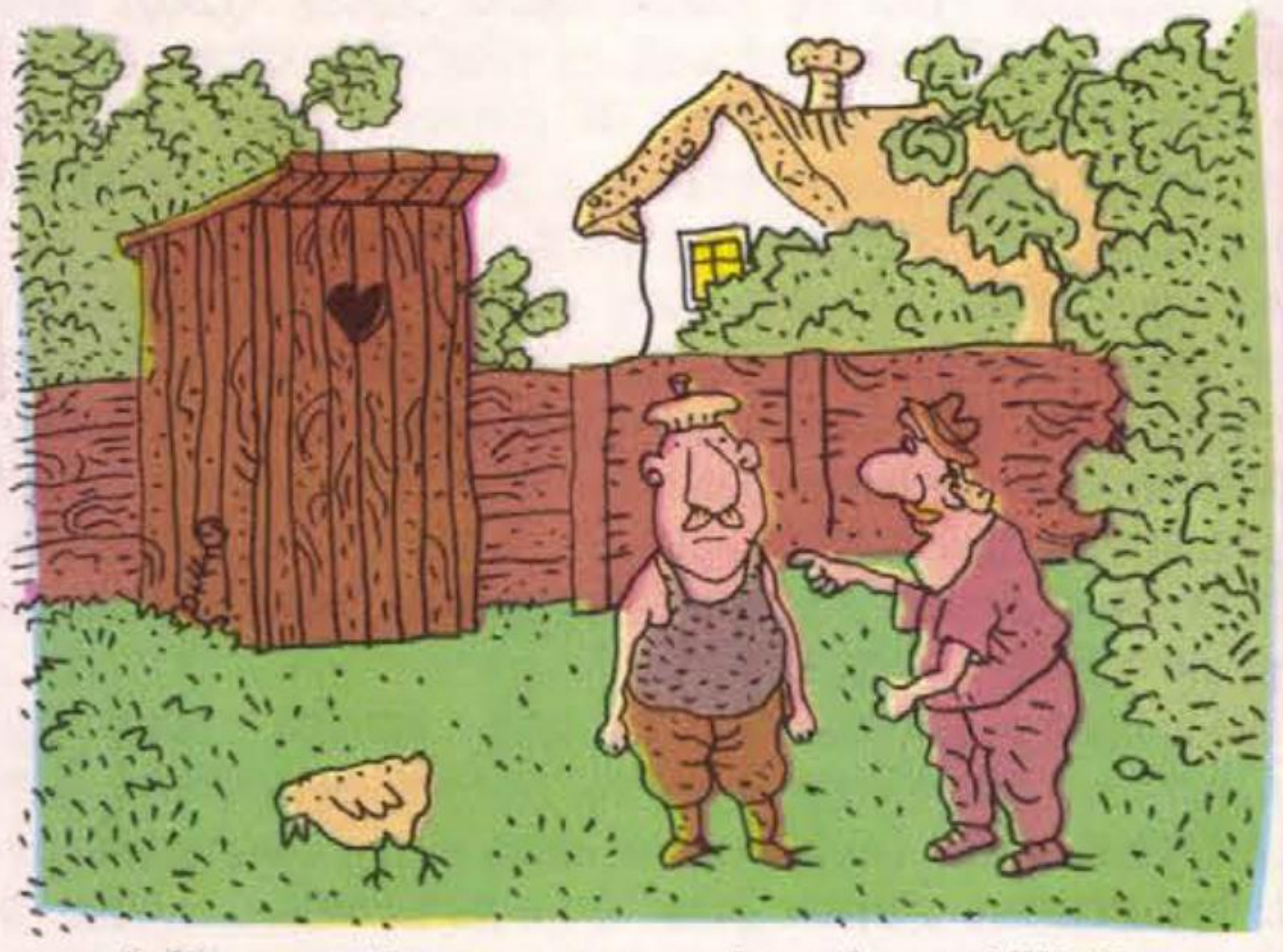

– Látom, sógor, maga is visszaállította a budit, ezeknek a városiaknak csak az árvalányhajas, csikós, gulyás álromantika kell!

ZÁR A NYÁR

Sportjában él a nemzet!

Elmúlt a nyár, régen vége az olimpiának, ám ellentétben a kampányokhoz szoktatott magyar szabványpolgárokkal, én azóta is a testedzésnek élek. Nem tehetek róla, hogy a lelkem olyan, mint egy gondos farmer földje. Megfakad a belé vetett mag.

Viszont embertársaim velem szembeni meg nem értése határtalan. Alig két napja ajánlottam a kissé gömbölyded Zsófikának egy speciális páros talajgyakorlatot, s mi lett belőle? Sajnos semmi, mivel már a terpeszállás puszta említésére pofonvágott és „perverz disznó!” felkiáltással kirobogott a konditeremnek álcázott hálószobámból.

Kész! Nincs több kísérlet, végeztem az egyéni oktatással. Az én igazi elhivatottságom a tömegsport. Ne tessék összetéveszteni a mi helyzetünkhöz sok mindenben hasonlító aszkétizmussal!

Mai testedzésünk nem titkolt célja egy össznépi magyar talajgyakorlat betanulása. A gyakorlatot tiszta, friss levegőn végezzük, ezért vagy tartsuk zárva lakásunk ablakait, vagy házilag barkácsolt űrhajónkkal keressünk egy Földünknél kevésbé szennyezett bolygót.

Helyezkedjünk alapállásba. Nem tévesztendő össze sem a környéken manapság divatba jött támadóállással, sem pedig a szélsőséges politikai beállítottsággal. Amennyiben a testedzésre jelenkezettek között állástalanok is vannak, azok igyekezzenek az úgynevezett „szolidaritási alap”-állást felvenni.

Lassan ereszkedjünk le guggolásba, ám előtte feltétlenül győződjünk meg arról, hogy fehérneműnk és toleranciakészségünk szakítószilárdsága kibírja-e az igénybevételt? E gyakorlat arra jó, hogy így mélyre ereszkedve közelebb kerülünk ama bizonyos szociális védőháló nevű egészséges „szövődményhez”.

A gazdasági döntéshozók jól teszik, ha még arra is ügyelnek, hogy liberójukat mindig az alkalomhoz válasszák. …Egyébként alkalom ide, alkalom oda, jobb lenne, ha a „tipegő” fazon helyett mégis csak az „örökmozgót” választanák. Mindenkire vonatkozik: leereszkedés alatt a gerincet tartsuk egyenesen! Legalább az legyen „töretlen”.

A guggolásba ereszkedést akkor fejezzük be, amikor sikerül szemmagasságba kerülnünk az inflációs rátával. Nem az életszínvonallal, ugyanis guggolást végzünk nem pedig mélytengeri búvároknak összeállított merülési gyakorlatot.

Ha már guggolunk, akkor maradjunk így és mindkét kezünket nyújtsuk előre, mégpedig pontosan a Nyugat felé. Amennyiben az irányon később netán korrigálni kell, azt ne teljes testtel, hanem lazán tartott csípőnk fordításával végezzük! Azt se feledjük, nem kell feltétlenül fenékkel fordulni a Kelet felé. Lehet még barát is a „testvérből”-ből!

Akinek a guggolás megerőltető, az választhatja a kevésbé megterhelő – és manapság vezető marxista klánokban is egyre elfogadottabb – térdeplőállást is. Ez egyébként ökomenikus jellegű elem, egyik volt keleti pártvezérnek még az utolsó kenetet is sikerült benne felvennie.

Kinyújtott tenyerünket fordítsuk fölfelé és enyhén rezegtessük mindaddig, amíg hitel, kölcsön, segély, vagy bármiféle alamizsna nem kerül belé.

…Míg el nem felejtem! Ezzel a gyakorlatnak még nincs vége! Ez a gyakorlat ugyanis eltér a régebbről megszokott koreográfiáktól!

Itt most nem a megszokott lazítás, hanem az ez idáig teljesen ismeretlen fogalomnak számított BELEERŐSÍTÉS következik…!

(BODNÁR)

ÉVADZÁRÁS

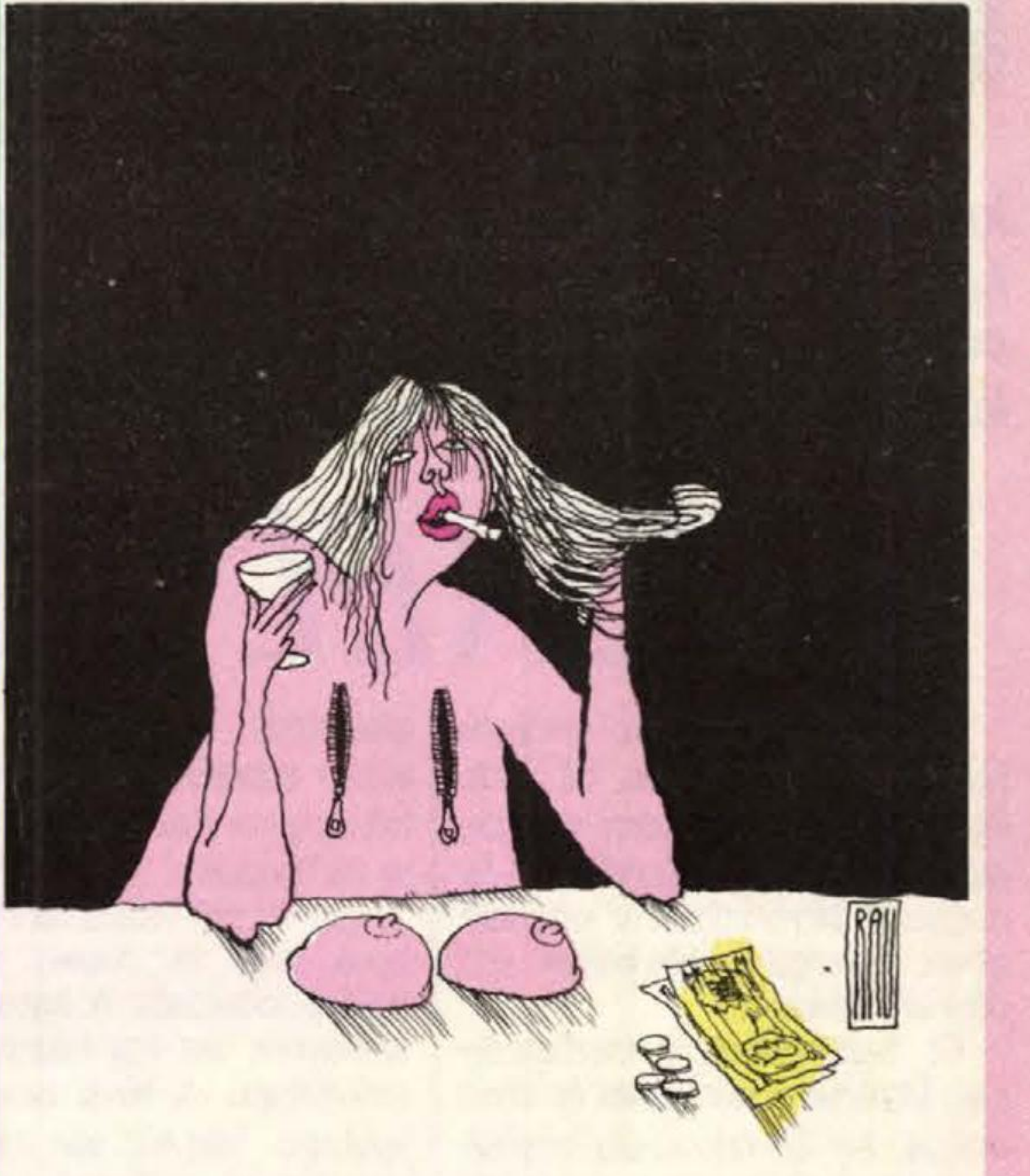

DEFICIT

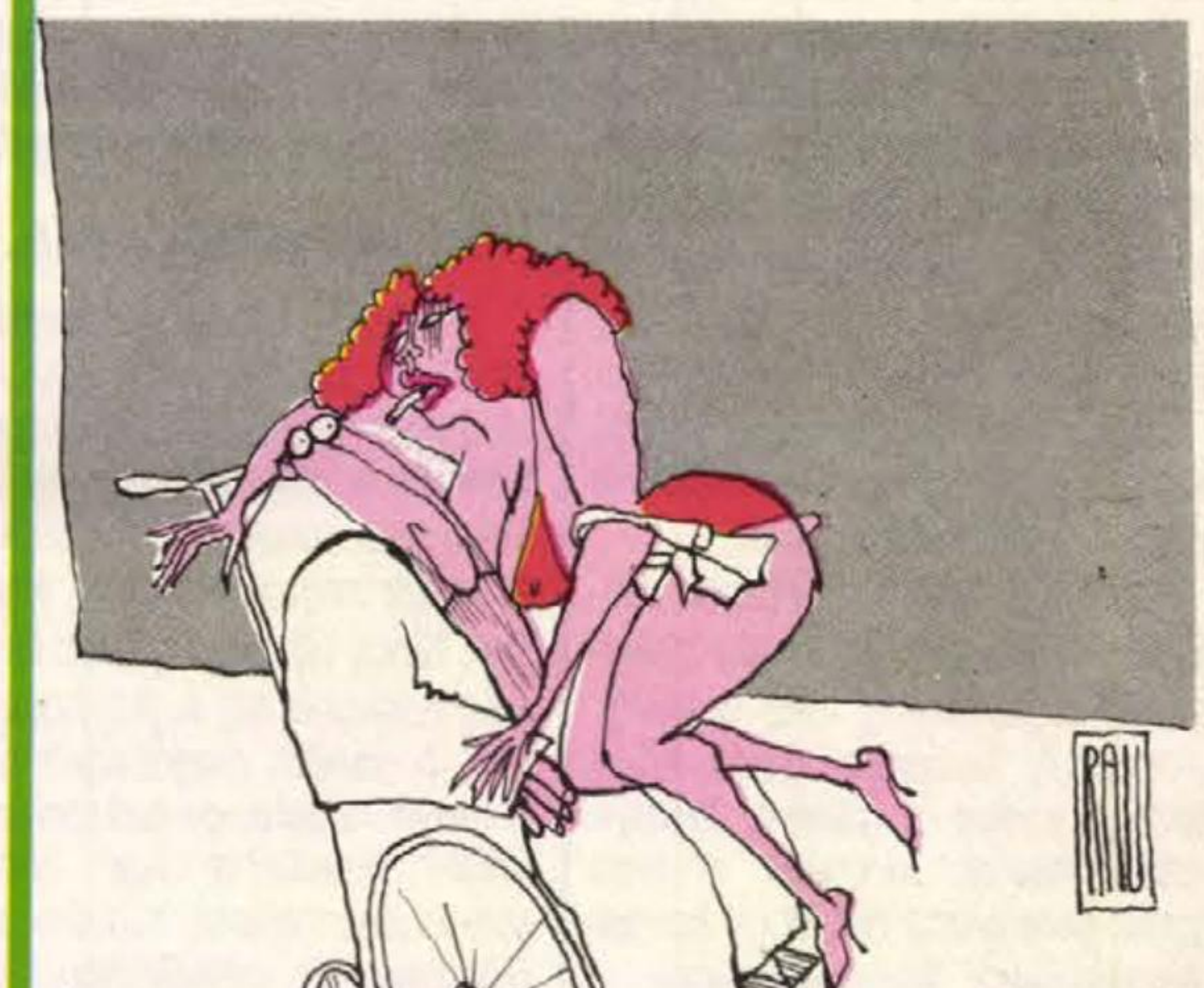

– Most szépen hazakerekezünk, mert vonatjegyre sem maradt pénzem…

ÁRLESZÁLLÍTÁS

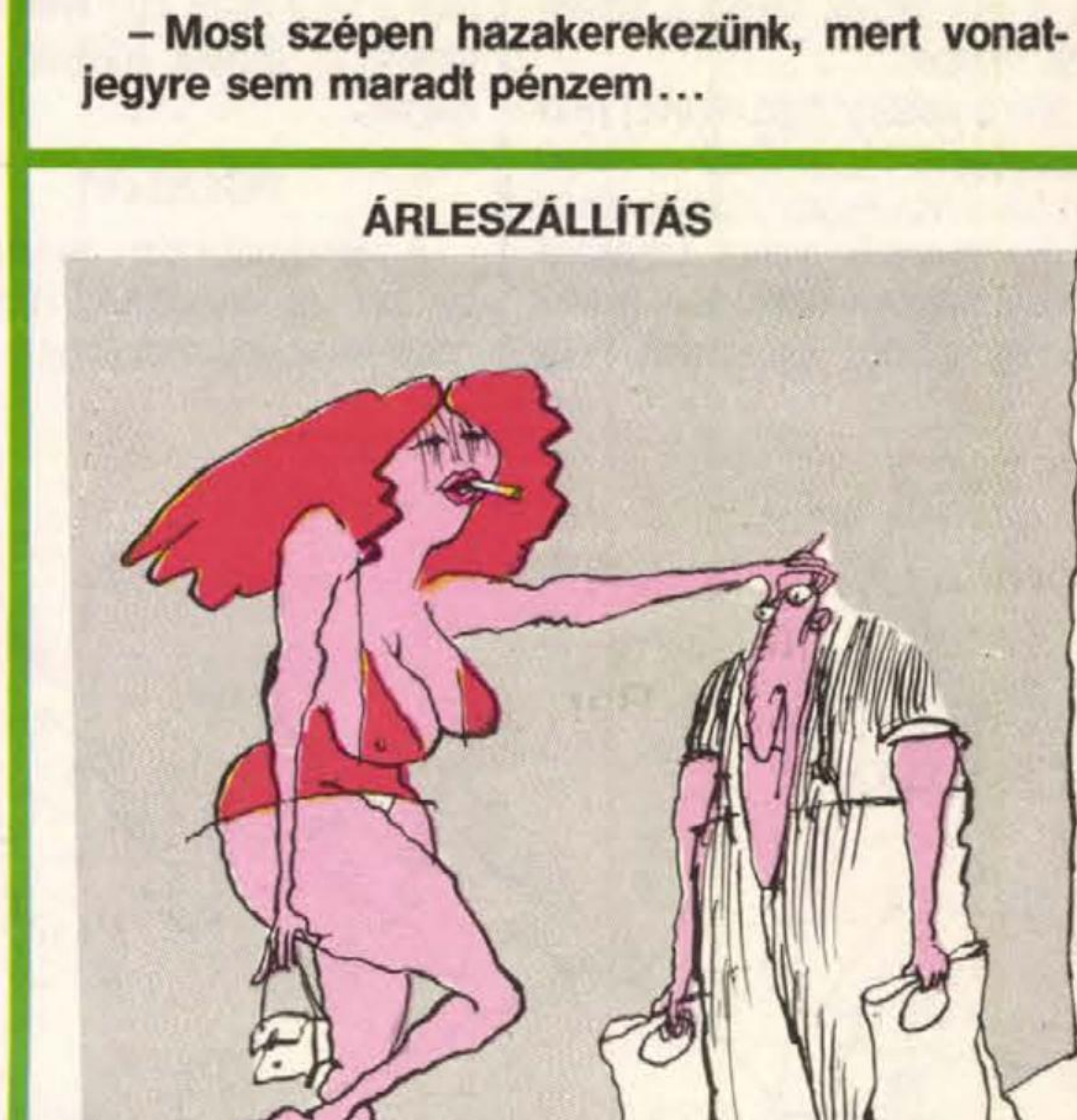

– Egy sülthekkért elvihetsz, nyuszifül, ha akarod?…

HUMORBAN NEM ISMERÜNK HATÁRT

(Egy kedves marosvásárhelyi olvasónk keresett fel bennünket a minap, hóna alatt meglehetős kéziratköteggel. Legott a Ludasba szerkesztettük* székely színeit, *bizonyságul arra, hogy csöppet sem baj, ha egy* csizmadia *nem marad mindig a kaptafája mellett… Híradását olvassák szeretettel.)

SZÉKELY SZÍNEK

Székelyföld a környező országok közt terül el. Nagynak túl kicsi, kicsinek túl nagy. Lakosai magyarnak túl románok, románnak meg túl magyarok. Mivel mindig az erdő felől állnak, önmagukat Erdőelünek (Erdélynek) nevezik.

Fő foglalkozásuk a mezőgazdaság. Általában szelet vetnek és vihart aratnak. Ám értenek az állattenyésztéshez is. A bikát mindig a szarvától ragadják meg, és gyakran megtalálják a tehén szarvai közt a tőgyét.

Kedvenc szerszámjuk a híres „csibok". Ez az ártatlannak látszó, zsebben tartott kis kézbeli könnyűszerrel szabdalja a legjobb minőségű vásznat, bőrt, sőt posztót is. Még szerencse, hogy ritkán kerül elő, például olyan vérlázító megállapításra, hogy a bizonyos székely bajszának egyik szála hosszabb a másiknál egy teljes körömfeketényivel.

A székely béketűrő ember. Beszéltek olyan székelyről, aki majdnem két teljes percig tűrte a békét.

A székely az összes hazák közül legjobban szereti a sajátját, Erdélyt. A világ minden kincséért el nem hagyná. Nem csoda hát, hogy havonta hazalátogat – Magyarországra.

TELEPÜLÉSEK

A székelyekre jellemző, hogy kocsma és templom mellé építették településeiket. Hogy az oskola hányadik században tolakodott be e két közérdekű intézmény közé, még ma is vita tárgyát képezi a történészek köreiben.

Ami a székelységet némileg megoszja, mármint településeik tekintetében, az a víz. Egyes törzsek bővizű folyók, folyamok mellett telepedtek le, és jó halászok lettek. Más törzsek beérték jéghideg forrásokkal, hegyi patakokkal. Térdig érőnél mélyebb vízben sohasem jártak, nem csoda hát, hogy a mai napig sem ismerik az úszósapkát.

Van viszont valami, ami kétségtelenné teszi az összes székelyek együvé tartozását. A kapu. Minden székelynek van egy kapuja. A híres székelykapu. A híres faragott székelykapu. Telis-tele van minden irányú, formájú, mélységű vágásokkal, rovásokkal. Minden egyes karcolásnak pontos jelentése van. Azt beszélik, minél mélyebbek a vágások a kapun, annál gorombább a gazda. (A legtöbb kaput baltával faragták.)

VENDÉGLÁTÁS

A híres székely vendéglátás! Mondjuk, jön a vándor, úgy estefelé, és megáll egy faragott kapu előtt. Bámulja a mélynél mélyebb rovásokat. Aztán megdöngeti a kaput. Bent a kutya rögtön üvölteni kezd. Baj van. Nincs otthon a gazda. De létezik még nagyobb baj is. Az, hogy otthon van. A vándor megdöngeti a kaput. A kutya felüvölt, de hirtelen elhallgat. Valaki belerúgott egy hatalmasat súlyos csizmájával. Kinyílik az égigérő faragott székelykapu, de úgy, hogy egészében meglódul. A vándor illemtudóan hátraugrik. Egyszer valakire rádőlt egy ilyen kapu, s azóta ő azon az intarzia.

Egy székely négyszer többet eszik, iszik, mint egy más ember. És négyszer többet rak a vendég elé, mint a saját része. Egy ilyen vacsora mellett az éhhalál egészen tűrhető állapot…

FOLKLÓR

A székelynél a sírás annyira együvé tart az énekléssel, hogy igen nehéz lenne eldönteni, hogy a székely sírva énekel, vagy énekelve sír. Ha így van, ha úgy, ezt a hagyományos tevékenységet hagyományos helyen, a kocsmában űzi, melynek az ajtaja nem befelé nyílik, hanem az utcára, és kihallatszik belőle a szép muzsikaszó. A székely kedvenc menüje a sör, bor, meg a barna lány. Miután ezekkel betelt, következik a tánc, a híres „csárdás". Minden valamirevaló székelynek kicsi ilyenkor a ház, és igyekszik kirúgni az oldalát. Ha ez sikerült, máris jöhet a „mártogatós". Ezt az ősrégi táncot a székely a csizmája és a bicskája igénybevételével lejti. Végül a „legényes". Ezt a táncot a legények járják, vagyis azok, akik talpon maradtak kivilágos-kivirradtig.

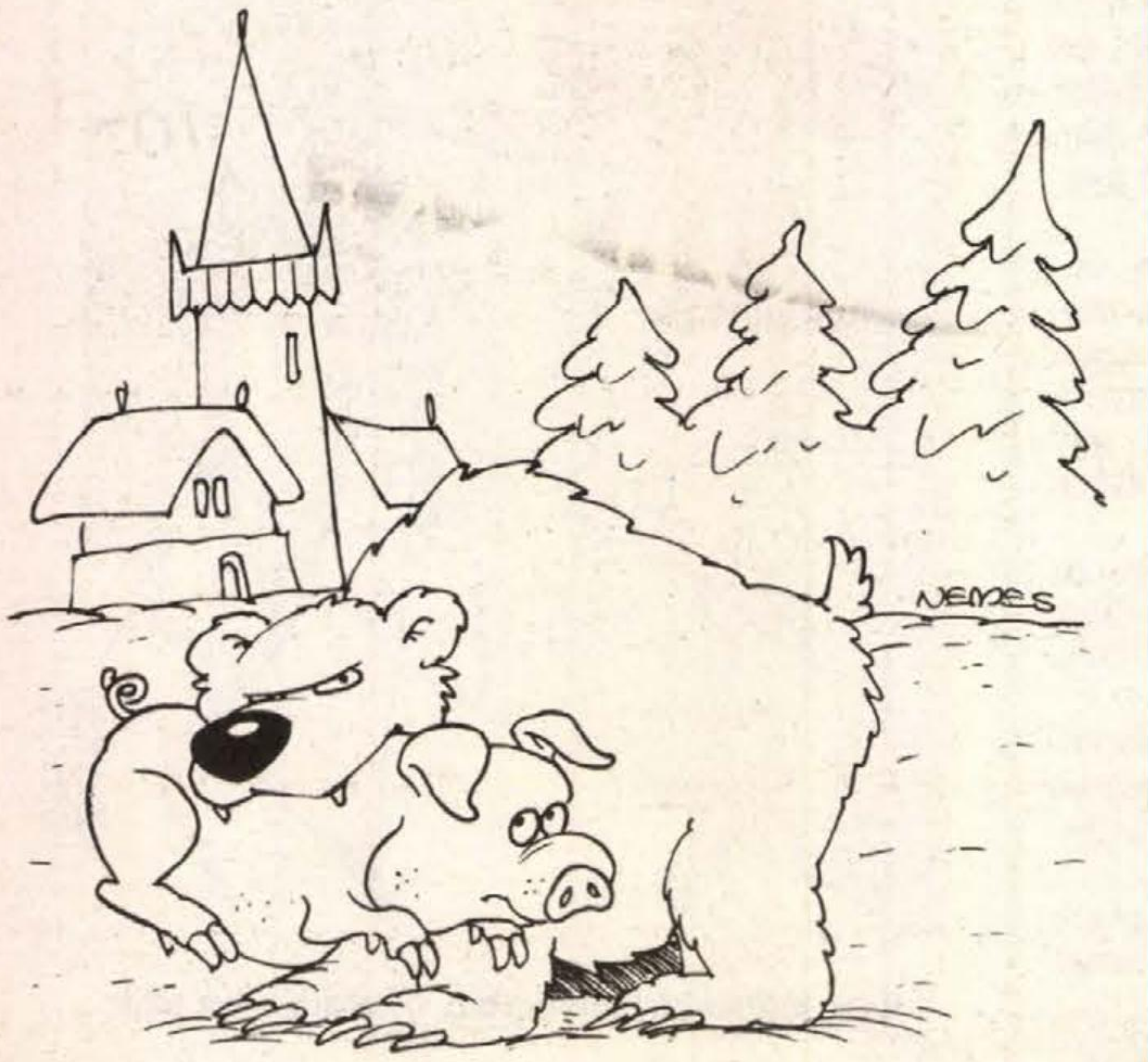

A SZÉKELY ÉS A TERMÉSZET

A székely úgy szereti a természetet, mintha a sajátja lenne. Imádja az erdőt, főként a marosszéki kerek erdőt, s úgy vigyáz a benne lakó tizenkét madárra, mint a szemére, sőt olykor cukrot is ád nékik. A székely ki nem vágna egyetlen egészséges, szép fát sem, és soha nem fogja megbocsátani József Attilának, hogy egyszer, szertelen dühében, hűvös halomba vágta a fát.

A székely már akkor is rosszkedvű, ha füvet vágja a kaszával. De vigasztalja az a tudat, hogy a füvet a tehénnek adja, az meg szintén a természet ajándéka, no meg az a kis tej is, amit a tehén ajándékoz a fűért.

A székely szereti a disznót is. De nemcsak ő, hanem a medve is. Igaz, hogy a székely a medvét is szereti. És semmiért nem tudna haragudni rá. Kivéve a disznót. Ha mondjuk, a medve elvinné a disznót, a székely a medve után menne. Magával vinne egy erre a célra készített szigonyt, óvatosan a medve mögé lopakodna, a szigonyt az oldalbordái közé döfné, majd a szigony végébe fűzött hosszú kötelet egy vastag fához kötné. A medve addig vergődne kínjában, amíg meg nem döglene. Akkor a székely megnyúzná, bundáját magával vinné, testét meg elásná.

De a székely ezt a szörnyűséget a természet iránti szeretetéből nem teszi meg. Inkább a disznót áldozza föl. (Rendszerint karácsony táján, bőségesen fűszerezve…)

SZERTARTÁSOK

Minden igazi szertartás nagy felhajtással kezdődik. Két-három pohár fenyőpálinka felhajtásával. Csak azután jön a szertartás. Vegyük a legfontosabbat, az esküvőt. Nos. Néhány nappal az esküvő előtt székelyruhás fiatalok hívogatnak, méghozzá lóhátról. Van, amikor ezek a fiatalok naphosszat száguldoznak tüzes paripáikon az utcákon le s fel, hogy csak amúgy remeg a föld a lovak patái alatt. Ilyenkor szokás mondani, hogy „ajaj, de nagy a felhajtás!", vagyis három pohár fenyőpálinkánál is több, és ilyenkor ajánlatos a kapun belülről szemlélni az ünnepélyes meghívást.

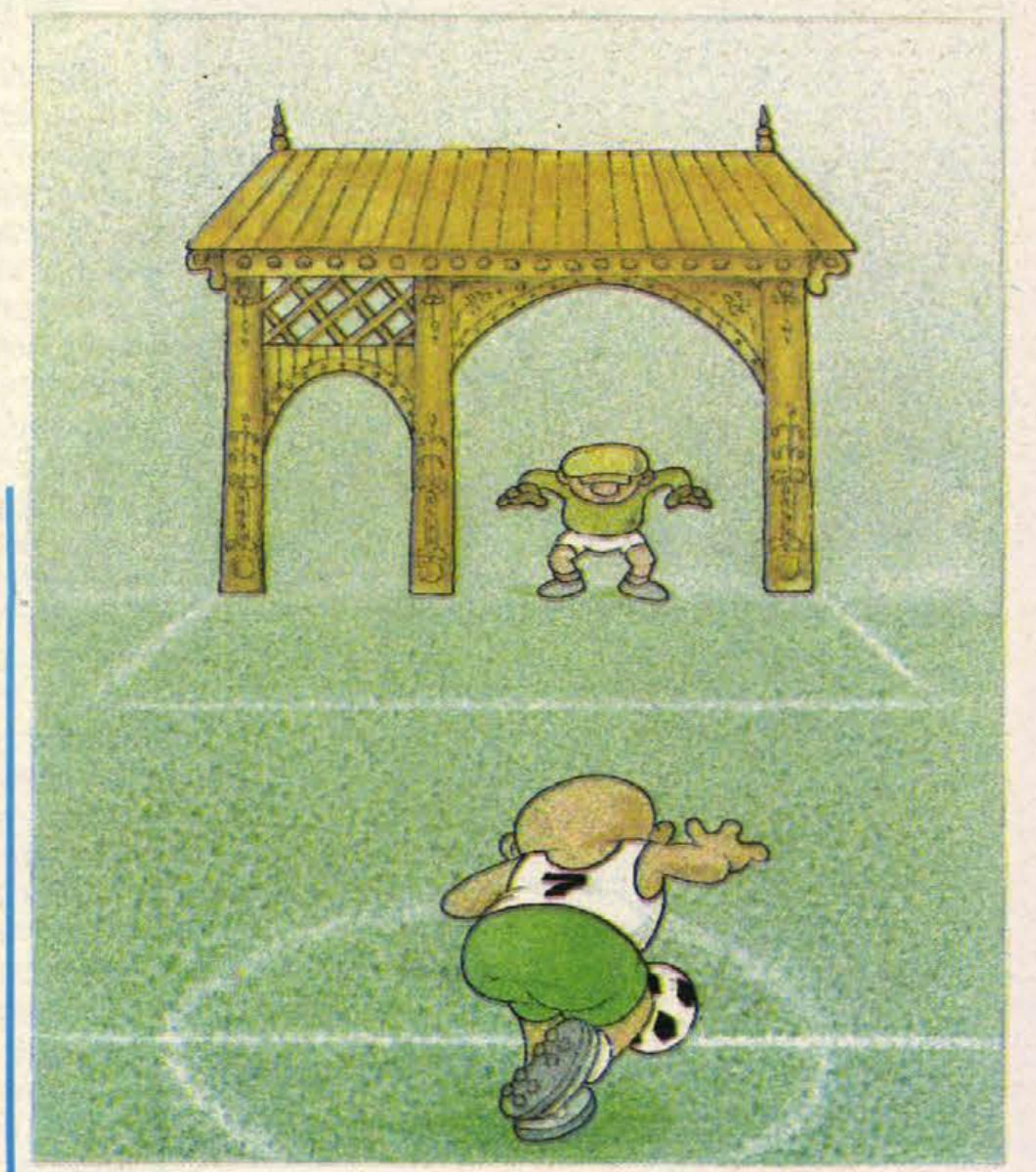

SZÉKELYKAPUS

A székely esküvőnek négy főszereplője van. A menyasszony, a vőlegény, meg a két násznagy.

Jön az esküvői menet a templomból, szépen, átszellemülten, csendes muzsikaszóval. Elöl megy a menyasszony meg a vőlegény, és persze kétfelől a két násznagy. A két násznagy aggódva tekintget előre, a menet meg csak halad, míg végül a legszűkebb kanyarban egy karvastagságú kötél zárja el az utat. A kötél körül 15-20 ember, vagyis az ellenzék, persze csak úgy látszólag. Közelebb kéretik a két násznagyot (az ünnepi menet megáll), hogy válaszoljanak három kérdésre. Minden rossz válasz egy veder bor büntetést von maga után. Az italért a násznagyok felelnek. Ilyen agyafúrt kérdésekre még soha senki nem válaszolt. De közelebb kell menni, mert az ellenzékiek tréfásan integetnek rövid, de vastag fütyköseikkel. Amíg tart a huzavona a kötél körül, a násznagyok emberei, akik a násznép közé vegyültek, lázasan keresik a kibúvót a kényszerű helyzetből, vagyis megpróbálnak kibújni a néhány kerítésléc eltávolítása után keletkezett kapun. Az útonállók rögtön ott teremnek, és megkopogtatják emezek fejét fütyköseikkel, persze, csak úgy játékosan, hogy nem mindenkit lep el ott helyben a vér. Így már természetesen hamar átveszik a három veder bort, és hatalmasakat húznak belőle, persze, csak úgy látszólag, a maradék harmadikat diadalmasan elszállítják valamelyik sötét pincébe, holnapig.

HASZNOS TUDNIVALÓK

Tudnivaló, hogy nem minden székely borotválkozik csütörtökön. Van, aki kibírja péntekig, de akad néhány öt-hat év fogságot letöltött öreg székely, aki még szombatig is kihúzza. Sőt, beszéltek egy agg emberről, aki vasárnap szokott borotválkozni. (Igaz, ő süket volt, meg nőtlen.)

A székely hétfőn korán reggel elkezd dolgozni, a felesége meg zsörtölődni, vagy ahogy mondják, kerepelni. A székely kedden elkezd dolgozni, az asszony kerepelni. A székely szerdán elkezd dolgozni, az asszony kerepelni. A székely csütörtökön elkezd… borotválkozni! Dehogy kezd el az asszony kerepelni! Tudja jól, hogy mit jelent az, ha egy székely csütörtökön borotválkozni kezd. Jót nem, annyi szent. Azt jelenti, hogy mérges!

Szóval a székely borotválkozik. Reggel óta borotválkozik. Kezdi s végzi, kezdi s végzi. Kihűl a reggeli. Ő borotválkozik tovább. Kihűl az ebéd, a finom csirkepaprikás. Hogyis merne mukkanni az asszony. Szaporán elteszi a terítékeket. Lassan alkonyodni kezd. A székely most jutott a mosakodásig. Komótosan mossa, mossa, locsolja sima arcát az óriási kék tálban. Sötétedik. Ott párolog a drága túrós puliszka, a gazda kedvence az asztalon. De ő csak mosakszik. Az asszony most reszketve megszólal: „drága jó férjemuram…" Hanem ezzel be is telik a pohár! A székely elüvölt egy „hétszentséges öreg ördögöt" és akkorát rúg a puliszkába, hogy az soha többé elő nem kerül.

Tudnivaló továbbá, hogy egy székely senkiért és semmiért nem lenne képes erre a háromnapos néma önmegtartóztatásra, kivéve a pityókát, a szent eledelt. De a pityókából is a kicsidet (kicsi buta) szereti a legjobban, éppen ezért ültetéskor beteszi a földbe, hogy nagyra nőjön.

CSIZMADIA MIHÁLY
(Marosvásárhely)

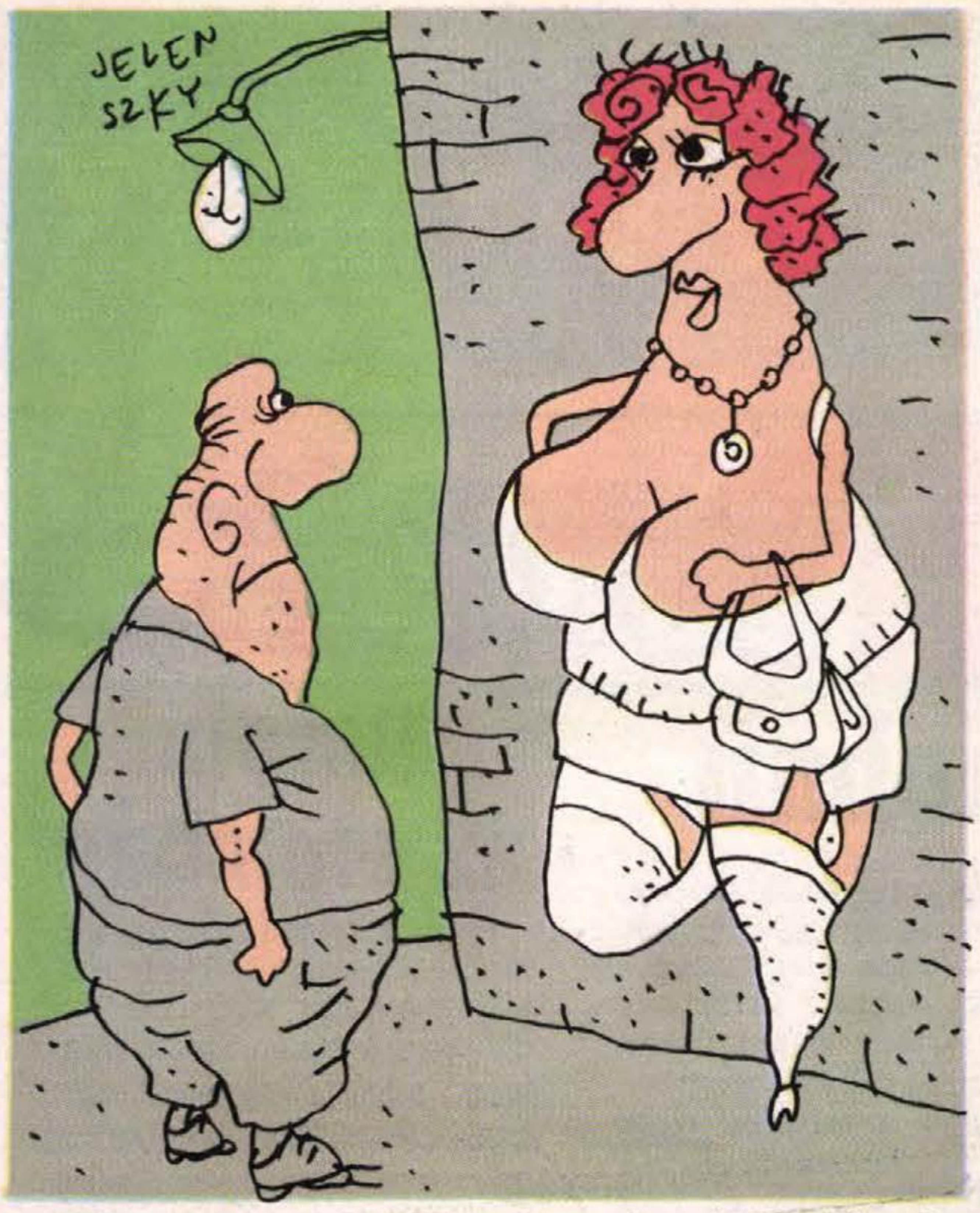

– Rég láttam, Béluska, megint embargó van otthon?

MAMA

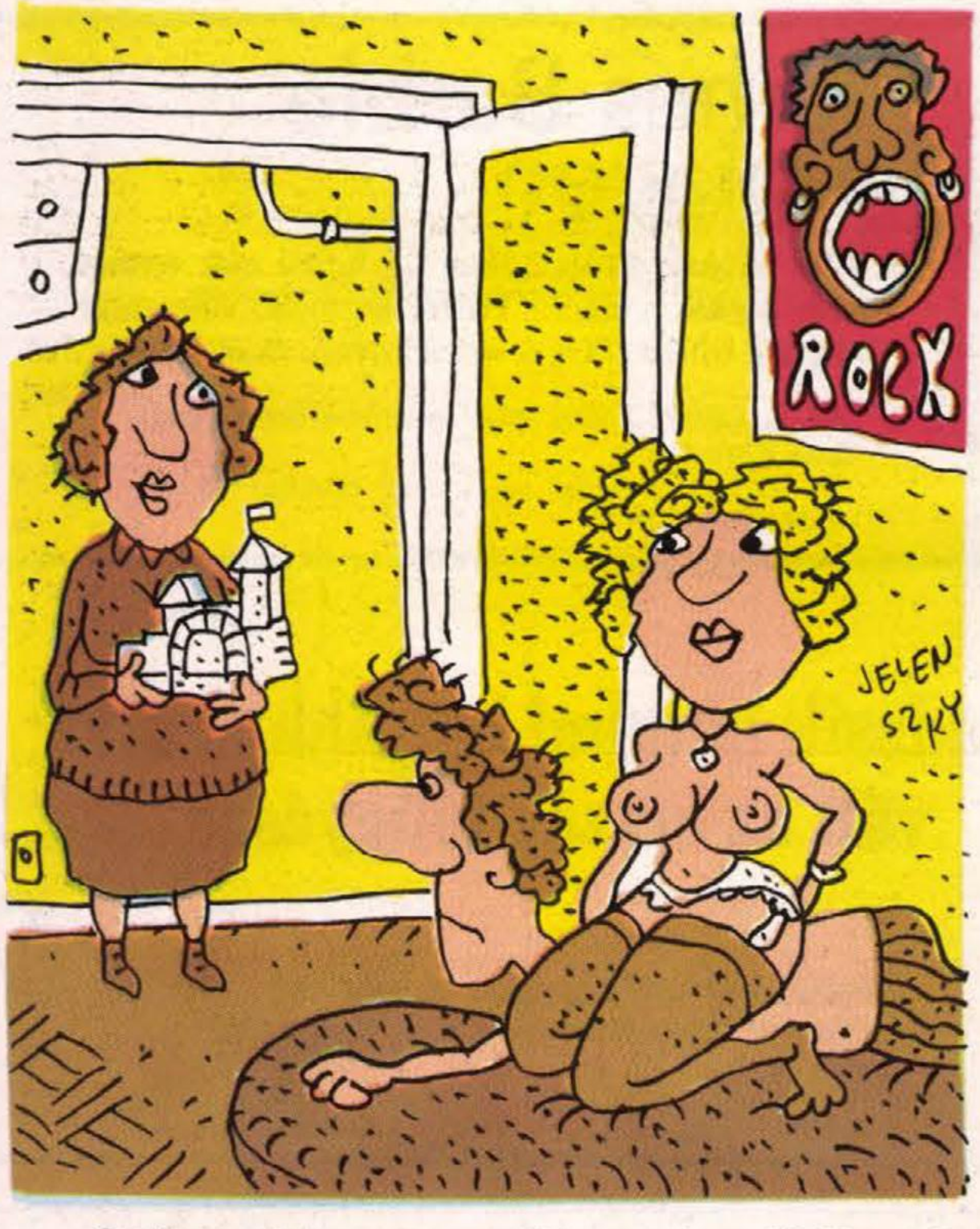

– Csak gondoltam, megmutatom még a kislánynak a legóvárat, amit a múlt héten építettél…

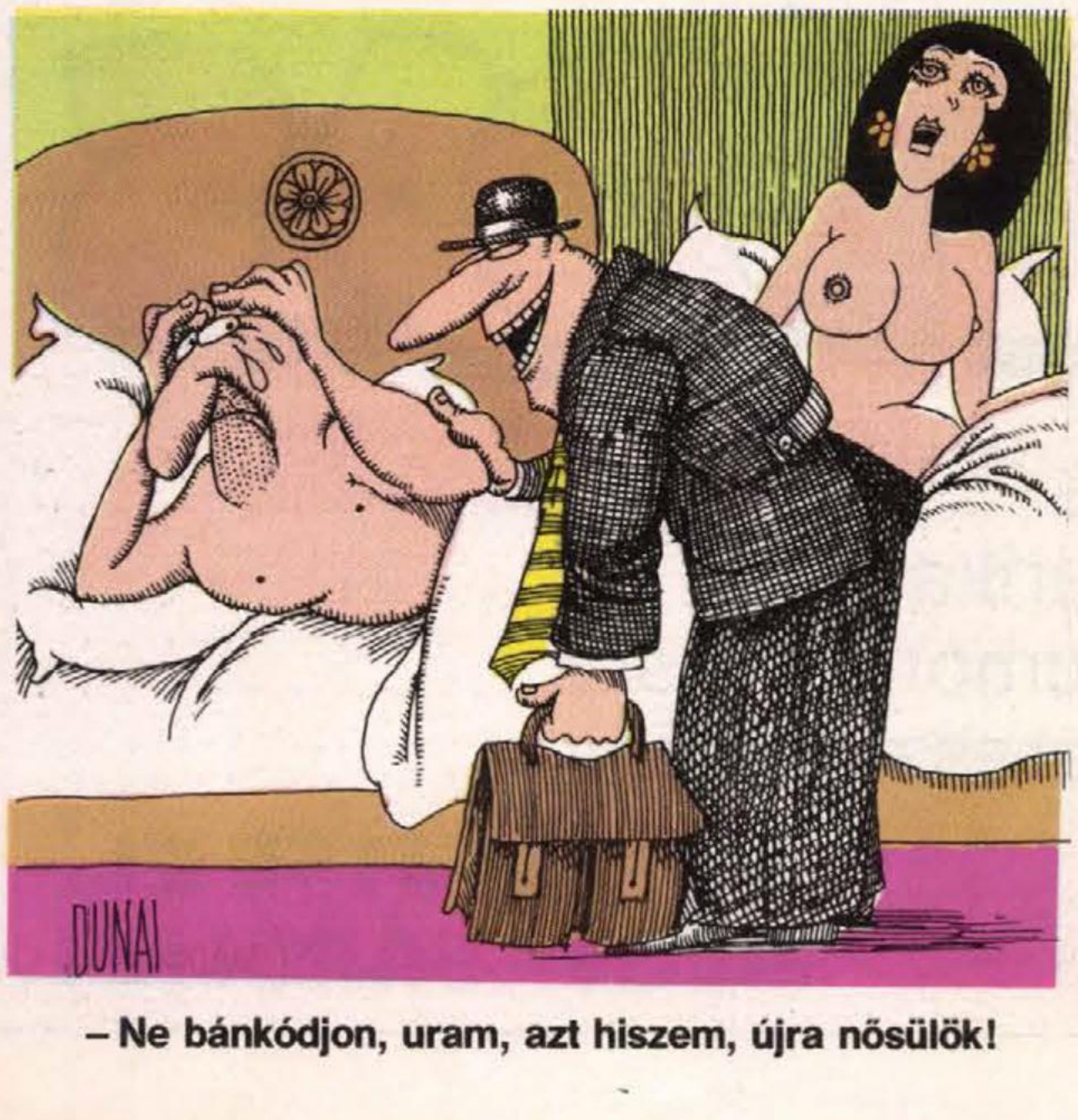

– Ne bánkódjon, uram, azt hiszem, újra nősülök!

A LUDAS MATYI SZERELMI HOROSZKÓPJA

ÁRA: 19 Ft
A MAGYAR HUMOR HETILAPJA
[illegible] FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS [illegible]

(Szeptember 9-től 15-ig)

(azoknak, akik még gyakorolják)

Kos: Munkájában folytatja a sikereit. Írásbeli tevékenységei jól alakulnak. A héten minden hivatallal kapcsolatos ügyét el tudja intézni. Az otthoni szerelem és a baráti látogatás kellemes emléket hagy.

Bika: Nagyon nyugodt. Mindenki szeretetre méltóan viselkedik a környezetében. Szinte már csodálkozik. A társával helyreállt nyugalmat a szerelemmel fokozzák. Munkahelyén idegesíti, hogy mindenért önhöz fordulnak.

Ikrek: Ha teheti, a héten ne sok tanácsot fogadjon el az ismerőseitől, mert összekeveredhetnek a dolgai. A szerelem még csodákat ígér, lehet, hogy minden napra… Használja ki, a munkájával úgy sincs gondja. (Bár ez a szerelem sokba kerül.)

Rák: A munkájában szerencsés időszakhoz érkekett. A vállalkozások és egyéb pénzkereseti források bőven „buzognak". A családdal sincs gond. A szerelemben érez kis gátlást, de ha a társával megbeszéli, hamar túljuthat rajta.

Oroszlán: Pénzügyeinek fellendülése várható a héten. Okosan és eszesen gazdálkodik. Csak a szerelemben bújt meg egy adag gyanakvás. Mindenkiben ellenséget vagy ellenfelet lát. Egy Oroszlánhoz nem méltó a féltékenység…

Szűz: Jól érzi magát testileg és szellemileg egyaránt. Egyedül a munkájával kapcsolatban gondolja, hogy nem igazságosak önhöz. Ez kedvét szegi. A szerelem nagyon kellemes, de lehet, hogy a partnere még nem fejezte be a régi kapcsolatát.

Mérleg: Még mindig a szerelem vezérli a hetét. (Ott az öszszes bújára feledést talál.) Bizony, van mit felejtenie… A családban is akadnak viták, de a munkahelyén egyik éri a másikat. Azért ne gubódzon be, ezekkel is foglalkozzon!

Skorpió: A pénzügyei nem úgy mennek, mint ahogy várta. A munkájában sincs meg a szokásos öröme. Legjobb, ha ezeket felejtve szervez a társával egy jó hétvégét! Ami nagyszerű lesz, s felfrissülve nézhetnek a jövő hét elé…

Nyilas: Unalmas hete következik. Persze önön is múlik, hogy egy kis vidámságot lopjon bele. A pénzét elkölti, a munkája sem köti le. Hódítsa meg a partnerét egy adag szerelemmel, mert most igazán csak erre van kedve.

Bak: Megint magába zárkózik, és csak a saját ügyei foglalkoztatják. Ha főnök, akkor nincs irigylésre méltó helyzetben a beosztottja. Túl szigorú és félelmetes. (Anyagilag nincs gondja.) A szerelemben feloldódhatna szombaton…

Vízöntő: Rossz hírek, furcsa, kétértelmű levelek teszik próbára ezen a héten, de olyan rejtett tartalékokkal rendelkezik, hogy megoldja és a maga javára fordítja az eseményeket. Általában rendben van minden, csak egy kicsit zaklatott.

Halak: A héten sok választás elé kerül. A partnerrel újra feszült a helyzet. (Hagyjon rá mindent!) A gondolatai túl messzire vezetik. Maradjon itt a földön… A családban is meg kellene oldania valamit. Sajnos a szerelem sem ad semmire feleletet…

– HELLÁSZ –

Szerelem? Pénz? Egészség?

NYERHETSZ 5000 FORINTOT!

ÓRIÁS ASZTROFON

Hallgasd meg, mit mondanak a csillagok ezen a héten, és az **5000 forintos** díj szerencsés nyertese lehetsz!

Tárcsázz (00 611) 41 21

és utána a csillagjeled melletti számot.

50	Kos	**53**	Rák	**56**	Mérleg	**59**	Bak
51	Bika	**54**	Oroszlán	**57**	Skorpió	**60**	Vizöntő
52	Ikrek	**55**	Szűz	**58**	Nyilas	**71**	Halak

HIVJÁL MOST, HOGY MEGHALLJAD, NYERTÉL~E!

A telefonhívás ára percenként: 180 Ft

Bosszankodunk, tehát vagyunk

BOLHAPIAC

Keresnek: **kerékpárra szerelhető Dongó motort, a Ludas Matyi 1990. és 1991-es évi példányait, a Color együttes „Új színek" című hanglemezét vagy kazettáját, a Pesti Izé, a Borsszem Jankó, a Szabad száj bekötött, illetve egyes példányait, ágyneműt, plédet, faliszőnyeget.**

Kínálnak: **szépirodalmi és egyéb könyveket, nagy méretű Madonna-képet, aranykerettel, összecsukható járókát, az Aranymosó első két számát, ásványokat, mintás üléshuzat garnitúrát, Music Centert (RH 953 típusú), 8 mm-es filmvetítőt (Canon S 400-as típusú).**

Cserélnek: **125-ös Danuvia blokkot, lemezjátszót, kemping- vagy szobakerékpárra.**

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon, (szerda kivételével), 9–12 óra között, a 118-8411-es telefonszámon, a 94-es melléken, vagy levélben, a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló badarságokat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat közszemlére tesszük, és a szerintünk legjobbat honoráljuk.

Heroin a rádióban

Túlságosan is szemérmes volt az a budapesti fiatalember, aki egy műszaki cikkeket árusító üzletben tanuló, ugyanis két hetet várt a bejelentéssel, és azt is édesapja tette meg helyette: *kábítószert talált az egyik rádióban.* Ma reggeli információnk szerint július 28-án az üzlet nyitása után éppen egy újonnan érkezett rádiót próbált ki, de az nem akart megszólalni. Szétszedte, és legnagyobb meglepetésére a teljesen üres belső részben egy kis zacskót talált, benne fehér porral. Erről az előzetes szakvélemény megállapította, hogy heroin és 13,9 grammot nyom.

Ma már nem minden újság írja ugyanazt!
(A Pesti Riportban és a Mai Napban találta: Fekete László, Budapest)

Heroin az elemben

K. Balázs 28 éves tanuló meglepő leletre bukkant július 28-án egy XVII. kerületi diszkontüzletben, ahol mint eladó múlatja napjait. A műszaki cikkek eladása közben egy kilencvoltos, Duracell márkájú elemet szétszedett, s abban 13,9 gramm furcsa fehér port talált. Ezt követően egy ideig tanakodott, családi

BONN – Az első olimpiai hét végére *visszatért* a németek lelkesedése. Aligha kell ehhez magyarázat: az első napok lassan csörgedező aranyere a hét végére valóságos *aranyfolyammá* változott. A német tévében – ahol amúgyis enyhén szólva szinte csakis a hazai sportolók versenyeit mutatják – most aztán eleget lehetett hallani a himnuszt. Egyedül az evezősök

Aranyérből aranyfolyam (?!), nálunk ezt másképp hívják.
(A Magyar Nemzetben találta: dr. Sarkady László, Cegléd)

Terhes Barbie a piacon

Ez is csak Amerikában fordulhat elő: terhes babát dobtak a piacra. Barbie legújabb változatát Judynak hívják. Arcra ugyanolyan, mint Barbie,

Ez is valami? Van, ahol gyermeklányok szülnek gyereket.
(A Békés Megyei Hírlapból ollózta: Z. R., Békéscsaba)

A tádzsik hatalmi har áldozatává vált az ország főügyésze

A hatalomnak már c betűre sem telik ott?
(A Magyar Nemzetben lelte: F. L., Budapest)

Hogyan javíthatsz a kapcsolatodon

Ha meg akarod tudni, miképpen javíthatsz a szerelmi viszonyodon

☎ Tárcsázz (00 611) 41 26
és utána a kívánt téma melletti kétjegyű számot

01 *A nemi élet javítása a házasságban: férfiaknak*
02 *A nemi élet javítása a házasságban: nőknek*
03 *A férfi szexuális reakciója*
04 *A nő szexuális reakciója*
05 *Milyen gyakran ajánlatos közösülni*
06 *Idő előtti ejakuláció*
07 *Impotencia*
08 *,Hol van a „G-pont "?*
09 *Onánia*
10 *Az orális nemi aktus*
11 *Terméketlenség*
15 *Az orgazmus elérése*

Ez a szolgálat névtelen, és 24 órán keresztül működik

A telefonhívás ára félpercenként: 180 Ft. Legion, PO Box 1841, London NW1 OAP. GB.

KERESSE, már kapható a

LUDAS
MAGAZIN

karikatúrák,
humoros írások,
keresztrejtvény

NE FELEJTSE EL MEGVÁSÁROLNI!

LUDAS MATYI
ÁRA: 19 Ft
A MAGYAR HUMOR HETILAPJA
1992. AUGUSZTUS 26. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 48. ÉVFOLYAM, 35. SZÁM

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
(DLUHO)

Szerkesztő:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR (RAU)

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:

HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta.

Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 112-8860) 215-96162

Előfizetési díj negyedévre 246 Ft, fél évre 492 Ft, egy évre 984 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,

92.2308/37-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

TANÁCS

– Kérem, ajánljon valami jót – kéri a vendég a pincért, és nyomatékul egy százast dug a markába. A felszolgáló megnézi a pénzt, közel hajol a vendéghez és halkan mondja:

– ...(Válasz a számozott sorokban.)

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb 1992. szeptember 15-ig a következő címre: Bp. Ludas Matyi. 1977.

A helyes megfejtést beküldők között 3 × 300 Ft-ot sorsolunk ki.

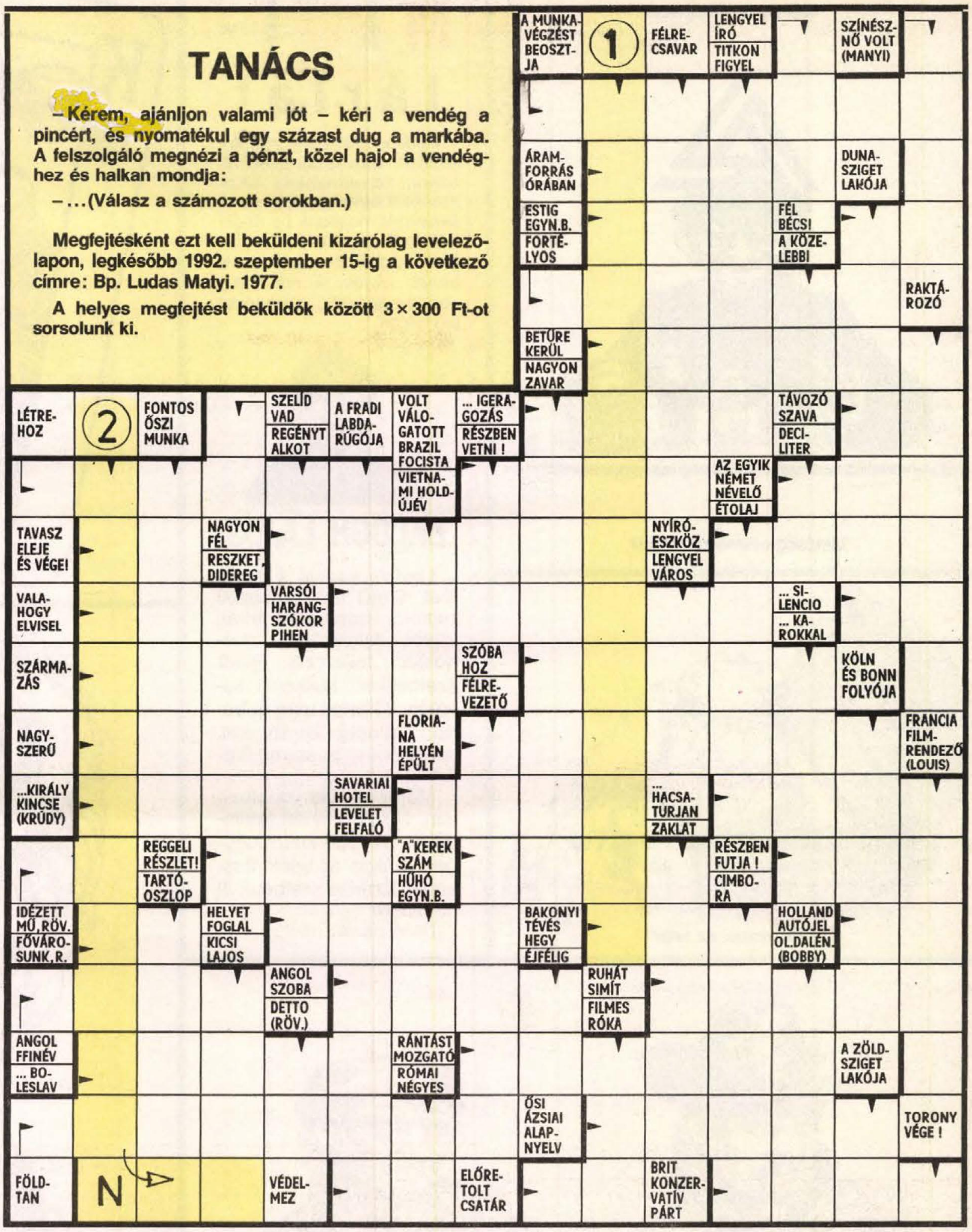
A MUNKAVÉGZÉST BEOSZTJA
①
FÉLRECSAVAR
LENGYEL ÍRÓ
TITKON FIGYEL
SZÍNÉSZNŐ VOLT (MANYI)
ÁRAMFORRÁS ÓRÁBAN
DUNASZIGET LAKÓJA
ESTIG EGYN.B.
FORTÉLYOS
FÉL BÉCS!
A KÖZELEBBI
RAKTÁROZÓ
BETŰRE KERÜL
NAGYON ZAVAR
LÉTREHOZ
②
FONTOS ŐSZI MUNKA
SZELÍD VAD
REGÉNYT ALKOT
A FRADI LABDARÚGÓJA
VOLT VÁLOGATOTT BRAZIL FOCISTA
VIETNAMI HOLDÚJÉV
... IGERAGOZÁS RÉSZBEN VETNI!
TÁVOZÓ SZAVA
DECILITER
AZ EGYIK NÉMET NÉVELŐ
ÉTOLAJ
TAVASZ ELEJE ÉS VÉGE!
NAGYON FÉL
RESZKET, DIDEREG
NYÍRÓESZKÖZ
LENGYEL VÁROS
VALAHOGY ELVISEL
VARSÓI HARANGSZÓKOR PIHEN
... SILENCIO
... KAROKKAL
SZÁRMAZÁS
SZÓBA HOZ
FÉLREVEZETŐ
KÖLN ÉS BONN FOLYÓJA
NAGYSZERŰ
FLORIANA HELYÉN ÉPÜLT
FRANCIA FILMRENDEZŐ (LOUIS)
...KIRÁLY KINCSE (KRÚDY)
SAVARIAI HOTEL
LEVELET FELFALÓ
... HACSATURJAN
ZAKLAT
REGGELI RÉSZLET!
TARTÓOSZLOP
"A"KEREK SZÁM
HŰHÓ EGYN.B.
RÉSZBEN FUTJA!
CIMBORA
IDÉZETT MŰ, RÖV.
FŐVÁROSUNK, R.
HELYET FOGLAL
KICSI LAJOS
BAKONYI TÉVÉS HEGY
ÉJFÉLIG
HOLLAND AUTÓJEL
OL.DALÉN. (BOBBY)
ANGOL SZOBA
DETTO (RÖV.)
RUHÁT SIMÍT
FILMES RÓKA
ANGOL FFINÉV
... BOLESLAV
RÁNTÁST MOZGATÓ
RÓMAI NÉGYES
A ZÖLDSZIGET LAKÓJA
ŐSI ÁZSIAI ALAPNYELV
TORONY VÉGE!
FÖLDTAN
N
VÉDELMEZ
ELŐRETOLT CSATÁR
BRIT KONZERVATÍV PÁRT

Ne kockáztasson!
Tegyen fel mindent egy lapra!
Hirdessen az EXPRESSZ-ben!

Hirdetésfeladás

személyesen Pesten, az Expressz Udvarban,
VIII., József krt. 9.,
Budán, az Expressz Irodában,
XI., Bartók Béla út 32.
(bejárat a Bertalan Lajos utcából),
telefonon az 1-175-433-as számon éjjel-nappal,
telefaxon az 1-187-444-es számon éjjel-nappal,
hirdetési levelezőlapon, mely kapható
az egész országban,
postahivatalokban és a hírlapárusoknál.

EXPRESSZ
KERES · KÍNÁL

Hírét visszük naponta 80.000 példányban!

A 34. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

„És azt akarom, hogy a macska féljen a kalitkától."

300-300 Ft-ot nyertek:

Hoi István, Budapest, Tömő u. 48–54. III/34. 1083
Rácskai László, Jánoshalma, Halasi u. 51. 6440
Rákóczi András, Gyöngyös, Jószerencsét u. 20/2. fsz. 1. 3200

A nyereményeket postán küldjük el!

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratot nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket – ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak – visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

– Asszonyom, az ön 17 éves lánya a nagyvárosban kapott állást. Nem félti?

– Először aggódtam érte, de amióta megírta, hogy rendőri felügyelet alatt áll, megnyugodtam.

MINI-tárlat

Kedves olvasóink, pontosabban: kedves nézőink, minitárlat-vezetéseinken alkalmanként egy-egy olyan karikaturistát mutatunk be önöknek, akik a mézédes Ludas Matyi-kaptárból rajzlottak *ki annak idején, s mindmáig poéngyűjtögető életmódot folytatnak.*

BALOGH LAJOS

Lentről kezdte a szakmát. Ezért lett alulnézeti rajzoló. Hidak alatt firkál, hűvös éjszakákon poénokkal takarózik. Riadt szemekkel kukkant kukákba. (Témák után guberál.) Mindig korán kel, ezért arany a szíve. (Veretes)

Már évek óta vonalban van. Ugyanis imád telefonálni. A szerkesztőségben órákon át telefontoskodik. Ezért szeretnénk őt ikresíteni.

De ő párját ritkítja…

MAI MESTERSÉGEK

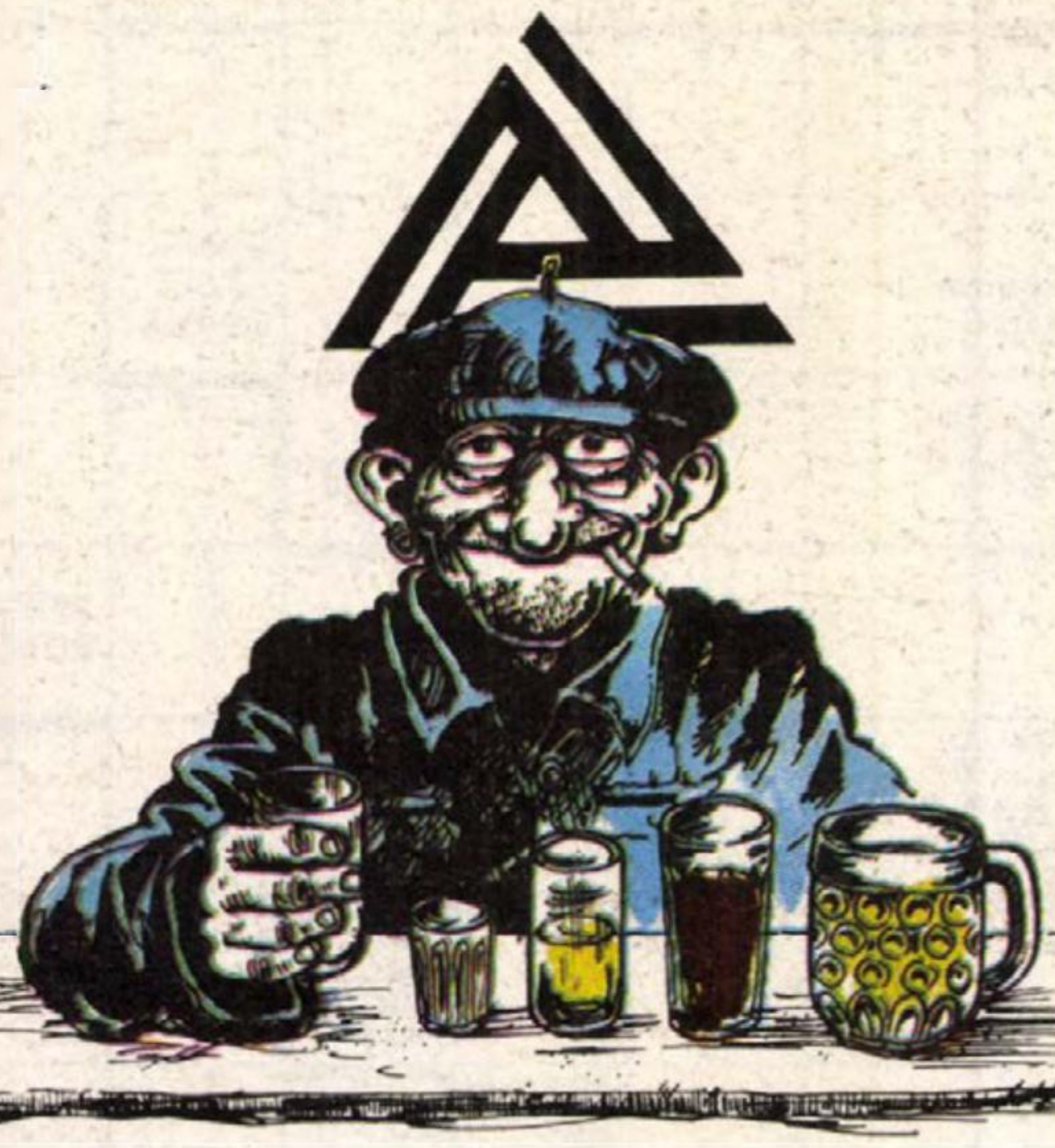

Minőség-ellenőrző mester

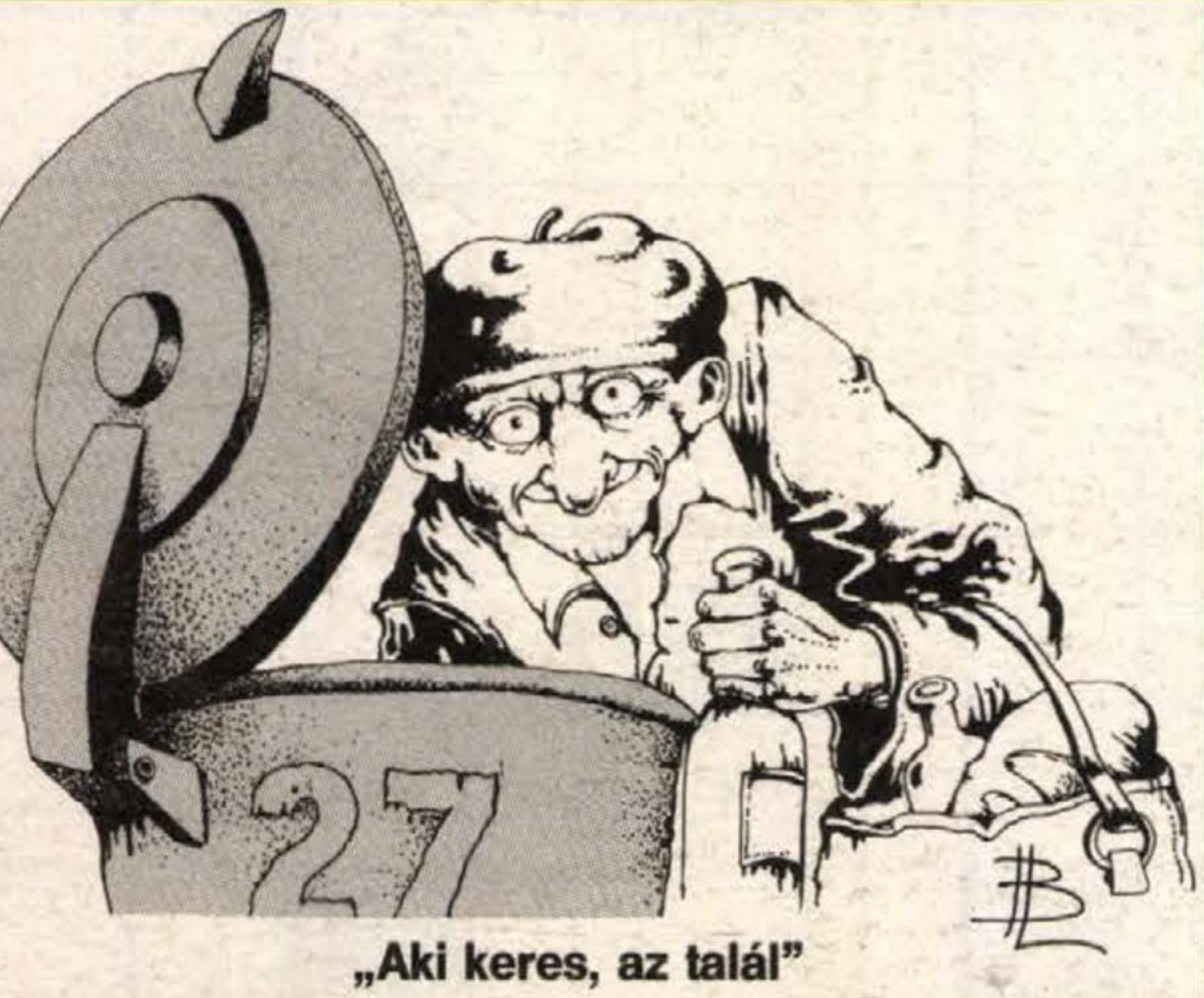

„Aki keres, az talál"

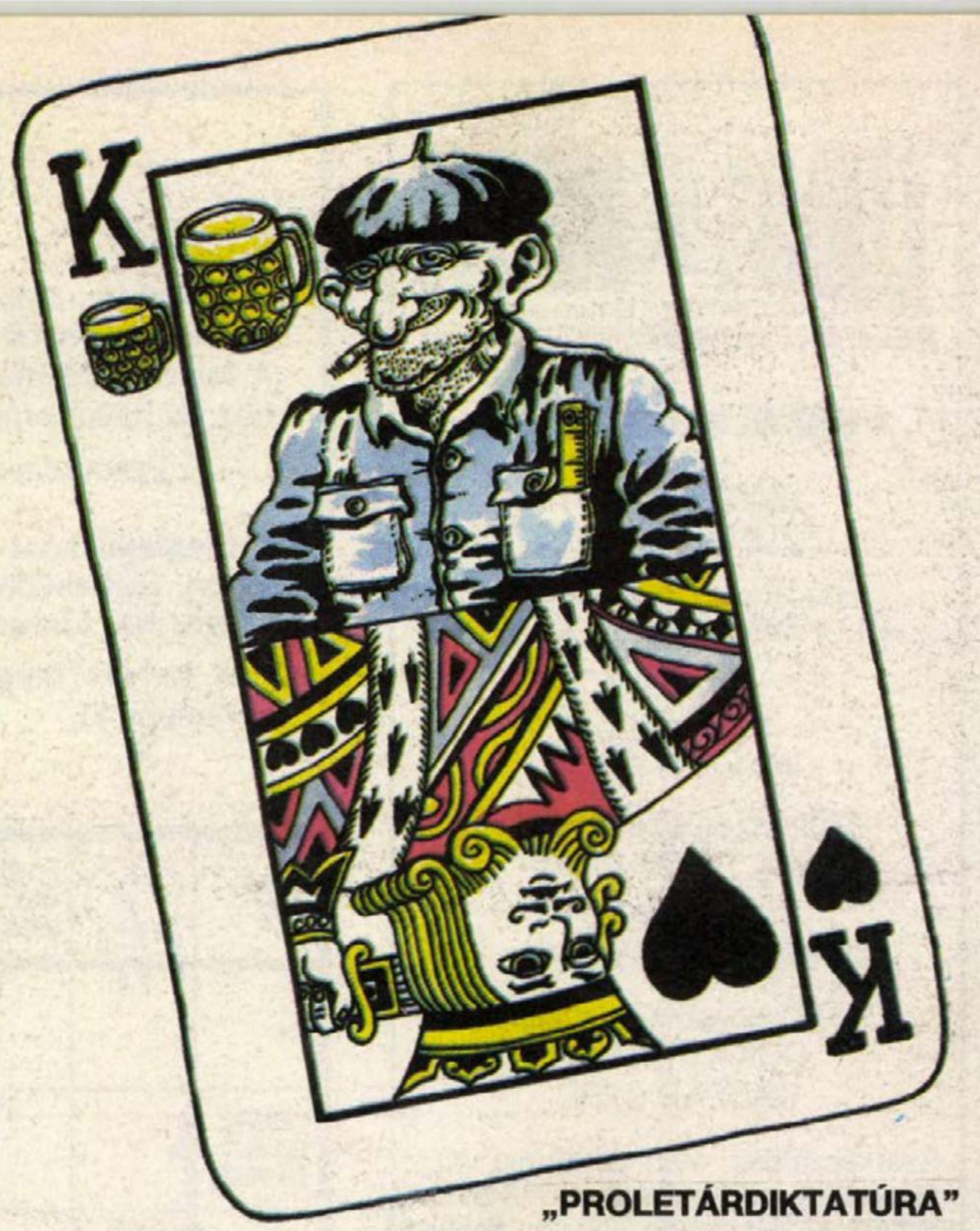

„PROLETÁRDIKTATÚRA"

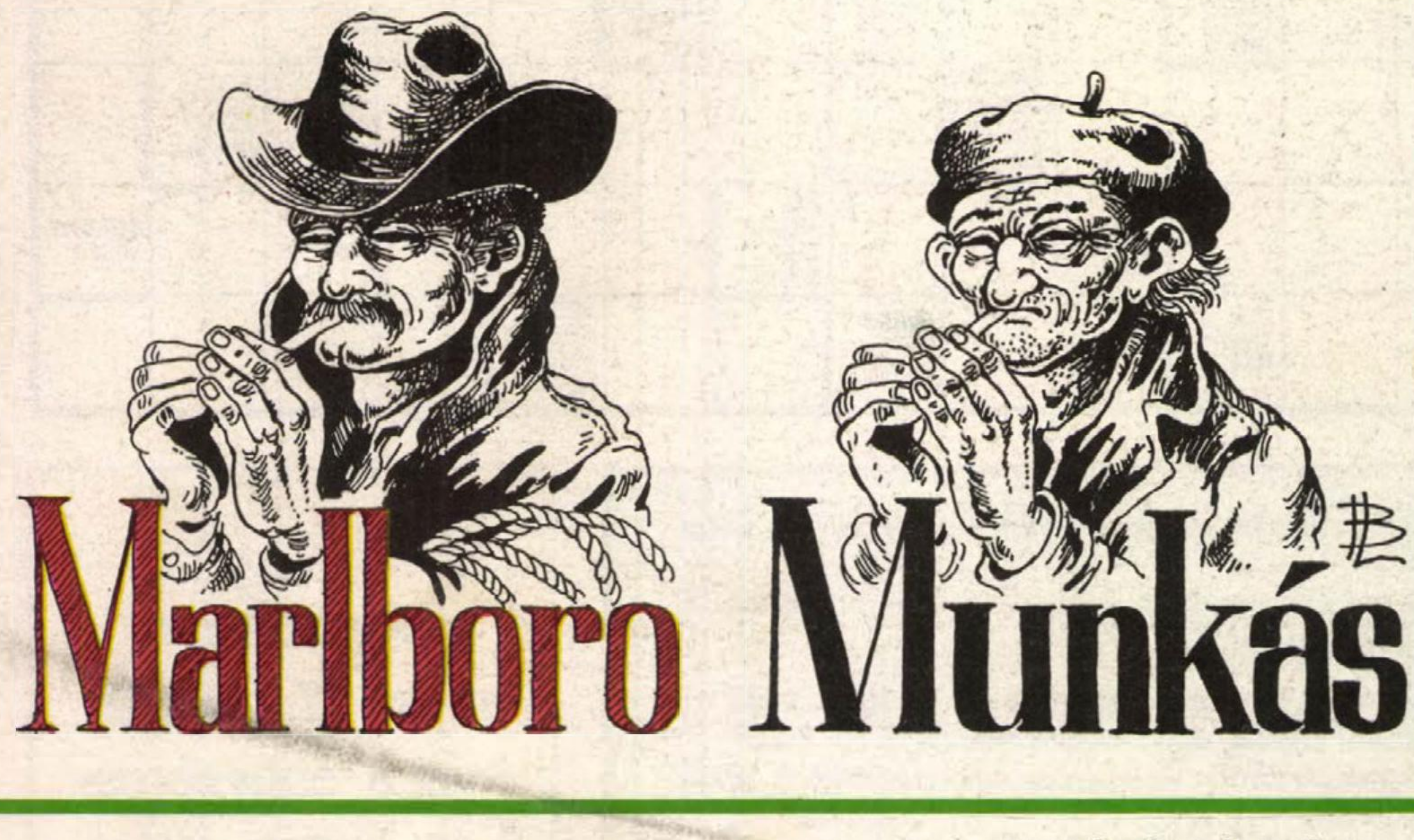

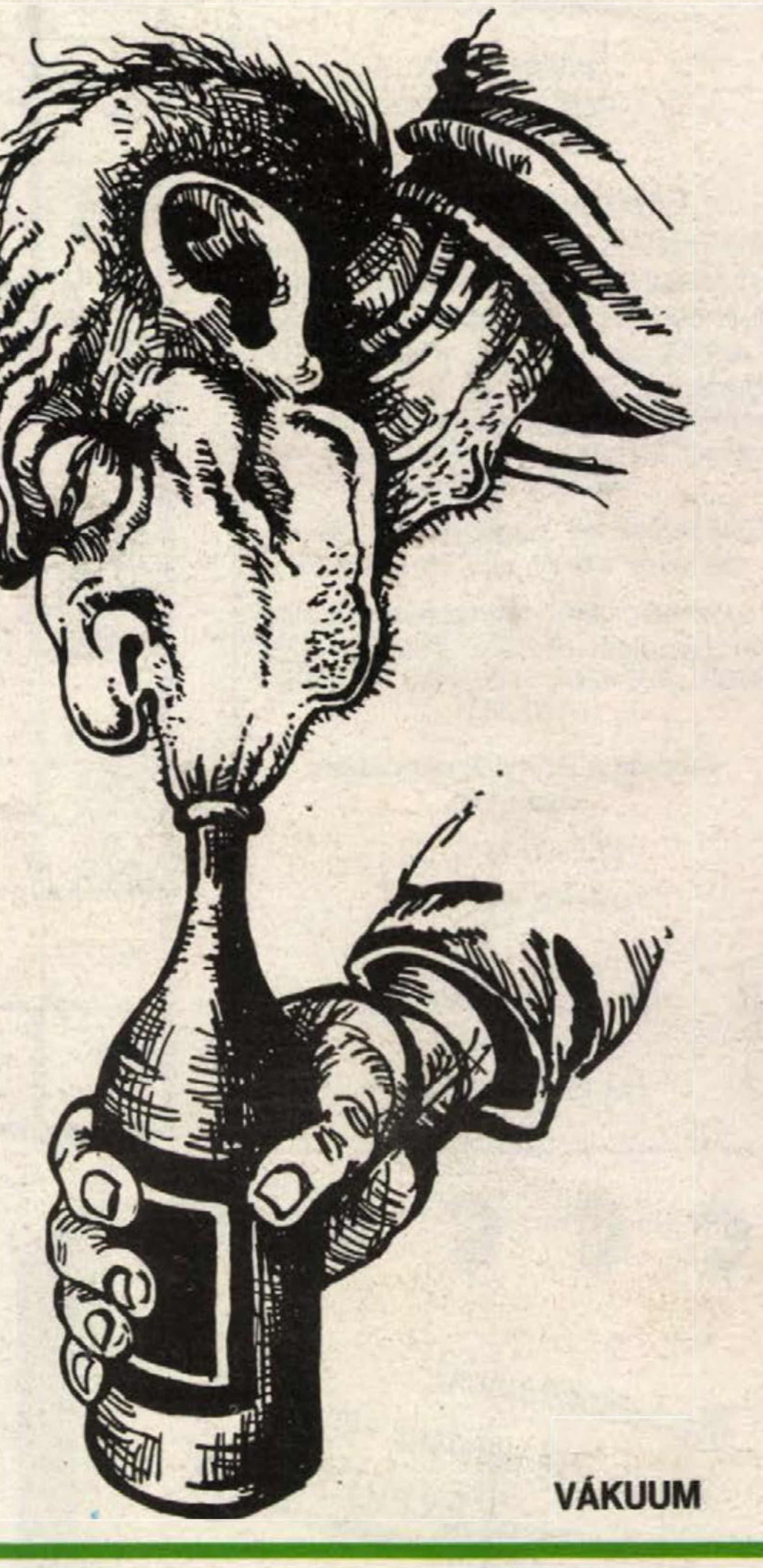

VÁKUUM

VARIÁCIÓK TÉLAPÓRA

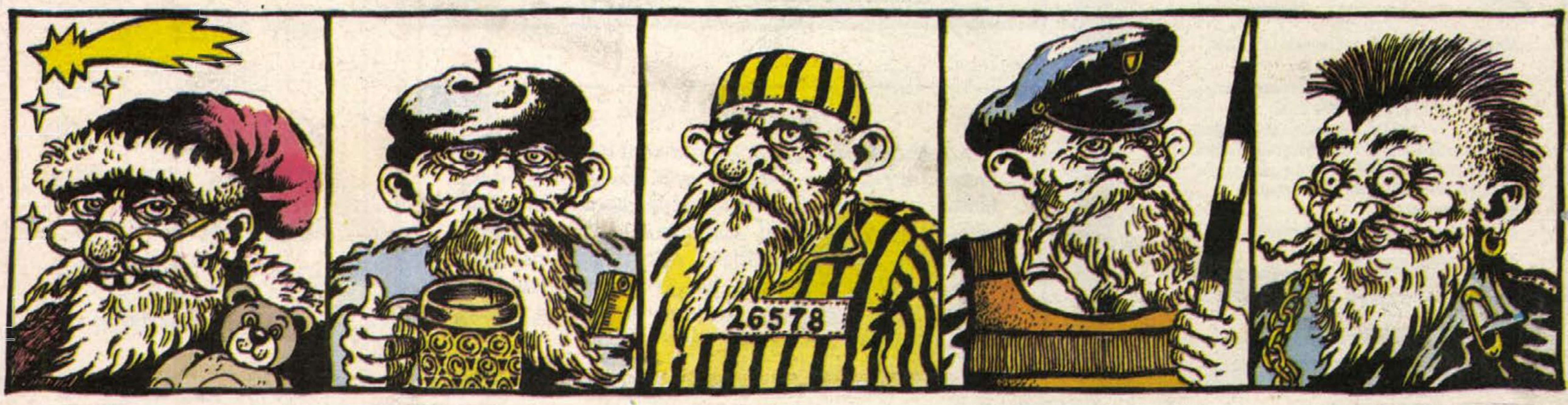

Hagyományos — Több műszakos — Fegyelmezett — Tisztaságkedvelő — Örökifjú